

กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี
ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES OF ELEMENTARY SCHOOLS IN PHETCHABURI
PROVINCE BASED ON THE CONCEPT OF COMMUNITY CAPACITY BUILDING
COMPETENCIES

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Educational Management
Department of Educational Policy, Management, and Leadership

FACULTY OF EDUCATION

Chulalongkorn University

Academic Year 2021

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด เพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีด ความสามารถชุมชน
โดย	น.ส.มนัสนันท์ เทียนชัยทัศน์
สาขาวิชา	บริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุโลภาส

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.พฤษี ศรีบรรณพิทักษ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุโลภาส)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ดร.รังสรรค์ มณีเล็ก)

มนัสนันท์ เทียนชัยทัศน์ : กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะ
 การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน. (ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES OF ELEMENTARY
 SCHOOLS IN PHETCHABURI PROVINCE BASED ON THE CONCEPT OF COMMUNITY CAPACITY BUILDING
 COMPETENCIES) อ.ที่ปรึกษาหลัก : รศ. ดร.ธีรภัทร ภูโกลาส

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน
 ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน และ 2) พัฒนากลยุทธ์การบริหาร
 วิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน โดยใช้วิธีการวิจัย
 เชิงบรรยาย ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารโรงเรียน ครูระดับประถมศึกษา และครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนประถมศึกษา
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 และเขต 2 ที่เปิดสอนในระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษา
 ตอนต้น รวมทั้งสิ้น 224 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบประเมินร่างกลยุทธ์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ
 การแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) และการวิเคราะห์
 เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด
 เพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ การวัด
 และประเมินผล รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาหลักสูตร ตามลำดับ สมรรถนะการเสริมสร้าง
 ขีดความสามารถชุมชนที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ 2) จุดแข็งของ
 การบริหารวิชาการ คือ การพัฒนาหลักสูตร จุดอ่อนของการบริหารวิชาการ คือ การจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล
 สมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด คือ สมรรถนะด้านการสร้างความรู้ สมรรถนะที่เป็นจุดอ่อน
 มากที่สุด คือ สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ โอกาส คือ ปัจจัยด้านการเมืองและกฎหมาย สังคมและวัฒนธรรม และ
 เทคโนโลยี ภาวะคุกคาม คือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิด
 สมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก คือ (1) ขับเคลื่อนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดย
 มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน มี 2 กลยุทธ์รอง 16
 วิธีดำเนินการ (2) พลิกโฉมการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายใน
 ชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน มี 2 กลยุทธ์รอง 10 วิธีดำเนินการ และ (3) พลิกโฉมการวัดและ
 ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็น
 ผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน มี 3 กลยุทธ์รอง 15 วิธีดำเนินการ

สาขาวิชา   บริหารการศึกษา

ลายมือชื่อนิสิต .....

ปีการศึกษา   2564

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....

6380133027 : MAJOR EDUCATIONAL MANAGEMENT

KEYWORD: ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES, ELEMENTARY SCHOOL, COMMUNITY CAPACITY BUILDING
COMPETENCIES

Manassanan Tianchaitat : ACADEMIC MANAGEMENT STRATEGIES OF ELEMENTARY SCHOOLS IN PHETCHABURI PROVINCE
BASED ON THE CONCEPT OF COMMUNITY CAPACITY BUILDING COMPETENCIES. Advisor: Assoc. Prof. Dhirapat Kulophas,
Ph.D.

The purpose of this research was to 1) study the priority needs of academic management of elementary schools in Phetchaburi province based on the concept of community capacity building competencies and 2) develop strategies for academic management of elementary schools in Phetchaburi province based on the concept of community capacity building competencies. This study was descriptive research. The informants consisted of 224 people including school administrators, elementary school teachers, and middle school teachers from elementary schools under Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 1 and Office 2. The research instrument used in this study was a questionnaire and strategy draft evaluation form. The data were analyzed by frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, PNI_{modified} and content analysis.

The findings showed that 1) the priority needs of academic management of elementary schools in Phetchaburi province based on the concept of community capacity building competencies, measurement and evaluation had the highest priority needs, followed by instructional management, and curriculum development, respectively. The highest priority needs of community capacity building competencies was entrepreneurial competency. 2) The strength of academic management of elementary schools in Phetchaburi province based on the concept of community capacity building competencies was curriculum development. The weaknesses were instructional management and measurement and evaluation. The highest strength of community capacity building competencies was knowledge-building competency. The least weakness was entrepreneurial competency. The opportunities were political and legal factors, social and culture factors, and technology factors. The threat was economic factors. The strategies for academic management of elementary schools in Phetchaburi province based on the concept of community capacity building competencies consisted of 3 key strategies, including (1) drive curriculum development by focusing on enhancing leadership competency, entrepreneurial competency, and resource mobilization competency, including 2 sub-strategies and 16 action methods, (2) transforming instructional management by focusing on enhancing community participation and networking competency, entrepreneurial competency, and resource mobilization competency, including 2 sub-strategies and 10 action methods, (3) transforming the measurement and evaluation by focusing on enhancing community participation and networking competency, entrepreneurial competency, and resource mobilization competency, including 3 sub-strategies and 15 action methods.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Field of Study: Educational Management

Student's Signature .....

Academic Year: 2021

Advisor's Signature .....

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุลโลกาส อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นอย่างสูง ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการดูแล ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ตลอดระยะเวลาดำเนินการวิจัย เพื่อจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และ ดร.รังสรรค์ มณีเล็ก กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุง แก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความถูกต้อง เหมาะสม และสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนและครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 และเขต 2 ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามการวิจัย และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือวิจัยและประเมินร่างกลยุทธ์

ขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและ ความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ถ่ายทอดความรู้และให้กำลังใจ แก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ศึกษา รวมทั้งเพื่อนร่วมรุ่น รุ่นพี่ และรุ่นน้องสาขาวิชาบริหารการศึกษา ที่ให้ การช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบพระคุณครอบครัวที่ให้การสนับสนุน ให้กำลังใจ และผลักดันให้ผู้วิจัยก้าวผ่านช่วงเวลา ที่ยากลำบาก และจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

มนัสนันท์ เทียนชัยทัศน์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย.....	1
1.2 คำถามการวิจัย	5
1.3 วัตถุประสงค์	5
1.4 ขอบเขตการวิจัย	5
1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
1.6 นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ	8
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
2.1 สมรรถนะ.....	12
2.1.1 ความหมายของสมรรถนะ	12
2.1.2 ความสำคัญของสมรรถนะ.....	13
2.2 การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน.....	13
2.2.1 ความหมายของการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน	13
2.2.2 ความสำคัญของการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน.....	15

2.2.3 องค์ประกอบของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน	16
2.2.3.1 ความเป็นผู้นำ	22
2.2.3.2 การมีวิสัยทัศน์	23
2.2.3.3 การเป็นผู้ประกอบการ	24
2.2.3.4 การสร้างความรู้	24
2.2.3.5 การสร้างทักษะ	25
2.2.3.6 การระดมทรัพยากร	26
2.2.3.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน	26
2.3 การบริหารวิชาการ	27
2.3.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ	28
2.3.2 ความสำคัญของการบริหารวิชาการ	29
2.3.3 ขอบข่ายของการบริหารวิชาการ	30
2.3.3.1 การพัฒนาหลักสูตร	34
2.3.3.2 การจัดการเรียนการสอน	35
2.3.3.3 การวัดและประเมินผล	36
2.4 การพัฒนากลยุทธ์	37
2.4.1 ความหมายของกลยุทธ์	37
2.4.2 กระบวนการทางกลยุทธ์	38
2.4.2.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	41
2.4.2.2 การกำหนดกลยุทธ์	43
2.5 แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี	44
2.5.1 วิสัยทัศน์	45
2.5.2 พันธกิจ	45
2.5.3 เป้าประสงค์	45

2.5.4 กลยุทธ์	46
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	47
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	47
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	64
4.1 ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาใน จังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน	65
4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล	65
4.1.2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการ บริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการ เสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน	67
4.1.3 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการ บริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการ เสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก	76
4.1.4 ผลการศึกษาข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการ บริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการ เสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน	96
4.1.5 ผลการศึกษาข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด เพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หลังการแพร่ระบาดของ ของ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)	98
4.2 ผลการพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิด สมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน	100
4.2.1 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีด ความสามารถชุมชน	100
4.2.2 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิด สมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน	120

4.2.3 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีด ความสามารถชุมชน	168
4.2.4 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิด สมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ฉบับสมบูรณ์	184
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	194
5.1 สรุปผลการวิจัย	194
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	206
5.3 ข้อเสนอแนะ	214
บรรณานุกรม	216
ภาคผนวก	234
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	237
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	240
ภาคผนวก ค หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ	284
ภาคผนวก ง หนังสือขอเก็บข้อมูลวิจัย	295
ประวัติผู้เขียน	297

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน.....	20
ตารางที่ 2 การสังเคราะห์ขอบข่ายของการบริหารวิชาการ	33
ตารางที่ 3 การสังเคราะห์กระบวนการทางกลยุทธ์	41
ตารางที่ 4 แมทริกซ์โทรวส์ (TOWS matrix).....	44
ตารางที่ 5 อัตราการส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัย.....	52
ตารางที่ 6 สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	59
ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล	65
ตารางที่ 8 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหาร วิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ ชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ในภาพรวมของการบริหารวิชาการ	67
ตารางที่ 9 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหาร วิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ ชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ในภาพรวมของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ ชุมชน	68
ตารางที่ 10 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหาร วิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ ชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตร	70
ตารางที่ 11 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหาร วิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ ชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการจัดการเรียนการสอน.....	72
ตารางที่ 12 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหาร วิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ ชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการวัดและประเมินผล	74

ตารางที่ 13 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหาร วิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ ชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ในภาพรวม	76
ตารางที่ 14 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหาร วิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ ชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการเมืองและกฎหมาย	77
ตารางที่ 15 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหาร วิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ ชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเศรษฐกิจ	82
ตารางที่ 16 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหาร วิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ ชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสังคมและวัฒนธรรม	86
ตารางที่ 17 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหาร วิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ ชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเทคโนโลยี	91
ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาใน จังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ในภาพรวมของ การบริหารวิชาการ	101
ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาใน จังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ในภาพรวมของสมรรถนะ การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน	102
ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาใน จังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการพัฒนาหลักสูตร	103
ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาใน จังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการจัดการเรียนการสอน	104

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาใน จังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการวัดและ ประเมินผล	105
ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาใน จังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ในภาพรวม	106
ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาใน จังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการเมืองและกฎหมาย	107
ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาใน จังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านเศรษฐกิจ	110
ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาใน จังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านสังคมและวัฒนธรรม	114
ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาใน จังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านเทคโนโลยี	117
ตารางที่ 28 SWOT analysis การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิด สมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน	121
ตารางที่ 29 TOWS matrix การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิด สมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการพัฒนาหลักสูตร	127
ตารางที่ 30 TOWS matrix การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิด สมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการจัดการเรียนการสอน	135
ตารางที่ 31 TOWS matrix การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิด สมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการวัดและประเมินผล.....	143
ตารางที่ 32 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิด สมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน	156
ตารางที่ 33 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักใน (ร่าง) กลยุทธ์ การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้าง ขีดความสามารถชุมชน.....	168

ตารางที่ 34 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์รองใน (ร่าง) กลยุทธ์
 การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้าง
 ชีตความสามารถชุมชน..... 169

ตารางที่ 35 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการใน (ร่าง) กลยุทธ์การ
 บริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างชีต
 ความสามารถชุมชน 172

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
ภาพที่ 2 แผนภาพกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิด สมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน	193

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับความท้าทายต่าง ๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่กำลังเข้าสู่สังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี อย่างฉับพลัน กระแสโลกาภิวัตน์ สภาวะโลกร้อนและความแปรปรวนทางสภาพภูมิอากาศ ที่จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงมีปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ต้องได้รับการแก้ไขอีกหลายประการ เช่น ปัญหาความยากจน ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาความขัดแย้งภายในประเทศ ปัญหาอัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ ที่มีศักยภาพต่ำ ประเทศไทยจึงต้องเตรียมความพร้อมในการรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งแก้ไขปัญหาที่ยังคงเกิดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนประเทศให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561)

ด้วยเหตุนี้ รัฐจึงให้ความสำคัญกับชุมชน ที่เป็นฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศ ให้มีความสามารถในการบริหารจัดการตนเองไปสู่การเป็นชุมชนเข้มแข็ง อันเป็นหัวใจของการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน (ประเวศ วะสี, 2561) เพื่อเป็นฐานรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ตลอดจนเป็นกำลังสำคัญในการแก้ไขปัญหาที่ยังคงเกิดขึ้นในประเทศไทย อย่างไรก็ตาม การที่ชุมชนจะเกิดความเข้มแข็งได้นั้น ชุมชนจะต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการตนเอง เมื่อต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงหรือปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างเพียงพอ

จากปัญหาที่ยังคงเกิดขึ้นในชุมชนโดยส่วนใหญ่ เช่น ปัญหาการขาดการมีส่วนร่วมในชุมชน ปัญหายาเสพติด ปัญหาคนยากไร้ ปัญหาคนว่างงาน ปัญหาหนี้สิน ปัญหาน้ำเน่าเสีย ปัญหาขยะ (รพีภัทร์ สุขสมเกษม, 2559) แสดงให้เห็นว่า ชุมชนยังขาดความสามารถในการบริหารจัดการตนเอง เมื่อต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงหรือปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ด้วยเหตุนี้ รัฐจึงให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ที่เป็นกระบวนการในการพัฒนาคนในชุมชนให้มีความรู้ ทักษะ และความสามารถ เพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง (Noya, Clarence และ Craig, 2009)

แม้ว่าการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนจะไม่ใช่วิธีใหม่ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย แต่ก็ไม่อาจปฏิเสธได้ว่า การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนคือสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องขับเคลื่อนให้เกิดผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมทั้งในปัจจุบันและในอนาคต เพราะการเปลี่ยนแปลง

ทางสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะยังคงส่งผลกระทบต่อชุมชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และยากที่จะคาดการณ์ได้อย่างถูกต้องว่า ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่าง ๆ และปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศในอนาคตจะเป็นอย่างไร ดังนั้น การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการรับมือกับสิ่งเหล่านั้น

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ระบุเรื่องการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนไว้ในยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ที่กล่าวถึงการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนในการพัฒนา การพึ่งพาและการจัดการตนเอง โดยกำหนดแนวทางการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนด้วยการยกระดับความรู้ เพิ่มทักษะและความสามารถที่จำเป็นในการบริหารจัดการชุมชนให้แก่คนในชุมชน พัฒนาผู้นำในชุมชน สนับสนุนให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน พัฒนาความรู้ของคนในชุมชนเพื่อให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก พัฒนาความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งเพิ่มความสามารถและทักษะในการใช้ความรู้และเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ เพื่อแก้ปัญหาและยกระดับขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการตนเอง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561)

จากแนวทางการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนที่ระบุไว้ในยุทธศาสตร์ชาติฯ แสดงให้เห็นว่า คนในชุมชนคือศูนย์กลางในการพัฒนา เพราะคนเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญที่สุดในชุมชนและเป็นหัวใจสำคัญในการบริหารจัดการชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง ซึ่งจากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า หากคนในชุมชนมีความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นต่อการบริหารจัดการชุมชน การพัฒนาชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งจะมีโอกาสประสบความสำเร็จสูง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2540 อ้างถึงใน สกฤต วงษ์กาฬสินธุ์, 2562) และแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการศึกษาที่มีเป้าหมายให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนและพื้นที่ แสดงให้เห็นว่า คนควรได้รับการพัฒนาให้มีคุณสมบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนผ่านการจัดการศึกษาที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ กับสถานศึกษาในพื้นที่ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) จึงจะนำไปสู่การพัฒนาชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งตามบริบทของตนเอง

จังหวัดเพชรบุรีมีเป้าประสงค์ในการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน เพื่อพัฒนาชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเอง และพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม การดำเนินการขับเคลื่อนในเรื่องดังกล่าวของจังหวัดยังคงไม่บรรลุผลสำเร็จ เนื่องจากจังหวัดเพชรบุรียังประสบปัญหาชุมชนหลายประการ เช่น ปัญหาการขาดความรับผิดชอบและการขาดการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ปัญหาคนในชุมชนขาดการพัฒนาตนเองให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

ที่เกิดขึ้น ปัญหาความไม่เข้มแข็งในการสร้างงานอาชีพในระดับชุมชน ปัญหาการขาดองค์ความรู้ ในการประกอบอาชีพของคนในชุมชน (สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี, 2561) ซึ่งล้วนเป็นอุปสรรคต่อ การขับเคลื่อนการพัฒนาชุมชนให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าประสงค์ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จังหวัดเพชรบุรี จะต้องเร่งรัดการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน เพื่อเสริมสร้างให้คนในชุมชนมีความสามารถ ในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น หากจังหวัดเพชรบุรีสามารถดำเนินการในเรื่องดังกล่าวได้สำเร็จอย่าง ทันท่วงที นอกจากจะช่วยลดโอกาสในการเกิดปัญหาเรื้อรังในชุมชนที่ยากต่อการแก้ไข ยังช่วยให้ การพัฒนาจังหวัดบรรลุตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้มีความเป็นไปได้มากยิ่งขึ้น

จากที่กล่าวในข้างต้น การศึกษาซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการเสริมสร้างขีดความสามารถ ชุมชน และโรงเรียนที่มีหน้าที่หลักในการจัดการศึกษา จึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนในชุมชนให้ มี “สมรรถนะ” ซึ่งเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ทำให้ บุคคลสามารถกระทำการต่าง ๆ ได้สำเร็จ (ราชบัณฑิตยสภา, 2562; สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ พลเรือน, 2553) เพื่อให้คนในชุมชนสามารถบริหารจัดการชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง อย่างไรก็ตาม จากปัญหาต่าง ๆ ที่ยังคงเกิดขึ้นในชุมชนดังที่กล่าวไปในข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาในการจัด การศึกษาที่ผ่านมาว่ายังไม่สามารถพัฒนาคนในชุมชนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ ชุมชนที่เพียงพอต่อการบริหารจัดการชุมชน เมื่อต้องเผชิญกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลง ทางสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนผลกระทบที่เกิดขึ้นจากปัญหาที่มีอยู่เดิม จนนำมาซึ่งปัญหาในชุมชนที่หากไม่ได้รับการแก้ไขอย่างทันท่วงที จะส่งผลให้ชุมชนกลายเป็นชุมชนที่ ขาดความเข้มแข็ง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ สอดคล้องกับข้อมูลด้านปัญหาและความท้าทาย ของระบบการศึกษาจากแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ที่ระบุว่า การจัดการศึกษาที่ผ่านมา ยังมีปัญหาด้านคุณภาพ โดยเฉพาะการพัฒนาผู้เรียน ที่เป็นหนึ่งในสมาชิกของชุมชนให้มีศักยภาพ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ดังนั้น โรงเรียนจึงต้องปรับปรุงรูปแบบการจัดการศึกษาอย่างเร่งด่วน เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถ ของผู้เรียนผู้เป็นกำลังสำคัญของประเทศในอนาคต ให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ ชุมชน เพื่อบริหารจัดการชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศให้เกิด การพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

เมื่อพิจารณาการบริหารงาน 4 ฝ่ายในโรงเรียน กล่าวได้ว่า การบริหารวิชาการคืองานที่มี ความสำคัญมากที่สุดในการพัฒนาสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน เพราะเป็น การบริหารกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติที่สำคัญและ จำเป็นต่อการพัฒนาชุมชนของผู้เรียนโดยตรง ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ การพัฒนา หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล (ปองสิน วิเศษศิริ, 2555 อ้างถึงใน อมรรัตน์ ศรีพอ, 2561) อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าผู้วิจัยจะยังไม่พบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร

วิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนโดยตรง แต่ก็มีงานวิจัยที่แสดงให้เห็นถึงกิจกรรมที่สอดคล้องกับการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในการบริหารจัดการชุมชน เช่น งานวิจัยของออมสิน จตุพร และอมรรัตน์ วัฒนาธร (2558) ที่ศึกษาและนำเสนอแนวทางการสร้างหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลของโรงเรียนในประเทศไทยและต่างประเทศ ที่จัดการศึกษาโดยใช้บริบทชุมชนเป็นฐาน ซึ่งสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการพัฒนาชุมชนของตนเองได้ และงานวิจัยของ Myers และ Totten (1966) ที่ศึกษาการออกแบบบทเรียนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชน เป็นต้น จึงแสดงให้เห็นว่าการบริหารวิชาการมีความสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ดังนั้น หากโรงเรียนสามารถบริหารงานวิชาการให้สอดคล้องกับบริบทของชุมชน ภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และปัญหาที่ยังคงเกิดขึ้นในประเทศ จะทำให้ผู้เรียนมีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนที่จำเป็นต่อการบริหารจัดการชุมชนของตนเองให้เกิดความเข้มแข็งได้

จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนหลายฉบับ โดยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนในเชิงแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาความเหลื่อมล้ำในชุมชน ปัญหากลุ่มอาชีพในชุมชน ปัญหาภัยธรรมชาติในชุมชน ที่มุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะคนในชุมชนที่อยู่ในวัยทำงาน แต่ยังไม่พบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะคนในชุมชนที่อยู่ในวัยเรียน ซึ่งควรเริ่มตั้งแต่วัยประถมศึกษา เนื่องจากเป็นวัยที่มีความพร้อมที่จะได้รับการพัฒนาทั้งด้านความรู้ ทักษะ และความสามารถ เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะพื้นฐานในการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาในชุมชนของตนเอง (ปรณัฐ กิรุ่งเรือง, 2560) ทั้งยังเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกที่ดีในการพัฒนาชุมชนตั้งแต่เยาว์วัย ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560-2564 ที่มีเป้าประสงค์ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในฐานะผู้ขับเคลื่อนและดูแลชุมชนและสังคม ซึ่งเกิดจากการพัฒนาศักยภาพอย่างเป็นระบบ (คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ, 2561)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่องกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน และนำเสนอกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดดังกล่าว เพื่อให้โรงเรียนนำไปปรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่สำคัญและจำเป็นต่อการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนตามบริบทของ

ตนเองอย่างถูกต้องและเหมาะสม เพื่อพัฒนาชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง อันเป็นรากฐานสำคัญ ในการขับเคลื่อนประเทศให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด เพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนเป็นอย่างไร

1.2.2 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะ การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนควรเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์

1.3.1 เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

1.3.2 เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิด สมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา ด้านประชากร และด้านระยะเวลาไว้ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.4.1.1 สมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ประกอบด้วย ความเป็นผู้นำ การมีวิสัยทัศน์ การเป็นผู้ประกอบการ การสร้างความรู้ การสร้างทักษะ การระดมทรัพยากร และ การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน

1.4.1.2 การบริหารวิชาการ ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

1.4.1.3 การพัฒนากลยุทธ์ ประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้วย SWOT analysis และการกำหนดกลยุทธ์ด้วย TOWS matrix

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีที่เปิดสอนในระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 38 โรงเรียน

1.4.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

เดือนกุมภาพันธ์-กรกฎาคม พ.ศ. 2565

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

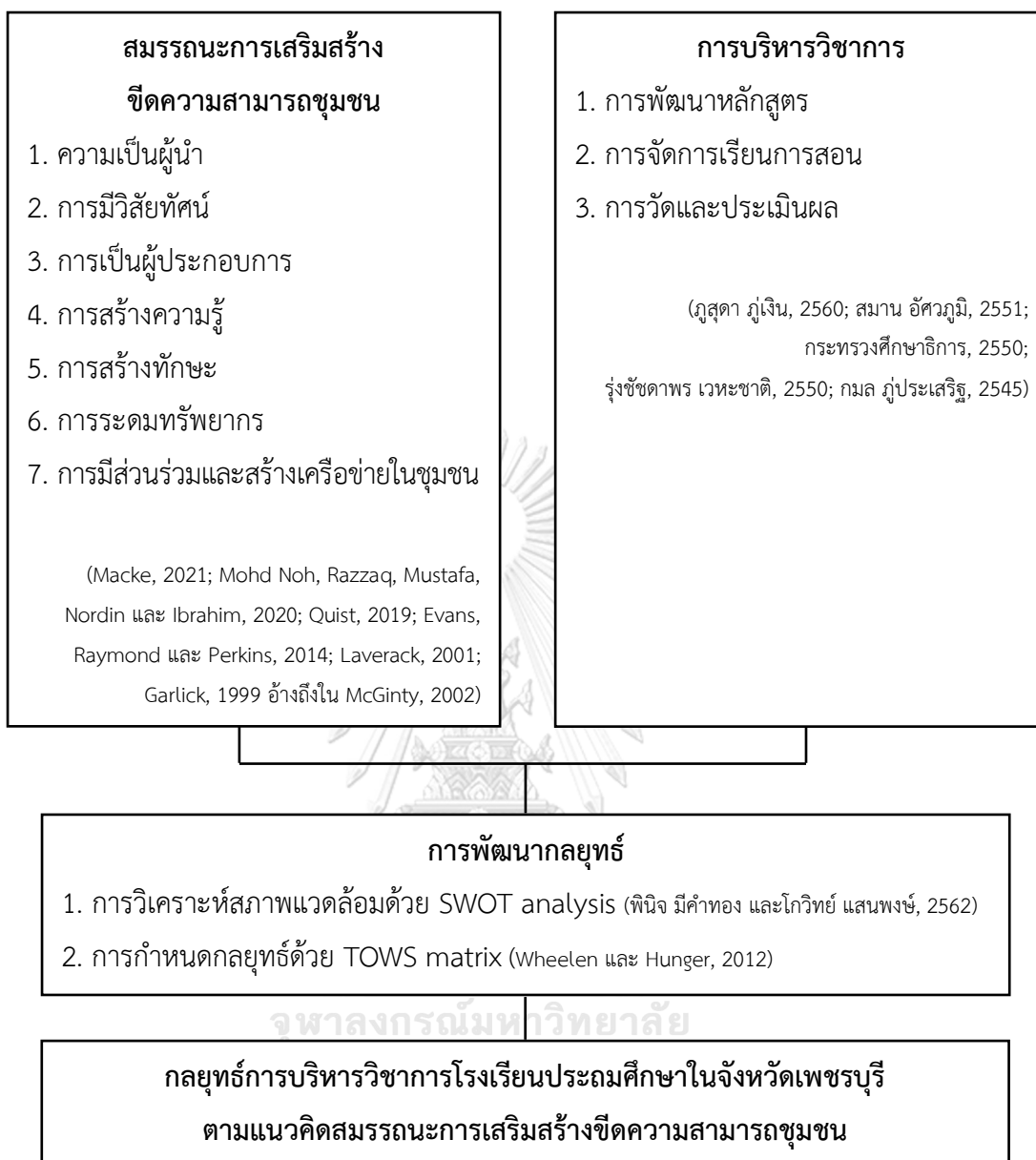
ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียน ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน เพื่อนำมา กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.5.1 องค์ประกอบของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน สืบเคราะห์จากแนวคิดของ Macke (2021), Mohd Noh, Razzaq, Mustafa, Nordin และ Ibrahim (2020), Quist (2019), Evans, Raymond และ Perkins (2014), Laverack (2001) และ Garlick (1999) อ้างถึงใน McGinty (2002) ประกอบด้วย ความเป็นผู้นำ การมีวิสัยทัศน์ การเป็นผู้ประกอบการ การสร้างความรู้ การสร้างทักษะ การระดมทรัพยากร และการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน

1.5.2 องค์ประกอบของการบริหารวิชาการ สืบเคราะห์จากแนวคิดของภุสฎา ภูเงิน (2560), สมาน อิศวภูมิ (2551), กระทรวงศึกษาธิการ (2550), รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) และ กมล ภูประเสริฐ (2545) ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

1.5.3 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์ เลือกใช้แนวคิดของพินิจ มีคำทอง และโกวิทย์ แสนพงษ์ (2562) ในการกำหนดแนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้วย SWOT analysis และแนวคิดของ Wheelen และ Hunger (2012) ในการกำหนดแนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดกลยุทธ์ ด้วย TOWS matrix

โดยสามารถสรุปกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.6 นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

1.6.1 สมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของผู้เรียนที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ และเจตคติที่จำเป็นต่อการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาชุมชน ประกอบด้วย ความเป็นผู้นำ การมีวิสัยทัศน์ การเป็นผู้ประกอบการ การสร้างความรู้ การสร้างทักษะ การระดมทรัพยากร และการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน

1.6.2 ความเป็นผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการเชิญชวนให้บุคคลในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของชุมชนด้วยความเต็มใจ

1.6.3 การมีวิสัยทัศน์ หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการมองภาพอนาคตของชุมชน มีความเข้าใจและสามารถระบุแนวทางในการพัฒนาชุมชนอย่างสร้างสรรค์

1.6.4 การเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการสร้างสินค้าหรือบริการที่มีคุณค่า โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเหมาะสม และยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

1.6.5 การสร้างความรู้ หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง โดยการเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่มีอยู่

1.6.6 การสร้างทักษะ หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการเสริมสร้างความสามารถของตนเอง และนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการได้

1.6.7 การระดมทรัพยากร หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการแสวงหาทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการนำมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมของชุมชน ให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด

1.6.8 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการเข้าร่วมและประสานงานกับบุคคลหรือกลุ่มในชุมชน ในการดำเนินกิจกรรมตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ร่วมกัน

1.6.9 การบริหารวิชาการ หมายถึง การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

1.6.10 การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินผลหลักสูตร

1.6.11 การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดทำแผนการสอน การกำหนดเนื้อหาสาระที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน

1.6.12 การวัดและประเมินผล หมายถึง การกำหนดเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

1.6.13 กลยุทธ์การบริหารวิชาการ หมายถึง แผนการดำเนินงานบริหารวิชาการของโรงเรียน ที่ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

1.6.14 สภาพแวดล้อมภายใน หมายถึง ปัจจัยภายในที่เป็นจุดแข็งหรือจุดอ่อนในการบริหารวิชาการของโรงเรียน ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

1.6.15 สภาพแวดล้อมภายนอก หมายถึง ปัจจัยภายนอกที่เป็นโอกาสหรือภาวะคุกคามในการบริหารวิชาการของโรงเรียน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการเมืองและกฎหมาย ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม และปัจจัยด้านเทคโนโลยี

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ผู้เรียนได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาชุมชน รวมทั้งสามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนได้อย่างเต็มตามศักยภาพของตนเอง ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

1.7.2 ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีสมรรถนะที่จำเป็นต่อการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาชุมชนตามบริบทของตนเองอย่างยั่งยืน

1.7.3 ผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนไปปรับใช้ในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลของครูให้มีความเหมาะสม เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีสมรรถนะที่จำเป็นต่อการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาชุมชนตามบริบทของตนเองอย่างยั่งยืน

1.7.4 หน่วยงานทางการศึกษาสามารถนำกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนไปปรับใช้ในการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียน ให้มีความรู้ความเข้าใจในการบริหารวิชาการตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน เพื่อผลิตผู้สำเร็จการศึกษาที่มีสมรรถนะในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาชุมชนตามบริบทของตนเองอย่างยั่งยืน

1.7.5 ชุมชนได้รับการพัฒนาให้มีความเจริญก้าวหน้า เข้มแข็ง และสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืนตามบริบทของตนเอง

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 ส่วน ได้แก่

2.1 สมรรถนะ

2.1.1 ความหมายของสมรรถนะ

2.1.2 ความสำคัญของสมรรถนะ

2.2 การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

2.2.1 ความหมายของการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

2.2.2 ความสำคัญของการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

2.2.3 องค์ประกอบของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

2.2.3.1 ความเป็นผู้นำ

2.2.3.2 การมีวิสัยทัศน์

2.2.3.3 การเป็นผู้ประกอบการ

2.2.3.4 การสร้างความรู้

2.2.3.5 การสร้างทักษะ

2.2.3.6 การระดมทรัพยากร

2.2.3.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน

2.3 การบริหารวิชาการ

2.3.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ

2.3.2 ความสำคัญของการบริหารวิชาการ

2.3.3 ขอบข่ายของการบริหารวิชาการ

2.3.3.1 การพัฒนาหลักสูตร

2.3.3.2 การจัดการเรียนการสอน

2.3.3.3 การวัดและประเมินผล

- 2.4 การพัฒนากลยุทธ์
  - 2.4.1 ความหมายของกลยุทธ์
  - 2.4.2 กระบวนการทางกลยุทธ์
    - 2.4.2.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
    - 2.4.2.2 การกำหนดกลยุทธ์
- 2.5 แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี
  - 2.5.1 วิสัยทัศน์
  - 2.5.2 พันธกิจ
  - 2.5.3 เป้าประสงค์
  - 2.5.4 กลยุทธ์
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 สมรรถนะ

สมรรถนะ (Competency) ของบุคคลเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อการกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ บุคคลทุกช่วงวัยจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาสมรรถนะที่จำเป็นต่อการนำไปใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการทั้งในชีวิตประจำวัน การเรียน และการปฏิบัติงาน โดยมีผู้ศึกษาและกำหนดความหมาย และความสำคัญของสมรรถนะไว้ดังนี้

2.1.1 ความหมายของสมรรถนะ

อิฎฐิรา ทรงกิติพิศาล (2563) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะของบุคคลในการทำงานให้สำเร็จตามเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดหรือสูงกว่า

ราชบัณฑิตยสภา (2562) ระบุว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการใช้ความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะที่ตนมีอยู่ในการทำงานหรือการแก้ปัญหาได้สำเร็จ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562) ระบุว่า สมรรถนะ หมายถึง ผลรวมของความรู้ ทักษะ เจตคติ คุณลักษณะ และความสามารถอื่น ๆ ที่ช่วยให้บุคคลประสบความสำเร็จในการทำงาน

ฉัตรณรงค์ศักดิ์ สุธรรมดี และจินตกานต์ สุธรรมดี (2560) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่น ๆ ที่มีอยู่ในตัวบุคคล ซึ่งสะท้อนออกมาในรูปของผลการปฏิบัติงาน โดยมีระดับที่แตกต่างกันในแต่ละบุคคล

ศิริรัตน์ อนุวัฒน์ประกิจ (2557) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของบุคคล ที่เป็นพลังขับเคลื่อนให้บุคคลปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่ามาตรฐานที่กำหนด

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2553) ระบุว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่ทำให้บุคคลสร้างผลงานได้

El Asame และ Wakrim (2018) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ชุดของลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ และเจตคติ ที่บุคคลได้รับหรือจำเป็นต้องได้รับ เพื่อดำเนินงานตามบริบทของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพตามระดับที่กำหนดไว้

Chouhan และ Srivastava (2014) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถในการประยุกต์ใช้หรือใช้ความรู้ ทักษะ ความสามารถ พฤติกรรม และคุณลักษณะส่วนบุคคลเพื่อปฏิบัติงานที่สำคัญ หน้าที่เฉพาะ หรือดำเนินการตามบทบาทหรือตำแหน่งที่กำหนดได้สำเร็จ

จากความหมายของสมรรถนะในข้างต้น สรุปได้ว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ และเจตคติ ที่บุคคลใช้ในการดำเนินงานให้สำเร็จ

2.1.2 ความสำคัญของสมรรถนะ

เพชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ (2560) กล่าวว่า สมรรถนะเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความสามารถภายในตัวบุคคล ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จ และส่งผลให้บุคคลสามารถประยุกต์ใช้วิชาหรือหลักการที่มีอยู่ในตนเองให้เกิดประโยชน์ต่องานที่ตนปฏิบัติ

ชูชัย สมितिไกร (2556) กล่าวว่า สมรรถนะจะช่วยให้หน่วยงานคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถที่เหมาะสมกับงาน และปฏิบัติงานสำเร็จตามเป้าหมายของหน่วยงานได้ ทั้งยังช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานทราบถึงระดับความรู้ ทักษะ และความสามารถของตนว่าอยู่ในระดับใด และจำเป็นต้องพัฒนาในด้านใด ซึ่งจะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2553) ระบุว่า สมรรถนะจะช่วยให้บุคคลสามารถปฏิบัติงานเพื่อสร้างผลงานที่โดดเด่น โดยต่อยอดมาจากความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะพื้นฐานในการปฏิบัติงาน

จากความสำคัญของสมรรถนะในข้างต้น สรุปได้ว่า สมรรถนะเป็นสิ่งที่ช่วยให้บุคคลสามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จตามเป้าหมาย โดยประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะพื้นฐานในการปฏิบัติงานที่มีอยู่ในตนเอง

2.2 การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน (Community capacity building) เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเองได้ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน โดยมีผู้ศึกษาและกำหนดความหมาย ความสำคัญ และองค์ประกอบของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนไว้ดังนี้

2.2.1 ความหมายของการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

สกุล วงษ์กาฬสินธุ์ (2562) กล่าวว่า การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หมายถึง การดึงความรู้ ความสามารถ และศักยภาพที่อยู่ภายในตัวบุคคลในชุมชนให้แสดงออกมา เพื่อแสดงถึงความสามารถในการพัฒนาชุมชน ที่ตอบสนองต่อความต้องการและการแก้ไขปัญหาของคนส่วนใหญ่ในชุมชน

ลักษมี ทุ่งหว่า, ธารภรณ์ อีราภรณ์ และภาวิน ชินะโชติ (2561) กล่าวว่า การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หมายถึง การพัฒนาอำนาจหรือคุณสมบัติที่แฝงอยู่ในตัวบุคคลในชุมชน โดยเริ่มและเน้นที่การจัดกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยความรู้ และกระบวนการพัฒนาทุนชุมชนที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้

เสนห์ รักเกื้อ และปาริชาติ วิสุทธิสมาจาร (2560) กล่าวว่า การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หมายถึง การกระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุน และประสานให้ชุมชนมีขีดความสามารถในการบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ สูงขึ้น ทั้งขีดความสามารถในการเตรียมความพร้อมของชุมชน การเสริมสร้างศักยภาพผู้นำ การให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ รวมถึงการให้บุคคลในชุมชนมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ วางแผน ตัดสินใจ ดำเนินงาน ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของชุมชน อันเป็นการตอบสนองต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้

นิตยา โพธิ์นอก และรัชวดี แสงมเหหมัด (2559) กล่าวว่า การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หมายถึง การเสริมความสามารถเดิมที่คนในชุมชนมีอยู่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

Quist (2019) กล่าวว่า การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หมายถึง กระบวนการส่งเสริมและสร้างความรู้ ทักษะ และทรัพยากรของชุมชน เพื่อพัฒนา ดำเนินการ และคงไว้ซึ่งแนวทางการแก้ไขปัญหา ความต้องการ หรือโอกาสของตนเอง

Save the Children (2014) ระบุว่า การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หมายถึง กระบวนการที่ทำให้ชุมชนได้เสริมสร้างและรักษาความสามารถในการกำหนดและบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตนเอง

The Western Australian Department for Community Development (2006) อ้างถึงใน Stuart Graeme (2014) ระบุว่า การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หมายถึง การส่งเสริมขีดความสามารถของชุมชน ในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาตามสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของตนเอง

Lohoar, Price-Robertson และ Nair (2013) กล่าวว่า การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หมายถึง การเพิ่มขีดความสามารถของคนในชุมชน ในการแก้ปัญหาร่วมกันอย่างยั่งยืน

Noya และ Clarence (2009) กล่าวว่า การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หมายถึง กระบวนการพัฒนาความรู้ ทักษะ และความสามารถของคนในชุมชน ให้สามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนอย่างเข้มแข็ง ตลอดจนสามารถควบคุมชีวิตของตนและชุมชนได้มากขึ้น

The United Nations (1996) อ้างถึงใน Gary (2005) ระบุว่า การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หมายถึง กระบวนการและวิธีการที่รัฐบาลและชุมชนท้องถิ่นพัฒนาทักษะและความเชี่ยวชาญที่จำเป็นในการจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนภายในกิจกรรมประจำวัน

จากความหมายของการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนในข้างต้น สรุปได้ว่าการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หมายถึง การพัฒนาความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นต่อการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาชุมชนให้แก่บุคคลในชุมชน เพื่อให้บุคคลในชุมชนสามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนตามบริบทของตนเองได้อย่างยั่งยืน

2.2.2 ความสำคัญของการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

ลักษมี ทุ่งหว่า, ธารภรณ์ อีราภรณ์ และภาวิน ชินะโชติ (2561) กล่าวว่า การพัฒนาขีดความสามารถชุมชนจะช่วยให้ชุมชนสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเอง โดยการเชื่อมโยงระหว่างคน ความรู้ และทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชน เพื่อนำไปสู่การจัดการตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

Macke (2021) กล่าวว่า การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนจะช่วยให้คนในชุมชนสามารถระบุและระดมทรัพยากรที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมาใช้ในการพัฒนาชุมชน

Evans, Raymond และ Perkins (2014) กล่าวว่า การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนจะช่วยให้ชุมชนสามารถแก้ไขปัญหาของชุมชนได้ดียิ่งขึ้น เป็นการสร้างจุดแข็ง ตลอดจนสามารถใช้ทักษะและทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อสร้างโอกาสให้กับตนเอง

Noya และ Clarence (2009) กล่าวว่า การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนจะช่วยให้ทุกคนในชุมชนได้พัฒนาทักษะและความสามารถ เพื่อให้ควบคุมชีวิตของตนเองได้มากขึ้น ทั้งยังช่วยพัฒนาชุมชนให้เกิดความเหนียวแน่น และสามารถรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจและสังคมได้มากขึ้น

The Scottish Government (2007) ระบุว่า การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนจะช่วยให้คนในชุมชนสามารถปรับปรุงคุณภาพชีวิตของตนเอง โดยนำประเด็นและโอกาสที่สำคัญมาใช้ และส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนมากขึ้น

Chapman และ Kirk (2001) กล่าวว่า การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนจะช่วยให้คนในชุมชนได้รับความรู้สึกเป็นเจ้าของและสามารถควบคุมกระบวนการที่มีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันของตนเอง

The University of Memphis (n.d.) กล่าวว่า การเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนจะช่วยให้คนในชุมชนสามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาในชุมชนได้ด้วยตนเอง และเป็นการลดการพึ่งพาบุคคลภายนอกหรือไม่จำเป็นต้องพึ่งพาคณะบุคคลภายนอกในการเข้ามาแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน

จากความสำคัญของการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนในข้างต้น สรุปได้ว่าการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนจะช่วยให้บุคคลในชุมชนมีความรู้ ทักษะ และความสามารถ

ในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาชุมชนร่วมกัน โดยลดการพึ่งพาหรือไม่จำเป็นต้องพึ่งพาบุคคลภายนอก

2.2.3 องค์ประกอบของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ผู้วิจัยพบว่ายังไม่มีผู้ศึกษาท่านใดกำหนดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนไว้อย่างชัดเจน แต่จากการศึกษาความหมายขององค์ประกอบการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนในเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่าองค์ประกอบต่าง ๆ นับเป็น “สมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน” เนื่องจากความหมายขององค์ประกอบแต่ละข้อแสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ และเจตคติของบุคคลในชุมชน ที่ใช้ในการดำเนินงานของชุมชนให้สำเร็จ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

Macke (2021) ระบุองค์ประกอบของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนไว้ 6 ประการ ได้แก่

- 1) การรับผิดชอบต่อท้องถิ่น คือ ความรับผิดชอบของชุมชนในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของตนเองตามความเหมาะสม โดยไม่ต้องรอการให้ความช่วยเหลือจากรัฐบาล
- 2) การเสริมสร้างความเป็นผู้นำ คือ การเสริมสร้างอำนาจผู้นำให้มีส่วนร่วมกับชุมชน ในการกำหนดอนาคตและการระดมสิ่งจำเป็นในการขับเคลื่อนการพัฒนาชุมชน
- 3) วิสัยทัศน์ คือ การค้นหาวิสัยทัศน์ของชุมชน และการกำหนดทิศทางในการพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่อง
- 4) การพัฒนาผู้ประกอบการ คือ การส่งเสริมพฤติกรรมที่สำคัญของผู้ประกอบการในชุมชน ให้มีความสามารถในการประกอบกิจการภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีการแข่งขันสูงและมีความไม่แน่นอนในปัจจุบัน
- 5) การพัฒนาเชิงกลยุทธ์ คือ การพัฒนาชุมชนด้วยกิจกรรมการพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ชุมชนมีความก้าวหน้าและมีศักยภาพในการเปลี่ยนแปลงตนเอง
- 6) ความสามารถในการดำเนินการ คือ ความสามารถในการดำเนินการพัฒนาชุมชนตามแผนการพัฒนามีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล โดยจะต้องอาศัยผู้นำที่เข้มแข็ง การมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างแข็งขัน และความสามารถในการระดมทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการพัฒนาชุมชนในระดับที่สูงขึ้นและการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

Mohd Noh, Razzaq, Mustafa, Nordin และ Ibrahim (2020) ระบุองค์ประกอบของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนไว้ 5 ประการ ได้แก่

- 1) การมีส่วนร่วม
- 2) ภาวะผู้นำ
- 3) ความรู้
- 4) การสื่อสาร
- 5) การแสดงออก

Quist (2019) ระบุองค์ประกอบของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนไว้ 8 ประการ ได้แก่

- 1) การขยายการมีส่วนร่วมของชุมชน
- 2) การขยายความเป็นผู้นำในชุมชน
- 3) การส่งเสริมการรับรู้ร่วมกัน เป้าหมาย และวิสัยทัศน์
- 4) การเสริมสร้างการตัดสินใจของชุมชนและการแก้ไขปัญหา
- 5) การส่งเสริมการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์
- 6) การสร้างทักษะและความมั่นใจของคนในชุมชน
- 7) การให้คนในชุมชนแบ่งปันและสอนทักษะแก่คนอื่น ๆ ในชุมชน
- 8) การริเริ่มและการทำงานในระยะสั้นที่ส่งผลให้ชุมชนเกิดความยั่งยืนและ

เติบโต

Evans, Raymond และ Perkins (2014) ระบุองค์ประกอบของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนไว้ 3 ประการ ได้แก่

- 1) การมีส่วนร่วมของชุมชน คือ การมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชนในการปรับปรุงชุมชนของตนเองให้ดียิ่งขึ้น
- 2) การขับเคลื่อนความสัมพันธ์ของสมาชิกในชุมชน คือ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกกับองค์กรต่าง ๆ ในชุมชน เพื่อทำงาน อำนวยความสะดวกในการเข้าถึงทรัพยากรที่จำเป็น ส่งเสริมความมุ่งมั่นและความพึงพอใจ เชื่อมโยงความแตกต่าง ค้นหาจุดสนใจและผลประโยชน์ร่วมกัน
- 3) การเชื่อมโยงกลยุทธ์ คือ การเชื่อมโยงกลยุทธ์เรื่องการพัฒนาความเป็นผู้นำ การพัฒนาองค์กร การจัดชุมชน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กรเข้าด้วยกัน เพื่อเพิ่มโอกาสในการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนให้มากยิ่งขึ้น

Laverack (2001) ระบุองค์ประกอบของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนไว้ 9 ประการ ได้แก่

1) การมีส่วนร่วม คือ การมีส่วนร่วมของสมาชิกในชุมชน ทั้งในกลุ่มขนาดเล็กและองค์กรขนาดใหญ่ เพื่อร่วมกันดำเนินกิจกรรมของชุมชนตามวัตถุประสงค์และกระบวนการที่กำหนดไว้

2) ภาวะผู้นำ คือ การกำหนดทิศทางการพัฒนาชุมชนและการนำสมาชิกในชุมชน ทั้งในระดับกลุ่มย่อยและในระดับองค์กร เพื่อร่วมกันพัฒนาชุมชนอย่างต่อเนื่อง และจัดการกับความขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน

3) โครงสร้างองค์กร คือ กลุ่มของชุมชนในระดับต่าง ๆ ที่เกิดจากการรวมตัวกันของสมาชิกในชุมชน เพื่อจัดการปัญหาและพัฒนาชุมชน ด้วยความสามัคคีและความรู้สึกในการเป็นเจ้าของชุมชนร่วมกัน

4) การประเมินปัญหา คือ การระบุปัญหาและการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาของชุมชน ซึ่งอาจต้องอาศัยการพัฒนาทักษะและความสามารถใหม่ ๆ ให้กับสมาชิกในชุมชน เพื่อให้การดำเนินการบรรลุผลสำเร็จ

5) การระดมทรัพยากร คือ ความสามารถในการระดมทรัพยากรที่จำเป็นต่อการพัฒนาชุมชน ทั้งทรัพยากรจากภายในและภายนอกชุมชน

6) การถามว่า “ทำไม” คือ การประเมินสาเหตุของสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชนอย่างมีวิจารณญาณ ทั้งในด้านสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาชุมชน

7) การเชื่อมโยงเครือข่าย คือ การเป็นหุ้นส่วนและพันธมิตรกับบุคคลหรือองค์กรต่าง ๆ โดยสมัครใจ เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาชุมชน

8) บทบาทของตัวแทนภายนอก คือ บทบาทของตัวแทนภายนอกในการควบคุมการตัดสินใจและการใช้ทรัพยากรของสมาชิกในชุมชน เพื่อให้พวกเขาค้นพบความสามารถในการจัดการชีวิตของตนเอง

9) การจัดการโครงการ คือ การกำหนดบทบาท ความรับผิดชอบ และการจัดการสายงานของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของชุมชนอย่างชัดเจน เพื่อให้ชุมชนสามารถดำเนินการวางแผน การบริหาร การปฏิบัติ การประเมิน การรายงาน และการแก้ไขข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นในชุมชน

Garlick (1999) อ้างถึงใน McGinty (2002) ระบุองค์ประกอบของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนไว้ 5 ประการ ได้แก่

1) การสร้างความรู้ คือ ความสามารถในการเสริมสร้างทักษะ ใช้ประโยชน์จากการวิจัยและพัฒนา และส่งเสริมการเรียนรู้

2) ความเป็นผู้นำ คือ ความสามารถในการพัฒนาทิศทางร่วมกันและมีอิทธิพลต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในพื้นที่

3) การสร้างเครือข่าย คือ ความสามารถในการสร้างความร่วมมือและพันธมิตร

4) การให้คุณค่าและขีดความสามารถของชุมชนในการทำงานร่วมกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของตนเอง

5) ข้อมูลสนับสนุน คือ ความสามารถในการรวบรวม การเข้าถึงและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลที่มีคุณภาพ

จากองค์ประกอบของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนที่นักวิชาการระบุไว้ในข้างต้น สามารถสังเคราะห์เพื่อสรุปองค์ประกอบของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนได้ดังตารางต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

องค์ประกอบของ สมรรถนะ การเสริมสร้าง ขีดความสามารถ ชุมชน	นักวิชาการ					ความถี่	สรุปองค์ประกอบ ของสมรรถนะ การเสริมสร้าง ขีดความสามารถ ชุมชน
	Macke (2021)	Mohd Noh, Razzaq, Mustafa, Nordin และ Ibrahim (2020)	Quist (2019)	Evans, Raymond และ Perkins (2014)	Laverack (2001)		
1. ความเป็นผู้นำ	✓	✓	✓	✓	✓	5	1. ความเป็นผู้นำ
2. วิสัยทัศน์	✓		✓			2	2. การมีวิสัยทัศน์
3. การริเริ่มและ การทำงานในระยะ สั้นที่ส่งผลให้ชุมชน เกิดความยั่งยืนและ เติบโต			✓			1	
4. การเป็น ผู้ประกอบการ	✓					1	3. การเป็น ผู้ประกอบการ
5. ความรู้		✓				1	4. การสร้าง ความรู้
6. การสร้างความรู้					✓	1	
7. การรวบรวม เข้าถึง และใช้ข้อมูล					✓	1	
8. การสร้างทักษะ และความมั่นใจ			✓			1	5. การสร้าง ทักษะ
9. การสอนและ แบ่งปันทักษะ			✓			1	
10. การระดม ทรัพยากร	✓				✓	2	6. การระดม ทรัพยากร
11. การใช้ทรัพยากร			✓			1	

องค์ประกอบของ สมรรถนะ การเสริมสร้าง ขีดความสามารถ ชุมชน	นักวิชาการ						สรุพอค์ประกอบ ของสมรรถนะ การเสริมสร้าง ขีดความสามารถ ชุมชน
	Macke (2021)	Mohd Noh, Razzaq, Mustafa, Nordin และ Ibrahim (2020)	Quist (2019)	Evans, Raymond และ Perkins (2014)	Laverack (2001)	Garlick (1999) อ้างถึงใน McGinty (2002)	
12. การมีส่วนร่วม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6
13. การสร้าง ความสัมพันธ์				✓			1
14. การรวมกลุ่ม					✓		1
15. การเชื่อมโยง เครือข่าย					✓		1
16. การสร้าง เครือข่าย						✓	1
17. ความรับผิดชอบ	✓						1
18. การตัดสินใจ			✓				1
19. การประเมิน ปัญหา					✓		1
20. การประเมิน สาเหตุของสิ่งที่ เกิดขึ้นในชุมชน					✓		1
21. การแก้ไขปัญหา			✓				1
22. การสื่อสาร		✓					1
23. การแสดงออก		✓					1
							7. การมีส่วนร่วม และสร้างเครือข่าย ในชุมชน

จากตารางที่ 1 ผู้วิจัยสรุปและจัดกลุ่มองค์ประกอบของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนเป็น 7 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) ความเป็นผู้นำ (2) การมีวิสัยทัศน์ (3) การเป็นผู้ประกอบการ (4) การสร้างความรู้ (5) การสร้างทักษะ (6) การระดมทรัพยากร และ (7) การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.2.3.1 ความเป็นผู้นำ

จรินทร์ อุตสาหะ (2564) กล่าวว่า ความเป็นผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่สามารถนำพาให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม โดยใช้อิทธิพลในการชักนำ สร้างแรงจูงใจ ลดความขัดแย้ง และกระตุ้นให้ผู้อื่นปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ

บุษยมาส ผาติ (2563) กล่าวว่า ความเป็นผู้นำ หมายถึง ความสามารถในการจูงใจให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อให้การดำเนินงานต่าง ๆ บรรลุตามเป้าประสงค์

พิสิษฐ์ บุญถนอม (2563) กล่าวว่า ความเป็นผู้นำ หมายถึง ความสามารถในการกระตุ้น ชี้นำ และผลักดันให้ผู้อื่นมีความกระตือรือร้นและความเต็มใจในการกระทำสิ่งต่าง ๆ โดยยึดความสำเร็จของกลุ่มเป็นเป้าหมายหลัก

มนัสวี แหวดวง (2562) กล่าวว่า ความเป็นผู้นำ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการนำกลุ่มไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย โดยใช้กระบวนการสั่งการตามสถานการณ์ การมีปฏิสัมพันธ์ และถ่ายทอดแนวคิดไปสู่การปฏิบัติ

สถาบันการพัฒนาชุมชน กรมการพัฒนาชุมชน (2562) ระบุว่า ความเป็นผู้นำ หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการช่วยให้ชุมชนมีข้อตกลงร่วมกัน สามารถชักจูงสมาชิกในชุมชนให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติงาน และมีความพยายามในการหาทางออกเมื่อประสบปัญหา เพื่อให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

นฤมล จิตรเอื้อ, เฉลิมชัย กิตติศักดิ์นาวัน และนลินณัฐ ดีสวัสดิ์ (2560) กล่าวว่า ความเป็นผู้นำ หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะนำผู้อื่น โดยใช้ทักษะการสื่อสาร หรือใช้อิทธิพลในการจูงใจ ชักจูงให้ผู้อื่นเกิดความไว้วางใจ ยอมรับ และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมาย

จากความหมายของภาวะผู้นำในข้างต้น สรุปได้ว่า ความเป็นผู้นำ หมายถึง การมีความสามารถในการเชิญชวนให้บุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมด้วยความเต็มใจ

2.2.3.2 การมีวิสัยทัศน์

มาลัยพร สาวีสัย (2563) กล่าวว่า วิสัยทัศน์ หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่มองเห็นและสร้างภาพขององค์กรที่พึงประสงค์ในอนาคตได้อย่างชัดเจน โดยมีความสอดคล้องกับเป้าหมายและมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ เพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินงานบรรลุผลสำเร็จตามที่พึงประสงค์

เสาวณีย์ สมบูรณ์ศิริโรรัตน์ (2562) กล่าวว่า วิสัยทัศน์ หมายถึง การคิดและการมองภาพรวมที่เป็นไปได้ในอนาคต อันนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงสู่ความเป็นเลิศ รวมถึงการเปิดรับและพร้อมปรับเปลี่ยนเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และสะท้อนภาพให้เห็นถึงสิ่งที่สมาชิกต้องการ

อัจฉรา พยัคฆ์เกษม (2559) กล่าวว่า วิสัยทัศน์ หมายถึง ความสามารถในการมองภาพอนาคต และผลกระทบหรือปัญหาที่จะเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม เป็นที่ยอมรับ และเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ รวมถึงการยอมรับแนวคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ เพื่อพัฒนางาน

ยุทธศักดิ์ พูลสุวรรณ (2558) กล่าวว่า วิสัยทัศน์ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการมีความรู้ความเข้าใจในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีความสามารถในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสถานการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างมีหลักการ มีความสามารถในการฉายภาพ หรือระบุสภาพที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต รวมถึงความสามารถในการประเมินความเป็นไปได้ และแนวโน้มความสำเร็จในการมุ่งสู่การเป็นองค์กรตามที่ต้องการในอนาคต

สุนันท์ เฮ็งสันเทียะ (2558) กล่าวว่า วิสัยทัศน์ หมายถึง การมองภาพขององค์กรในอนาคต โดยมีทิศทางที่ชัดเจน มีวิธีการและจุดมุ่งหมายในการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงหนทางและภาพที่คาดหวังในอนาคตที่สามารถปฏิบัติได้จนบรรลุผลตามความต้องการ

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2553) ระบุว่า วิสัยทัศน์ หมายถึง ความสามารถในการให้ทิศทางที่ชัดเจนและก่อความร่วมมือร่วมใจในหมู่ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนำพางานภาครัฐไปสู่จุดหมายร่วมกัน

จากความหมายของวิสัยทัศน์ในข้างต้น สรุปได้ว่า การมีวิสัยทัศน์ หมายถึง การมีความสามารถในการมองภาพอนาคตของชุมชน มีความเข้าใจและสามารถระบุแนวทางในการดำเนินกิจกรรมของชุมชนด้วยความเต็มใจ

2.2.3.3 การเป็นผู้ประกอบการ

นารา กิตติเมธิกุล (2563) กล่าวว่า การเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง ลักษณะของบุคคลหรือกลุ่มที่มุ่งเน้นการกำหนดเป้าหมาย การแสวงหาโอกาส การสร้างสรรค์และนวัตกรรม การจัดการความเสี่ยง และการจัดการทรัพยากร

เยาวลักษณ์ เคลือบมาศ (2551) กล่าวว่า การเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่มีคุณค่า ภายใต้การใช้เวลาอย่างคุ้มค่าและพอเพียง ตลอดจนยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

Gedeon (2010) กล่าวว่า การเป็นผู้ประกอบการ มีความหมายที่หลากหลาย โดยมีความเกี่ยวข้องกับการเป็นเจ้าของธุรกิจขนาดเล็ก การสร้างนวัตกรรม การเป็นผู้นำ หรือการสร้างธุรกิจใหม่ ที่รวมทั้งการมองหาโอกาสในการขับเคลื่อนตลาดให้เกิดความสมดุลหรือการทำให้เกิดความไม่สมดุลด้วยการทำลายอย่างสร้างสรรค์

Dollinger (2008) กล่าวว่า การเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง การควบคุมและการใช้ทรัพยากร ในการสร้างองค์กรเศรษฐกิจหรือเครือข่ายขององค์กรที่เป็นนวัตกรรมใหม่ เพื่อให้ได้กำไรหรือเติบโตภายใต้เงื่อนไขของความเสี่ยงและความไม่แน่นอน

Lumpkin และ Dess (1996) กล่าวว่า การเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง การดำเนินการเพื่อสร้างสรรค์ให้เกิดผลิตภัณฑ์หรือบริการ พร้อมรับความเสี่ยง และดำเนินการเชิงรุกในการต่อสู้กับคู่แข่ง เพื่อโอกาสทางการตลาด

จากความหมายของการเป็นผู้ประกอบการในข้างต้น สรุปได้ว่า การเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง การมีความสามารถในการสร้างสินค้าหรือบริการที่มีคุณค่า โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเหมาะสม และยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

2.2.3.4 การสร้างความรู้

วราภรณ์ จันทร (2555) กล่าวว่า การสร้างความรู้ หมายถึง การสร้างความรู้ในตัวบุคคล จากความรู้ ความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างลึกซึ้ง และเกิดจากการนำความรู้ใหม่ที่ได้รับมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติงานอย่างสัมพันธ์กัน จนเกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่และพัฒนาเป็นแนวทางการปฏิบัติที่มีประโยชน์ รวมทั้งแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้

สุกัญญา บัวสวัสดิ์ (2558) กล่าวว่า การสร้างความรู้ หมายถึง การนำความรู้เดิมที่มีอยู่มาบูรณาการกับข้อมูลหรือประสบการณ์ใหม่ ๆ โดยใช้กระบวนการคิด การทำความเข้าใจ และการเชื่อมโยงข้อมูล เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่

อรุณรัศมี บำรุงจิต (2558) กล่าวว่า การสร้างความรู้ หมายถึง การเชื่อมโยง ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมที่มีอยู่กับความรู้ใหม่ของคุณ เพื่อสร้างเป็นความรู้ใหม่ด้วยตนเอง

เนาวนิตย์ สงคราม (2550) กล่าวว่า การสร้างความรู้ หมายถึง การสร้าง ความรู้ใหม่ โดยใช้กระบวนการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น และประสบการณ์ระหว่างบุคคล

Mitchell และ Boyle (2010) กล่าวว่า การสร้างความรู้ หมายถึง การพัฒนา แนวความคิดใหม่ ๆ ที่สะท้อนให้เห็นถึงรายละเอียดอย่างถี่ถ้วนหรือการเพิ่มพูนความรู้เดิมที่มีอยู่

จากความหมายของการสร้างความรู้ในข้างต้น สรุปได้ว่า การสร้างความรู้ หมายถึง การมีความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง โดยการเชื่อมโยงความรู้หรือ ประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานหรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

2.2.3.5 การสร้างทักษะ

นิตยา จันตะคุณ (2561) กล่าวว่า ทักษะ หมายถึง ความสามารถหรือ ความชำนาญในการกระทำสิ่งต่าง ๆ เช่น ทักษะทางร่างกาย สติปัญญา และสังคม ที่เกิดจากการฝึกฝน หรือการกระทำบ่อยครั้ง

Cambridge Dictionary (n.d.) ระบุว่า ทักษะ หมายถึง ความสามารถ ในการทำกิจกรรมหรืองานได้ดี เนื่องจากการฝึกฝน

International Labour Organization (2020) ระบุว่า การสร้างทักษะ หมายถึง การเสริมสร้างความสามารถส่วนบุคคลและความสามารถในการมีส่วนร่วมกับครอบครัว ชุมชน และสังคมอย่างเต็มที่

Panarina (2018) กล่าวว่า การสร้างทักษะ หมายถึง การเสริมสร้างให้บุคคล มีความเป็นมืออาชีพ เรียนรู้วิธีการใหม่ในการแก้ปัญหา สามารถเอาชนะทัศนคติในเชิงลบและ ประสบการณ์ในอดีตที่มีอิทธิพลครอบงำตนเอง

Swedish International Development Cooperation Agency (2018) ระบุว่า การสร้างทักษะ มักใช้เพื่ออ้างถึงความสามารถที่ได้รับจากการเรียนรู้และการฝึกอบรมในทุก ระดับ ซึ่งช่วยให้บุคคลมีชีวิตรที่สมบูรณ์ และสามารถนำความสามารถที่ตนมีอยู่มาปรับใช้ให้สอดคล้อง กับความต้องการและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจได้

จากความหมายในข้างต้น สรุปได้ว่า การสร้างทักษะ หมายถึง การมีความสามารถ ในการเสริมสร้างความสามารถของตนเอง และนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการได้

2.2.3.6 การระดมทรัพยากร

วรัญญู อัศวพุทธิ (2554) กล่าวว่า การระดมทรัพยากร หมายถึง การแสวงหาทรัพยากร เช่น คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินงานในองค์กรให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

Golhasani และ Hosseinirad (2016) กล่าวว่า การระดมทรัพยากร หมายถึง กระบวนการที่ทำให้ได้รับทรัพยากรจากผู้ให้บริการทรัพยากร ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดหาทรัพยากรที่เหมาะสม ในเวลาที่เหมาะสม ในราคาที่เหมาะสม และใช้อย่างเหมาะสม

Batti (2014) กล่าวว่า การระดมทรัพยากร หมายถึง กระบวนการในการระดมทรัพยากรจากภายนอกหรือภายในองค์กร ทั้งทรัพยากรทางการเงินและทรัพยากรที่ไม่ใช่ทางการเงิน เพื่อนำมาใช้สนับสนุนกิจกรรมขององค์กร

Seltzer (2014) กล่าวว่า การระดมทรัพยากร หมายถึง การแสวงหาทรัพยากรใหม่และเพิ่มทรัพยากรสำหรับองค์กรของตนเอง รวมทั้งใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

Sekajingo (n.d.) กล่าวว่า การระดมทรัพยากร หมายถึง การแสวงหาทรัพยากรที่จำเป็นจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการดำเนินงานให้สำเร็จตามแผนที่กำหนดไว้

จากความหมายของการระดมทรัพยากรในข้างต้น สรุปได้ว่า การระดมทรัพยากร หมายถึง การมีความสามารถในการแสวงหาทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการนำมาใช้ในการดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด

2.2.3.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน

จากการศึกษาความหมายของการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ผู้วิจัยยังไม่พบความหมายของคำนี้โดยตรง จึงศึกษาความหมายของการมีส่วนร่วมและการสร้างเครือข่าย เพื่อนำมาสรุปเป็นความหมายของการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ดังนี้

ธงชัย เลิศกัญญาพร (2562) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่สมาชิกภายในชุมชนร่วมกันคิด ร่วมกันตัดสินใจ ร่วมกันวางแผน ร่วมกันปฏิบัติ ร่วมกันแก้ไข ร่วมกันติดตามและประเมินผล และร่วมกันรับผลประโยชน์ในกิจกรรมของชุมชนด้วยความเต็มใจ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของกิจกรรมที่กำหนดไว้

สถาบันการพัฒนาชุมชน กรมการพัฒนาชุมชน (2562) ระบุว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง ความร่วมมือและความรับผิดชอบในการดำเนินงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ต้องการ

ชนม์บันลือ วรรณพันธุ์ (2561) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การเข้าร่วมในกระบวนการดำเนินงานของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เพื่อพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งร่วมกัน โดยมีบทบาทในการร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมแก้ไขปัญหา ร่วมปฏิบัติ ร่วมติดตามและประเมินผล ร่วมรักษาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และร่วมแบ่งปันผลประโยชน์ด้วยความเสมอภาค อันจะก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อชุมชน

อรทัย หนูสงค์ (2560) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่บุคคลในชุมชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาชุมชนด้วยความสมัครใจ ตั้งแต่การเข้ามาศึกษาปัญหา วิเคราะห์ถึงสาเหตุและที่มาของปัญหา ร่วมวางแผนในการแก้ไขปัญหา รวมทั้งร่วมดำเนินกิจกรรม ติดตามประเมินผล และรับผลประโยชน์จากการดำเนินกิจกรรม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหรือการเปลี่ยนแปลงชุมชนตามทิศทางที่ต้องการ

ชนิภูฐา กาญจนรังษี (2556) กล่าวว่า การสร้างเครือข่าย หมายถึง การทำให้มีการติดต่อ การสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และการร่วมมือกันด้วยความสมัครใจ

ภาตี ชุมนนท์ (2553) กล่าวว่า การสร้างเครือข่าย หมายถึง การกระทำที่ก่อให้เกิดการเชื่อมโยงของกลุ่มคนหรือองค์กร เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารหรือทำกิจกรรมร่วมกันด้วยความสมัครใจ โดยมีความเป็นอิสระและความเท่าเทียมกันบนพื้นฐานของการเคารพสิทธิ เชื่อถือ และเอื้ออาทรต่อกัน

วิโรจน์ นาหนองขาม (ม.ป.ป.) กล่าวว่า การสร้างเครือข่าย หมายถึง การจัดระบบให้กลุ่ม บุคคล หรือองค์กรที่เป็นสมาชิกดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามเป้าหมายที่ร่วมกันกำหนดไว้

จากความหมายในข้างต้น สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน หมายถึง การมีความสามารถในการเข้าร่วมและการประสานงานกับบุคคลหรือกลุ่ม ในการดำเนินกิจกรรมตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ร่วมกัน

2.3 การบริหารวิชาการ

การบริหารวิชาการเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนและผลิตผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศ ตลอดจนเป็นสิ่งแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของโรงเรียน การบริหารวิชาการจึงเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษาที่ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ๆ ในโรงเรียนต้องให้ความสำคัญและร่วมกันดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีผู้ศึกษาและกำหนดความหมาย ความสำคัญ และขอบข่ายของการบริหารวิชาการไว้ดังนี้

2.3.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ

มนรัตน์ แก้วเกิด (2562) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นกระบวนการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผน การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลการสอน เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของโรงเรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

วสิรัตน์ นิมน้อย (2562) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นการดำเนินงานของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก และผู้บริหารมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการวางแผนพัฒนางานวิชาการให้มีคุณภาพ และบรรลุเป้าหมายของโรงเรียน

พันธวิชญ์ เลียงชีพชอบ (2561) กล่าวว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกประเภทในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ปรับปรุงการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

สมิทธิ์ อุดมมะนะ (2561) กล่าวว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง กระบวนการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ประกอบไปด้วยการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

จารุกิตต์ สิริยานนท์ (2559) กล่าวว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานของโรงเรียน ที่มุ่งเน้นเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และบรรลุตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้

หทัย ศิริพิน (2558) กล่าวว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมทางการศึกษาทุกชนิดในโรงเรียน เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและมาตรฐานสูงสุด รวมถึงกระบวนการในการปฏิบัติกิจกรรมในโรงเรียน ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของครูและผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

อาจารย์ สุวัฒน์พงษ์ (2558) กล่าวว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียนเกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยเป้าหมายหลักในการพัฒนาคือคุณภาพการศึกษาของผู้เรียน ตลอดจนการพัฒนาทางวิชาชีพของครูเพื่อให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

จรุณี แก้วเอียน (2557) กล่าวว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน และการบริหารสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

สมาน อัครภูมิ (2551) กล่าวว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง กระบวนการดำเนินงาน เพื่อให้พันธกิจด้านวิชาการ โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มี ประสิทธิภาพและบรรลุความมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) กล่าวว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง การดำเนิน กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการประเมินผล การจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และเกิดประโยชน์สูงสุด ต่อผู้เรียน

จากความหมายของการบริหารวิชาการในข้างต้น สรุปได้ว่า การบริหารวิชาการ หมายถึง การดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และบรรลุ ตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้

2.3.2 ความสำคัญของการบริหารวิชาการ

จิตรวรรณ เอกพันธ์ (2562) กล่าวว่า การบริหารวิชาการเป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อ การพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา รวมทั้งคุณธรรมต่าง ๆ เพื่อให้ ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุก ๆ ด้าน ตลอดจนเป็นสิ่ง ที่แสดงให้เห็นถึงมาตรฐานและคุณภาพของโรงเรียน

อมรรัตน์ ศรีพอ (2561) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักของโรงเรียน ที่ผู้บริหารจะต้องรับผิดชอบเป็นอันดับแรก เพราะภารกิจหลักของโรงเรียนคือการให้บริการทาง วิชาการ ได้แก่ งานด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน งานด้านการปรับปรุงการจัดการเรียน การสอน งานด้านการวัดและประเมินผล การบริหารงานวิชาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดใน โรงเรียน และยังเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการ โดยเป็นตัวกำหนดปริมาณงานของโรงเรียน เป็นตัวกำหนดนโยบายในการบริหารงานโรงเรียน การจัดสรรทรัพยากรให้แก่โรงเรียน และเป็นเครื่องตัดสินคุณภาพของโรงเรียน

ภูสุดา ภูเงิน (2560) กล่าวว่า การบริหารวิชาการเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพและความสำเร็จ ของโรงเรียน ซึ่งความสำเร็จนั้นมักจะพิจารณาจากคุณภาพของผู้เรียน ด้วยเหตุนี้ คุณภาพของผู้เรียน จึงขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการดำเนินงานวิชาการของโรงเรียน

ชูขวัญ รัตนพิทักษ์ธาดา (2559) กล่าวว่า การบริหารวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของ การจัดการศึกษาของโรงเรียนให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการบริหารวิชาการ รับผิดชอบการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและ

ประเมินผล รวมถึงงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามเป้าหมายของหลักสูตรและที่โรงเรียนกำหนด

จารุกิตต์ สิทธิยานนท์ (2559) กล่าวว่า การบริหารวิชาการเป็นงานที่พัฒนาคุณภาพของผู้เรียนโดยตรง เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมีมาตรฐานคุณภาพการศึกษาตามที่กำหนดไว้ จึงเป็นงานที่มีความสำคัญต่อผู้บริหาร ครูและบุคลากรของโรงเรียนในการบริหารและดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพและเต็มความสามารถ

หทัย ศิริพิน (2558) กล่าวว่า การบริหารวิชาการเป็นงานหลักของโรงเรียนที่บ่งบอกมาตรฐานและคุณภาพของโรงเรียนนั้น ๆ ตลอดจนเป็นเครื่องชี้วัดความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารและบุคลากรทุกระดับต้องร่วมมือดำเนินการและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนมีประสิทธิผลตามที่ต้องการ

จรุณี แก้วเอียน (2557) กล่าวว่า การบริหารวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดในโรงเรียน เพราะเป็นงานที่แสดงให้เห็นถึงมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ผู้บริหารจึงต้องพัฒนางานบริหารวิชาการให้ก้าวหน้าและเท่าทันต่อการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบัน

สมาน อัครภูมิ (2551) กล่าวว่า การบริหารวิชาการเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา และการบริหารการศึกษา ที่ผู้บริหารควรให้ความสำคัญมากที่สุด เพราะเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยตรง

จากความสำคัญของการบริหารวิชาการในข้างต้น สรุปได้ว่า การบริหารวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญที่สุดของโรงเรียน เพราะเป็นงานที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยตรง ตลอดจนเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพและความสำเร็จของโรงเรียน ที่ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนจะต้องร่วมกันดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และบรรลุตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้

2.3.3 ขอบข่ายของการบริหารวิชาการ

ญุสุตา ภูเงิน (2560) กำหนดขอบข่ายของการบริหารวิชาการไว้ 6 งาน ได้แก่

- 1) การพัฒนาหลักสูตร
- 2) การจัดการเรียนการสอน
- 3) การวัดและประเมินผล
- 4) การนิเทศการศึกษา
- 5) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา
- 6) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น

สमान อัครวุฒิ (2551) กำหนดขอบข่ายของการบริหารวิชาการไว้ 5 งาน ได้แก่

- 1) การวางแผนงานวิชาการ
- 2) การพัฒนาหลักสูตร
- 3) การจัดการเรียนการสอน
- 4) การนิเทศและพัฒนาการเรียนการสอน
- 5) การประเมินผลงานวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ (2550) กำหนดขอบข่ายของการบริหารวิชาการในกฎกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 ไว้ 17 งาน ดังนี้

- 1) การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
- 2) การวางแผนงานวิชาการ
- 3) การจัดการเรียนการสอน
- 4) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 5) การพัฒนาการเรียนรู้อ
- 6) การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้อ
- 7) การวิจัยทางการศึกษา
- 8) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้อ
- 9) การนิเทศ
- 10) การแนะแนว
- 11) การประกันคุณภาพภายใน
- 12) การส่งเสริมวิชาการแก่ชุมชน
- 13) การพัฒนาวิชาการร่วมกับองค์กรอื่น ๆ
- 14) การสนับสนุนวิชาการแก่บุคคล กลุ่ม และองค์กรที่จัดการศึกษา
- 15) การจัดทำระเบียบและแนวทางการดำเนินงานวิชาการ
- 16) การคัดเลือกแบบเรียน
- 17) การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา

ได้แก่
 รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) กำหนดขอบข่ายของการบริหารวิชาการไว้ 12 งาน

- 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 2) การพัฒนาการเรียนรู้
- 3) การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้
- 4) การวิจัยทางการศึกษา
- 5) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
- 6) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
- 7) การนิเทศ
- 8) การแนะแนว
- 9) การประกันคุณภาพภายใน
- 10) การส่งเสริมวิชาการแก่ชุมชน
- 11) การพัฒนาวิชาการร่วมกับองค์กรอื่น ๆ
- 12) การสนับสนุนวิชาการแก่บุคคล กลุ่ม และองค์กรที่จัดการศึกษา

กมล ภูประเสริฐ (2545) กำหนดขอบข่ายของการบริหารวิชาการไว้ 9 งาน ได้แก่

- 1) การบริหารหลักสูตร
- 2) การบริหารการเรียนการสอน
- 3) การบริหารการประเมินผลการเรียน
- 4) การบริหารการนิเทศภายในสถานศึกษา
- 5) การบริหารการพัฒนาบุคลากรทางวิชาการ
- 6) การบริหารการวิจัยและพัฒนา
- 7) การบริหารโครงการทางวิชาการ
- 8) การบริหารระบบข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการ
- 9) การบริหารการประเมินผลงานทางวิชาการของสถานศึกษา

จากขอบข่ายของการบริหารวิชาการที่นักวิชาการและองค์กรทางการศึกษาระบุไว้ในข้างต้น สามารถสังเคราะห์เพื่อสรุปขอบข่ายของการบริหารวิชาการได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 การสังเคราะห์ข้อบ่งชี้ของการบริหารวิชาการ

ข้อบ่งชี้ของ การบริหารวิชาการ	นักวิชาการ/องค์กรทางการศึกษา					ความถี่	สรุปข้อบ่งชี้ ของการบริหาร วิชาการ
	อุตสาหกรรม (2560)	สมาคม อัครภูมิ (2551)	กระทรวงศึกษาธิการ (2550)	รุ่งชัชดาพร เวทชะชาติ (2550)	กมล ภูประเสริฐ (2545)		
1. การพัฒนาหลักสูตร ท้องถิ่น			✓			1	1. การพัฒนา หลักสูตร
2. การวางแผนงานวิชาการ		✓	✓			2	
3. การพัฒนาหลักสูตร	✓	✓	✓	✓	✓	5	
4. การจัดทำระเบียบและ แนวทางดำเนินงานวิชาการ			✓		✓	2	
5. การจัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓		✓	4	2. การจัดการเรียน
6. การพัฒนาการเรียนรู้			✓	✓		2	การสอน
7. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา	✓		✓	✓		3	
8. การวิจัยทางการศึกษา			✓	✓	✓	3	
9. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้			✓	✓		2	
10. การนิเทศ	✓	✓	✓	✓	✓	5	
11. การแนะแนว			✓	✓		2	
12. การส่งเสริมวิชาการ แก่ชุมชน			✓	✓		2	
13. การพัฒนาวิชาการ ร่วมกับองค์กรอื่น ๆ	✓		✓	✓		3	
14. การสนับสนุนวิชาการ แก่บุคคล กลุ่ม และองค์กร ที่จัดการศึกษา			✓	✓		2	
15. การคัดเลือกแบบเรียน			✓			1	
16. การพัฒนาบุคลากร ทางวิชาการ					✓	1	
17. การบริหารโครงการ ทางวิชาการ					✓	1	

ขอบข่ายของ การบริหารวิชาการ	นักวิชาการ/องค์กรทางการศึกษา					ความดี	สรุปขอบข่าย ของการบริหาร วิชาการ
	มูลนิธิ กุศล (2560)	สมาคม อัครภูมิ (2551)	กระทรวงศึกษาธิการ (2550)	รัฐสภา เวทประชาชาติ (2550)	กมล ภูประเสริฐ (2545)		
18. การวัดผลและ ประเมินผลการเรียนรู้	✓		✓	✓	✓	4	3. การวัดและ ประเมินผล
19. การประกันคุณภาพ ภายใน			✓	✓		2	
20. การประเมินผลงาน วิชาการ		✓			✓	2	

จากตารางที่ 2 ผู้วิจัยสรุปและจัดกลุ่มองค์ประกอบของการบริหารวิชาการเป็น 3 องค์ประกอบตามงานหลักของการบริหารวิชาการ ได้แก่ (1) การพัฒนาหลักสูตร (2) การจัดการเรียนการสอน และ (3) การวัดและประเมินผล ดังที่ ปองสิน วิเศษศิริ (2555) อ้างถึงใน อมรรัตน์ ศรีพอ (2561) ระบุว่า การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล เป็นองค์ประกอบหลักของการบริหารวิชาการที่มีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ ซึ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และช่วยพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.3.3.1 การพัฒนาหลักสูตร

พวงสุรีย์ วรรคามิน (2562) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การออกแบบ การจัดทำหลักสูตร และการประเมินผลหลักสูตร โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แนวทางการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน การสร้างความเข้าใจ ในเนื้อหาของหลักสูตรให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการศึกษา รวมถึงการประเมินผลหลักสูตร อย่างเป็นระบบ

พันธิวิชญ์ เลี้ยวชีพชอบ (2561) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การจัดทำหลักสูตร การปรับปรุง เปลี่ยนแปลงมวลความรู้และประสบการณ์ เพื่อเปลี่ยนแปลง การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น โดยกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ให้เหมาะสมและ สอดคล้องกับความต้องการของสภาพสังคม และสนองต่อความต้องการของผู้เรียน

อมรรัตน์ ศรีพอ (2561) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นหรือสร้างหลักสูตรใหม่ที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อปรับให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนได้รับมวลประสบการณ์และทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา

จรุณี เก้าเอียน (2557) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การจัดทำหลักสูตร การปรับปรุง และการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของบุคคลและสังคม

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการในการตัดสินใจหาทางเลือกในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม เพื่อปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น และมีความเหมาะสมกับผู้เรียนและสถานศึกษา โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

จากความหมายของการพัฒนาหลักสูตรในข้างต้น สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินผลหลักสูตร เพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม

2.3.3.2 การจัดการเรียนการสอน

มนรัตน์ แก้วเกิด (2562) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการนำหลักสูตรไปปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กระบวนการ การวัดและประเมินผล และการใช้สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เกิดคุณภาพแก่ผู้เรียนมากที่สุด

วลีรัตน์ ฉิมน้อย (2562) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ศักดิ์ดীনัย โรจน์สรายุรมย์ (2562) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการจัดการเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา ทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตร กิจกรรมเสริมหลักสูตร และกิจกรรมอื่น ๆ

พันธิวิชัย เลียงชีพชอบ (2561) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามความต้องการของผู้เรียนและบรรลุวัตถุประสงค์ของผู้สอนตามหลักสูตร

อมรรัตน์ ศรีพอ (2561) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอน เนื้อหาสาระที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน กระบวนการที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน การปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ และการติดตามการประเมินผล การจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานของหลักสูตร

สุราษฎร์ พรหมจันทร์ (2552) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

จากความหมายของการจัดการเรียนการสอนในข้างต้น สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา ประกอบด้วย การจัดทำแผนการสอน การกำหนดเนื้อหาสาระที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน

2.3.3.3 การวัดและประเมินผล

ศักดิ์ดิษฐ์ โรจน์สรณมย์ (2562) กล่าวว่า การวัดและประเมินผล หมายถึง การตรวจสอบการจัดการเรียนการสอนว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยการกำหนดเกณฑ์และเครื่องมือในการวัดและประเมินผลด้วยการประเมินตามสภาพจริง ที่ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะจากการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา รวมถึงการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือกิจกรรมอื่น ๆ

อานนท์ ธิติคุณากร (2562) กล่าวว่า การวัดและประเมินผล หมายถึง การตรวจสอบผลที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอนที่เกิดกับผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน คือ ความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ ตามจุดหมาย และหลักการของหลักสูตร โดยมีการกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล การประเมินผลตามสภาพจริง รวมทั้งการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

พวงสุรีย์ วรคามิน (2562) กล่าวว่า การวัดและประเมินผล หมายถึง การกำหนดวิธีการประเมินและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามหลักสูตร รวมทั้งการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อมรรัตน์ ศรีพอ (2561) กล่าวว่า การวัดและประเมินผล หมายถึง การกำหนดเกณฑ์ เครื่องมือ และกระบวนการที่ใช้ในวัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยใช้ทั้งวิธีการตัดสินผลการประเมินเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด และการประเมินการปฏิบัติและการประเมินตามสภาพจริง เพื่อพิจารณาความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) กล่าวว่า การวัดและประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ทำให้ทราบว่าการจัดการเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ควรมีการปรับปรุงในเรื่องใด โดยการวัดเป็นกระบวนการกำหนดตัวเลขที่ได้จากการวัด ส่วนการประเมินผลเป็นการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่าในสิ่งที่วัดได้ รวมถึงข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ การตรวจผลงาน และการทดสอบ

จากความหมายของการวัดและประเมินผลในข้างต้น สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผล หมายถึง การกำหนดเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อตรวจสอบผลการจัดการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้

2.4 การพัฒนากลยุทธ์

การพัฒนากลยุทธ์เป็นภารกิจสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการ เพื่อนำกลยุทธ์มาใช้ในการกำหนดทิศทางการดำเนินงานของโรงเรียนให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ นักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาและกำหนดความหมาย และกระบวนการทางกลยุทธ์ไว้ดังนี้

2.4.1 ความหมายของกลยุทธ์

อำพล นววงศ์เสถียร (2562) กล่าวว่า กลยุทธ์ หมายถึง การวางแผนเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติให้องค์กรบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ภายใต้การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ได้แก่ การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ในกรอบระยะเวลาที่ต้องการ

สุดใจ ดิลกขรรณนท์ (2558) กล่าวว่า กลยุทธ์ หมายถึง แผนการหรือวิธีการในการดำเนินงานขององค์กรที่ทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ด้วยความแตกต่างที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะขององค์กร

เสนาะ ดิยาวี (2546) กล่าวว่า กลยุทธ์ หมายถึง แผนรวมของการดำเนินการที่กำหนดทิศทางของการกระทำแนวทางการจัดสรรทรัพยากร เพื่อบรรลุเป้าหมายในระยะยาวขององค์กร

Wheelen, Hunger, Hoffman และ Bamford (2018) กล่าวว่า กลยุทธ์ หมายถึง ชุดของการตัดสินใจและการดำเนินการด้านการจัดการที่ช่วยกำหนดประสิทธิภาพในระยะยาวขององค์กร ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบสภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายใน การกำหนดกลยุทธ์ การดำเนินการตามกลยุทธ์ และการประเมินและการควบคุมกลยุทธ์

Hill และ Jones (2013) กล่าวว่า กลยุทธ์ หมายถึง ชุดของการกระทำที่ผู้บริหารใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กร

Mintzberg (1987) กล่าวว่า กลยุทธ์ หมายถึง วิธีการที่กำหนดไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติสำหรับองค์กร

จากความหมายของกลยุทธ์ในข้างต้น สรุปได้ว่า กลยุทธ์ หมายถึง แผนการดำเนินงานขององค์กรในระยะยาว ที่ได้รับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ในการตรวจสอบจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานที่สามารถนำพาให้องค์กรบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2.4.2 กระบวนการทางกลยุทธ์

ฐาปนา ฉินไพศาล (2560) กำหนดกระบวนการทางกลยุทธ์ไว้ 4 ขั้นตอน ได้แก่

1) การตรวจสอบสภาพแวดล้อม คือ การกำกับ ประเมินผล และเผยแพร่ข้อมูลของสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกแก่บุคลากรภายในองค์กร

2) การกำหนดกลยุทธ์ คือ การตรวจสอบ วิเคราะห์ และตัดสินใจที่จะทำให้ได้รับความได้เปรียบในการแข่งขัน รวมถึงการกำหนดพันธกิจ วัตถุประสงค์ และนโยบายเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน

3) การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ คือ การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ โดยพัฒนาผ่านโปรแกรมการดำเนินงาน งบประมาณ และกระบวนการปฏิบัติงาน

4) การควบคุมและการประเมินผลกลยุทธ์ คือ การตรวจสอบผลการปฏิบัติงานขององค์กร โดยเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริงกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้

สุดใจ ดิลกทรรศนนท์ (2558) กำหนดกระบวนการทางกลยุทธ์ไว้ 4 ขั้นตอน ได้แก่

1) การตรวจสอบสภาพแวดล้อม คือ การวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันในด้านต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อการทำงานขององค์กร โดยเริ่มจากการตรวจสอบ การประเมิน

สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร และทำการเผยแพร่ข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและการประเมินสภาพแวดล้อมให้กับบุคลากรในองค์กร

2) การกำหนดกลยุทธ์ คือ การจัดทำแผนระยะยาว ที่สอดคล้องกับจุดแข็งและจุดอ่อนจากสภาพแวดล้อมภายในองค์กร รวมทั้งโอกาสและภาวะคุกคามจากสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร เพื่อให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพ

3) การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ คือ กระบวนการดำเนินงานที่นำกลยุทธ์และนโยบายที่กำหนดไว้มาปฏิบัติ ด้วยการจัดทำโปรแกรมการดำเนินงาน งบประมาณ และวิธีการดำเนินงาน

4) การควบคุมและการประเมินผล คือ กระบวนการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานของทั้งองค์กร โดยการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานจริงกับผลการดำเนินงานที่ต้องการ

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2551) กำหนดกระบวนการทางกลยุทธ์ไว้ 3 ขั้นตอน ได้แก่

1) การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ คือ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กร และการวิเคราะห์ทัศนคติ ค่านิยม หรือวัฒนธรรมขององค์กร

2) การกำหนดทางเลือกเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย ได้แก่

2.1) การกำหนดแนวทางทางกลยุทธ์ คือ การกำหนดทิศทางการพัฒนาองค์กรในระยะยาว เพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

2.2) การประเมินทางเลือกเชิงกลยุทธ์ คือ การศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทาง เพื่อหาทางเลือกที่ดีที่สุดที่สามารถสร้างความก้าวหน้าให้กับองค์กร โดยจะต้องคำนึงถึงจุดแข็ง จุดอ่อนขององค์กร และความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติบนพื้นฐานของค่านิยม รวมทั้งเป็นแนวทางที่สามารถดำเนินไปได้อย่างสอดคล้องกับโอกาส และสามารถหลีกเลี่ยงหรือป้องกันภาวะคุกคามของสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง

2.3) การเลือกกลยุทธ์ คือ การตัดสินใจเลือกแนวทางที่เด่นชัดสู่การปฏิบัติ

3) การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ คือ การวางแผนการใช้ทรัพยากรขององค์กร และการจัดโครงสร้างองค์กรที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถนำแนวทางหรือกลยุทธ์ที่เลือกไปปฏิบัติได้ดี

Anthony (2021) กำหนดกระบวนการทางกลยุทธ์ไว้ 3 ขั้นตอน ได้แก่

1) การวิเคราะห์กลยุทธ์ (Strategy analysis) คือ การวิเคราะห์โอกาส ภาวะคุกคาม โครงสร้างภายใน และวัฒนธรรมขององค์กรว่าเป็นอย่างไร

2) การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy formulation) คือ การประเมินเพื่อเลือกกลยุทธ์ที่ดีที่สุด

3) การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ (Strategy implementation) คือ การดำเนินการตามกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ โดยจะต้องอาศัยความยืดหยุ่นทางโครงสร้างและการออกแบบองค์กร มีการสื่อสารและการประสานงานที่ดีระหว่างบุคลากรในองค์กร รวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกองค์กร เพื่อให้การดำเนินการตามกลยุทธ์เกิดประสิทธิผล

Bolland (2017) กำหนดกระบวนการทางกลยุทธ์ไว้ 5 ขั้นตอน ได้แก่

1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (Internal and external analysis) คือ การประเมินสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกในปัจจุบันขององค์กรที่ส่งผลต่อความเป็นไปได้ของกลยุทธ์

2) การตั้งเป้าหมาย (Goal setting) คือ การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ตามผลการประเมินสภาพแวดล้อมภายในและภายนอก

3) การกำหนดกลยุทธ์หรือการสร้างกลยุทธ์ใหม่ (Strategy formulation or reformulation) คือ การออกแบบหรือทบทวนกลยุทธ์หลัก ซึ่งเป็นกลยุทธ์ระดับสูงสุด ทั้งกลยุทธ์ในระดับองค์กรและระดับธุรกิจ

4) การดำเนินการตามกลยุทธ์ (Strategy execution) คือ การใช้กลยุทธ์หลักควบคู่ไปกับกลยุทธ์ระดับงานและแผนปฏิบัติการที่สนับสนุนกลยุทธ์ระดับสูงสุด

5) การประเมินผล (Evaluation) คือ การตรวจสอบผลการปฏิบัติงานตามกลยุทธ์และพิจารณาว่ากลยุทธ์โดยรวมประสบความสำเร็จหรือไม่

จากกระบวนการทางกลยุทธ์ที่นักวิชาการระบุไว้ในข้างต้น สามารถสังเคราะห์เพื่อสรุปกระบวนการทางกลยุทธ์ได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 การสังเคราะห์กระบวนการทางกลยุทธ์

กระบวนการทางกลยุทธ์	นักวิชาการ					ความถี่	สรุปกระบวนการทางกลยุทธ์
	ฐาปนา ฉิมไพศาล (2560)	สุดใจ ดิลกพรตชนนท์ (2558)	สมชาย ภาคภาสโรวัฒน์ (2551)	Anthony (2021)	Bolland (2017)		
1. การตรวจสอบสภาพแวดล้อม	✓	✓	✓	✓	✓	5	1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
2. การตั้งเป้าหมาย					✓	1	2. การกำหนด
3. การกำหนดกลยุทธ์	✓	✓	✓	✓	✓	5	กลยุทธ์
4. การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ	✓	✓	✓	✓	✓	5	3. การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ
5. การควบคุมและการประเมินผลกลยุทธ์	✓	✓			✓	3	4. การประเมินผลกลยุทธ์

จากตารางที่ 3 ผู้วิจัยสรุปและจัดกลุ่มกระบวนการทางกลยุทธ์เป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (2) การกำหนดกลยุทธ์ (3) การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และ (4) การประเมินผลกลยุทธ์

อย่างไรก็ตาม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียน ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาเฉพาะกระบวนการที่ใช้ในการพัฒนากลยุทธ์ จำนวน 2 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และ (2) การกำหนดกลยุทธ์ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.4.2.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม เป็นขั้นตอนแรกของกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ ซึ่งโดยทั่วไปนิยมใช้การวิเคราะห์ SWOT (SWOT analysis) ในการวิเคราะห์สถานการณ์ในภาพรวมขององค์กร เพื่อให้องค์กรได้รับข้อมูลเกี่ยวกับจุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน (Internal environmental analysis) และข้อมูลเกี่ยวกับโอกาส (Opportunities) และภาวะคุกคาม (Threats) จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก (External environmental analysis) เพื่อนำมากำหนดกลยุทธ์ในขั้นตอนต่อไป โดยการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยเลือกศึกษางานวิจัยของพินิจ มีคำทอง และโกวิทย์ แสนพงษ์ (2562) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้วย SWOT analysis ดังรายละเอียดต่อไปนี้

พินิจ มีคำทอง และโกวิทย์ แสนพงษ์ (2562) กล่าวว่า การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้วย SWOT analysis คือ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกของโรงเรียน ซึ่งการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในเป็นการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนที่เป็นสถานการณ์ภายในของโรงเรียนว่ามีศักยภาพหรือมีปัญหาในด้านใด ส่วนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นการวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคาม ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของโรงเรียน แต่ไม่สามารถควบคุมได้หรือควบคุมได้ในระยะสั้น ๆ เพื่อใช้ในการกำหนดกลยุทธ์และการดำเนินการตามกลยุทธ์ต่อไป โดยได้อธิบายองค์ประกอบของการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกของโรงเรียนไว้ดังนี้

องค์ประกอบของการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของโรงเรียน มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่

- 1) โครงสร้างและนโยบายของโรงเรียน (Structure) เช่น โครงสร้างนโยบาย ระบบงานของโรงเรียน ฯลฯ
- 2) ผลผลิตและบริการ (Products and service) เช่น ประสิทธิภาพของการให้บริการทางการศึกษา คุณภาพของการให้บริการทางการศึกษา คุณภาพของผู้เรียน ฯลฯ
- 3) บุคลากร (Man) เช่น จำนวนบุคลากร คุณภาพของบุคลากรในโรงเรียน ฯลฯ
- 4) ประสิทธิภาพทางการเงิน (Money) เช่น ความเพียงพอ ความคล่องตัวในการเบิกจ่ายเงิน การระดมทรัพยากรและการใช้ทรัพยากรของโรงเรียน ฯลฯ
- 5) วัสดุ ทรัพยากร (Material) เช่น ความเพียงพอและคุณภาพของวัสดุอุปกรณ์ในโรงเรียน การบำรุง การดูแลรักษา ฯลฯ
- 6) การบริหารจัดการ (Management) เช่น การมีส่วนร่วมของบุคลากรในโรงเรียน การกระจายอำนาจในการบริหารจัดการของโรงเรียน การติดตาม ตรวจสอบ คุณภาพ ฯลฯ

องค์ประกอบของการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของโรงเรียน มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่

- 1) การเมืองและกฎหมาย (Political and legal) เช่น รัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติการศึกษา นโยบายหน่วยงานต้นสังกัด นักการเมืองท้องถิ่น ฯลฯ
- 2) เศรษฐกิจ (Economic) เช่น รายได้ของผู้ปกครอง อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ อัตราดอกเบี้ย การลงทุนต่าง ๆ ฯลฯ

3) สังคมและวัฒนธรรม (Socio-cultural) เช่น จำนวนประชากร ในเขตพื้นที่บริการ ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี อาชีพ ฯลฯ

4) เทคโนโลยี (Technological) เช่น ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศที่มีอยู่เดิมหรือพัฒนาขึ้นมาใหม่ ฯลฯ

สรุปได้ว่า การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม หมายถึง การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ภายใน ประกอบด้วย โครงสร้างและนโยบาย ผลผลิตและบริการ บุคลากร การเงิน วัสดุและทรัพยากร และการบริหารจัดการ เพื่อค้นหาจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร และการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ภายนอก ประกอบด้วย การเมืองและกฎหมาย เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และเทคโนโลยี เพื่อ ระบุโอกาสและภาวะคุกคามจากปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อองค์กร

2.4.2.2 การกำหนดกลยุทธ์

การกำหนดกลยุทธ์เป็นขั้นตอนหลังจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ผู้วิจัย เลือกรศึกษาการกำหนดกลยุทธ์ด้วยแมทริกซ์โทรวส์ (TOWS matrix) ซึ่งเป็นวิธีการที่จะช่วยระบุ ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม เพื่อนำมากำหนดกลยุทธ์ขององค์กร (สุดใจ ดิลกทรรศน์, 2558) โดยการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษางานวิจัยของ Wheelen และ Hunger (2012) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการกำหนดกลยุทธ์ด้วยแมทริกซ์โทรวส์ (TOWS matrix) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

Wheelen และ Hunger (2012) กล่าวว่า TOWS matrix เป็นวิธีการที่แสดงให้เห็นว่าโอกาสและภาวะคุกคามภายนอกที่องค์กรเผชิญอยู่สามารถจับคู่กับจุดแข็งและจุดอ่อน ภายในขององค์กรได้อย่างไร เพื่อส่งผลให้เกิดทางเลือกกลยุทธ์ที่เป็นไปได้ จำนวน 4 กลยุทธ์ ได้แก่

- 1) กลยุทธ์ SO (SO strategies) คือ การนำจุดแข็งมาใช้ประโยชน์ จากโอกาสต่าง ๆ
- 2) กลยุทธ์ ST (ST strategies) คือ การพิจารณาจุดแข็งเพื่อหลีกเลี่ยง ภาวะคุกคาม
- 3) กลยุทธ์ WO (WO strategies) คือ การพยายามใช้ประโยชน์จาก โอกาสด้วยการเอาชนะจุดอ่อน
- 4) กลยุทธ์ WT (WT strategies) คือ การป้องกันและการดำเนินการ เพื่อลดจุดอ่อนและหลีกเลี่ยงภาวะคุกคาม

ตารางที่ 4 แมทริกซ์โทรวส์ (TOWS matrix)

ปัจจัยภายใน (Internal factors)	จุดแข็ง (Strengths: S) ระบุจุดแข็ง 5-10 รายการ	จุดอ่อน (Weaknesses: W) ระบุจุดอ่อน 5-10 รายการ
ปัจจัยภายนอก (External factors)	กลยุทธ์ SO สร้างกลยุทธ์ที่นำจุดแข็ง มาใช้ประโยชน์จากโอกาสต่าง ๆ	กลยุทธ์ WO สร้างกลยุทธ์ที่ใช้ประโยชน์จาก โอกาสด้วยการเอาชนะจุดอ่อน
โอกาส (Opportunities: O) ระบุโอกาส 5-10 รายการ	กลยุทธ์ ST สร้างกลยุทธ์ที่ใช้จุดแข็ง เพื่อหลีกเลี่ยงภาวะคุกคาม	กลยุทธ์ WT สร้างกลยุทธ์ที่ลดจุดอ่อน และหลีกเลี่ยงภาวะคุกคาม

สรุปได้ว่า การกำหนดกลยุทธ์ด้วยแมทริกซ์โทรวส์ (TOWS matrix) เป็นการจับคู่ระหว่างจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม เพื่อนำมากำหนดกลยุทธ์ขององค์กร ประกอบด้วย กลยุทธ์ SO, ST, WO และ WT

2.5 แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี

จังหวัดเพชรบุรีได้สำรวจปัญหาและความต้องการของประชาชนในจังหวัด พบว่า สภาพปัญหาของจังหวัดโดยส่วนใหญ่มีประเด็นที่ต้องได้รับการแก้ไขทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น ปัญหาการขาดองค์ความรู้และความสามารถในการประกอบอาชีพ ปัญหาความไม่เข้มแข็งในการสร้างงานอาชีพในระดับชุมชน ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชุมชน ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาพรวมต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนด ปัญหาคนในชุมชนขาดการพัฒนาตนเองให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ปัญหาการขาดความตระหนักต่อการมีความรับผิดชอบและการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ปัญหาเด็กและเยาวชนที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น ปัญหาขยะสะสม ปัญหาการเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

จากปัญหาในข้างต้นส่งผลกระทบต่อการพัฒนาชุมชนในจังหวัดเพชรบุรีให้เกิดความเข้มแข็ง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดให้บรรลุตามเป้าประสงค์ ด้วยเหตุนี้ จังหวัดเพชรบุรีจึงต้องเร่งรัดการเสริมสร้างให้คนในชุมชนมีขีดความสามารถในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง จังหวัดเพชรบุรีจึงจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ. 2561-2565 โดยเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติระยะ 60 ปี ทิศทางการพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ฉบับที่ 12 นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์กระทรวงมหาดไทย และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนล่าง 2 (จังหวัดสมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์) เพื่อนำไปใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดให้บรรลุตามเป้าประสงค์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.5.1 วิสัยทัศน์

เมืองเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ และเมืองน่าอยู่ น่ากิน น่าเที่ยว ระดับประเทศ

2.5.2 พันธกิจ

- 1) เสริมสร้างขีดความสามารถของจังหวัด รองรับการแข่งขัน รองรับการพัฒนาตามทิศทางการพัฒนาประเทศไทยที่มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว
- 2) เสริมสร้างความพร้อมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เข้มแข็ง เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสร้างรายได้สู่ชุมชน สร้างงาน อาชีพแก่ประชาชน สร้างเศรษฐกิจจังหวัด
- 3) ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาการเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรมก้าวหน้าแบบครบวงจรให้มีศักยภาพในการผลิตที่มีคุณภาพ
- 4) เสริมสร้างสังคมคุณภาพ ให้มีสุขภาวะ เรียนรู้ และปรับตัวได้อย่างมีศักยภาพในการจัดการตนเอง เป็นชุมชนพอเพียง ประชาชนมีความมั่งคั่งในชีวิต เป็นชุมชนปลอดภัย อบอุ่น น่าอยู่
- 5) อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
- 6) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการคมนาคม และระบบโลจิสติกส์ รองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และคุณภาพชีวิต
- 7) พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้มีความทันสมัย ธรรมภิบาล พัฒนาขีดสมรรถนะบุคลากรภาครัฐทุกระดับให้มีความพร้อมรองรับยุทธศาสตร์จังหวัด และทิศทางการพัฒนาประเทศ

2.5.3 เป้าประสงค์

- 1) เพชรบุรีมีความเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ มีการกระจายรายได้สู่ชุมชน ประชาชนมีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง เศรษฐกิจฐานชุมชนเข้มแข็ง
- 2) การคมนาคมขนส่ง และระบบโลจิสติกส์จังหวัด สะดวก ปลอดภัย เชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ รองรับการค้า การเกษตร การท่องเที่ยว และการพัฒนา

- 3) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความเข้มแข็ง ครอบคลุม เชื่อมโยงระหว่างจังหวัด กลุ่มจังหวัด ยกระดับสู่ภูมิภาค อาเซียน และนานาชาติ
- 4) ผลผลิตและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรมีคุณภาพมาตรฐานการส่งออก สินค้าทางการเกษตรสามารถสร้างรายได้ให้กับจังหวัด สร้างงาน อาชีพ และรายได้แก่ชุมชน ประชาชน
- 5) ภาครัฐมีความพร้อมในการหนุนเสริมการพัฒนาโมเดลเศรษฐกิจ 4.0
- 6) เพชรบุรีเป็นเมืองน่าอยู่ คนสุขภาพดี ปัญหาความไม่ปลอดภัย ปัญหาสังคมของจังหวัดในทุกด้านลดลงอย่างต่อเนื่องจนผ่านเกณฑ์มาตรฐานและเป้าหมายการพัฒนาของประเทศ
- 7) เพชรบุรีเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ ประชาชน ชุมชนตื่นตัวต่อการเปลี่ยนแปลง มีความพร้อมในการเป็นเมืองที่พอเพียงของประเทศ
- 8) หมู่บ้านมีศักยภาพในการพึ่งตนเองสูง ประชาชนมีวิถีชีวิตด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงที่เข้มแข็งเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- 9) องค์กรภาครัฐมีสมรรถนะสูง บุคลากรมีคุณภาพ การบริหารจัดการมีธรรมาภิบาล การบริการขององค์กรภาครัฐและประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดพัฒนาสู่สากล
- 10) พื้นที่ป่าเพิ่มมากขึ้น ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์ ปัญหาภัยทางธรรมชาติลดลงอย่างต่อเนื่อง
- 11) จังหวัดเพชรบุรีมีดิน น้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนา การเกษตรคุณภาพ
- 12) การบริหารจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติมีประสิทธิภาพ ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม จนสามารถลดปัญหาได้อย่างต่อเนื่อง
- 13) จังหวัดเพชรบุรีมีสิ่งแวดล้อมที่ดี สามารถจัดการปัญหาทางสิ่งแวดล้อมได้ทั่วทุกพื้นที่
- 14) จังหวัดมีศักยภาพทางพลังงาน สามารถจัดการพลังงานเพื่อลดต้นทุนทางการเกษตร และหนุนเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ประชาชน

2.5.4 กลยุทธ์

- 1) ยกระดับการคลังการลงทุน การบริการของจังหวัดรองรับการเติบโตของเมือง การเปิดประชาคมอาเซียนและการขยายตัวของเมืองหลวง และปริมณฑล
- 2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภคของจังหวัด รองรับการค้าเติบโตทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาเมือง
- 3) พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เข้มแข็ง มีคุณภาพ มีเอกลักษณ์ และแข่งขันได้

- 4) พัฒนาการเกษตรแบบครบวงจร เชื่อมโยงอุตสาหกรรมเกษตร และการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 5) พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองรองรับการท่องเที่ยว การเชื่อมโยงเมืองกับนานาชาติ และการเติบโตสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว
- 6) พัฒนาการบริการแห่งรัฐรองรับการขับเคลื่อนโมเดลเศรษฐกิจไทยแลนด์ 4.0 และรองรับสังคมดิจิทัล
- 7) พัฒนาชุมชนเข้มแข็งพึ่งตนเอง และส่งเสริมการสร้างและขยายระบบสวัสดิการชุมชน ทนชุมชน สวัสดิการสังคมเพื่อร่วมสร้างสังคมเมืองเพชรบุรีน่าอยู่ พึ่งตนเองได้
- 8) เสริมสร้างความพร้อมของจังหวัดให้มีศักยภาพในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงก้าวสู่สากล
- 9) เสริมสร้างความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยด้วยกลไกชุมชน หมู่บ้าน และการบูรณาการภาครัฐ เพื่อความมั่นคงของพื้นที่แบบเข้มข้น และทันสมัย
- 10) พัฒนาบริการรัฐ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม เพิ่มประสิทธิภาพปฏิบัติการเชิงรุกของภารกิจแห่งรัฐทั่วทุกพื้นที่
- 11) สร้างเมืองแห่งสุขภาวะที่เข้มแข็ง เพื่อประชาชนสุขภาพดี และอยู่ดีมีสุขด้านกลไกชุมชน และความฉลาดรู้ของตนเองอย่างเท่าทัน
- 12) ส่งเสริมธรรมาภิบาลในหน่วยงานรัฐที่มีความเข้มแข็ง และสร้างสรรค์สังคมเพชรบุรีที่ซื่อตรง โปร่งใส
- 13) พัฒนาระบบการจัดการและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืนตลอดทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ
- 14) พัฒนาระบบการบริหารจัดการสาธารณสุขให้มีมาตรฐาน รองรับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และการดูแลคุณภาพชีวิตประชาชน
- 15) พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองให้น่าอยู่ สะอาด ร่มรื่น ด้วยธรรมชาติ และการจัดการในระดับสากล
- 16) ส่งเสริมการจัดการพลังงานที่ยั่งยืน และการใช้ประโยชน์อย่างรู้คุณค่า รองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและการเสริมสร้างคุณภาพชีวิต และการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2564) ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในช่วงเปลี่ยนผ่านสู่หลักสูตรฐานสมรรถนะ โดยมุ่งเน้นประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เนื่องจากการประเมินสมรรถนะ มุ่งเน้นการประเมิน

ความสามารถที่เป็นองค์รวมของการใช้ความรู้ ทักษะ และเจตคติของผู้เรียนในลักษณะการประเมิน การปฏิบัติ (Performance Assessment) ว่าผู้เรียน “ทำได้” บรรลุตามเกณฑ์ความสำเร็จ (Performance Criteria) ที่กำหนดไว้หรือไม่

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2563) ได้นำเสนอเรื่องการจัดสรรงบประมาณเพื่อ การศึกษาในลักษณะกองทุน โดยระบุว่า รัฐจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัด การศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่พบว่า โรงเรียนยังคงมีค่าใช้จ่ายใน การบริหารจัดการศึกษาเพิ่มเติม รวมทั้งครอบครัวยังต้องแบกรับค่าใช้จ่ายส่วนเพิ่มในการสนับสนุน การจัดการศึกษา การจัดสรรงบประมาณในรูปแบบปกติจึงไม่เพียงพอที่จะช่วยสนับสนุนให้โรงเรียน สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพตามที่คาดหวัง

ชนัญญา สุขสมวัฒน์ (2563) ได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความเป็น ผู้ประกอบการของผู้เรียน โดยพบว่า การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความเป็น ผู้ประกอบการที่มีประสิทธิภาพ ครูจะต้องจัดประสบการณ์ในการทำธุรกิจให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยการจัดประสบการณ์การทำธุรกิจจริงให้ผู้เรียน การจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึง ความสนใจของตนเอง และการใช้กรณีศึกษาหรือสถานการณ์จำลองประกอบการจัดการเรียนการสอน

อภิญญา ทรงกิตติพิศาล (2563) ได้ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามแนวคิดสมรรถนะภาวะผู้นำเชิงผู้ประกอบการ ผลการวิจัยพบว่า เทคโนโลยีเป็นโอกาส ในการบริหารวิชาการของโรงเรียน เนื่องจาก ในปัจจุบัน เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการบริหาร การศึกษาของผู้บริหารโรงเรียน การจัดการเรียนการสอนของครู และช่วยอำนวยความสะดวก ในการดำเนินงานต่าง ๆ ของโรงเรียน

อานนท์ ธิติคุณากร (2562) ได้ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามแนวคิดการพัฒนาทักษะสำหรับเศรษฐกิจสีเขียว ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่ยังคงเลือกใช้ แบบทดสอบในการวัดและประเมินผลผู้เรียน แม้ว่าในปัจจุบันจะมุ่งเน้นการวัดและประเมินผลผู้เรียน ตามสภาพจริง โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย ทั้งนี้ อาจเนื่องจาก การใช้แบบทดสอบเป็นวิธีการที่มี ความสะดวกในการดำเนินการสำหรับครู ครูจึงเลือกใช้การวัดและประเมินผลด้วยวิธีการดังกล่าว มากที่สุด

มารุต พัฒนาผล (2562) ได้นำเสนอแนวคิดหลักการพัฒนาหลักสูตร และกล่าวถึงความสำคัญ ของหลักสูตรว่า หลักสูตรเป็นเครื่องมือชี้แนะแนวทางการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งการวัดและประเมินผล ที่จะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่หลักสูตรกำหนดไว้เพราะ หลักสูตรจะทำให้ผู้สอนทราบเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระแนวทางการจัดการเรียนการสอน

สุเทพ ชิตยวงษ์ (2562) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเป็นจุดอ่อนของ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เนื่องจาก ครูยังคงใช้การวัด

และประเมินผลผู้เรียนด้วยแบบทดสอบ ส่งผลให้การวัดและประเมินผลออกมาไม่ตรงกับความเป็นจริง สพฐ. จึงเน้นย้ำให้โรงเรียนปรับปรุงกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียน โดยเน้นการประเมินทักษะ และสมรรถนะของผู้เรียนตามสภาพจริง ด้วยวิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย แทนการวัดด้วย แบบทดสอบเพียงอย่างเดียว

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562) ได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561 โดยระบุให้การจัดการศึกษาของชาติจะต้องให้เกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ 3 ด้าน ซึ่งเป็นคุณลักษณะของผู้เรียน อันเป็นผลที่เกิดจากการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน การอาชีวศึกษา จนถึงการอุดมศึกษา ประกอบด้วย (1) ผู้เรียนรู้ คือ เป็นผู้มีความเพียร ใฝ่รู้ มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลก มีสมรรถนะที่เกิดจากความรู้ ความรอบรู้ ในด้านต่าง ๆ มีสุนทรียะ รักษาและประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาไทย มีทักษะชีวิตเพื่อประกอบอาชีพ บนพื้นฐานของความพอเพียง (2) ผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม คือ เป็นผู้มีความทักษะทางปัญญา ทักษะในศตวรรษที่ 21 ความฉลาดทางดิจิทัล ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะข้ามวัฒนธรรม สมรรถนะการบูรณาการข้ามศาสตร์ และการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อพัฒนานวัตกรรม เพิ่มโอกาส มูลค่า ความมั่นคง และคุณภาพชีวิตที่ดีต่อตนเองและสังคม และ (3) พลเมืองที่เข้มแข็ง คือ เป็นผู้มีความรักชาติ รักท้องถิ่น รู้ถูกผิด มีจิตสำนึกของการเป็นพลเมืองไทยและพลโลก มีจิตอาสา มีอุดมการณ์และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชาติบนหลักประชาธิปไตย ความยุติธรรม ความเท่าเทียม ความเสมอภาค เพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และการอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติ

ปรมณู กิจรุ่งเรือง (2560) ได้ศึกษาเรื่องการยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ผ่านกระบวนการ ออกแบบการจัดการเรียนรู้ของครูประถมศึกษา: แนวคิดสู่การปฏิบัติในบริบทโรงเรียนของประเทศไทย กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ระดับประถมศึกษาว่า วัยประถมศึกษาเป็นวัยที่มีความพร้อมและมีความเหมาะสมในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ คุณลักษณะ และการเป็นพลเมืองที่ดี เนื่องจากสมองที่เป็นอวัยวะในการควบคุมระบบร่างกาย ความคิด และจิตใจได้รับการพัฒนาจนถึงขีดสุด ต่อเนื่องจากการเตรียมความพร้อมในระดับปฐมวัย

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560) ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์สมรรถนะและการปฏิบัติงานด้านการวัดและประเมินผลของครูในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยระบุว่า ครูในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานยังขาดสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลที่ถูกต้องและทันสมัย ที่มุ่งเน้นการวัดและประเมินผลเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยครูส่วนใหญ่ยังอาจยึดติดกับการใช้คะแนนจากแบบทดสอบเป็นตัวตัดสินผลการเรียนมากกว่าการมุ่งเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะในปัจจุบันที่มีการสอบ O-NET ที่อาจมีส่วนทำให้ครูส่วนใหญ่จัดการเรียนการสอนเพื่อสอบ โดยมุ่งเน้นที่คะแนนมากกว่าการเรียนรู้ของผู้เรียน

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560) ระบุบทบาทของชุมชนในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการศึกษาไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ว่า ชุมชนคือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยให้การสนับสนุนโรงเรียนในการจัดการศึกษาอย่างเต็มที่ตามความพร้อมและบทบาทหน้าที่ของตน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพตามเป้าหมายและความต้องการของครอบครัว ชุมชน และประเทศ นอกจากนี้ได้กล่าวถึงข้อมูลด้านงบประมาณในการจัดการศึกษาว่า งบประมาณที่ใช้จ่ายเพื่อการจัดการศึกษาโดยส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร ส่งผลให้งบประมาณที่เหลือมีอย่างจำกัด โรงเรียนจึงได้รับงบประมาณที่ไม่เพียงพอต่อการนำมาใช้ในการยกระดับคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการพัฒนาความรู้ ทักษะ และสมรรถนะของผู้เรียน

รพีภัทร์ สุขสมเกษม (2559) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน กรณีศึกษาชุมชนในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี กล่าวว่า ชุมชนที่ขาดความเข้มแข็งจะก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา ได้แก่ 1) ปัญหาทางสังคม เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาคอร์รัปชัน ปัญหาคอนยากร 2) ปัญหาทางเศรษฐกิจ เช่น ปัญหาคนว่างงาน ปัญหาคนยากจน ปัญหาหนี้สิน 3) ปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น ปัญหาน้ำเน่าเสีย ปัญหาขยะ ปัญหามลภาวะ และ 4) ปัญหาด้านการปกครอง เช่น ปัญหาการขาดกระบวนการวางแผนชุมชน ปัญหาการขาดการมีส่วนร่วมในชุมชน

รุ่งทิพา จันทน์วัฒนวงษ์ (2557) ได้จัดทำเอกสารประกอบการสอนเรื่องการพัฒนาหลักสูตร โดยกล่าวถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีต่อการพัฒนาหลักสูตรว่า การพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องใช้ข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ เพื่อให้การนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับงบประมาณที่โรงเรียนได้รับจัดสรรจากรัฐ และเพื่อให้การใช้หลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2556) ได้จัดทำยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เกิดความรับผิดชอบ โดยเสนอให้โรงเรียนนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อช่วยให้การประเมินมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น ใช้ระบบ computer adaptive test หรือระบบการประมวลผลเพื่อเพิ่มความรวดเร็วในการส่งผลสะท้อนกลับไปยังผู้เรียน

ปิยะนุช พุฒแก้ว (2552) ได้ศึกษาเรื่องการใช้การประเมินผลตามสภาพจริง โดยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลตามสภาพจริง และให้ข้อสรุปไว้ว่า การประเมินผลตามสภาพจริงเป็นวิธีการประเมินผลที่ใช้เครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายในการรวบรวมข้อมูล เพื่อทำความเข้าใจและรู้จักผู้เรียนให้ชัดเจนที่สุดในด้านคุณลักษณะและความสามารถ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงออกในสถานการณ์ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2540) อ้างถึงใน สกฐ
วงษ์กาฬสินธุ์ (2562) ระบุว่า ทรัพยากรบุคคลในชุมชน เป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาชุมชนให้เกิด
ความเข้มแข็ง ซึ่งจากการดำเนินงานที่ผ่านมาพบว่า หากสามารถพัฒนาบุคคลในชุมชนให้มีศักยภาพ
การบริหารจัดการชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งจะมีโอกาสประสบความสำเร็จสูง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (2542) ได้กำหนดให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
มีหน้าที่จัดทำหลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และ
ประเทศชาติ โดยพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สภาพปัญหา
ในชุมชนและสังคม และเป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นทั้งวิชาการและวิชาชีพ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มี
ความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ และความรับผิดชอบต่อสังคม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน และ 2) พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน โดยแบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

1) การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1) ข้อมูลที่ใช้

1.1.1) องค์ประกอบของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ศึกษาจากแนวคิดของ Macke (2021), Mohd Noh, Razzaq, Mustafa, Nordin และ Ibrahim (2020), Quist (2019), Evans, Raymond และ Perkins (2014), Laverack (2001) และ Garlick (1999) อ้างถึงใน McGinty (2002)

1.1.2) องค์ประกอบของการบริหารวิชาการ ศึกษาจากแนวคิดของภุสสุดา ภูเงิน (2560), สมาน อัครภูมิ (2551), กระทรวงศึกษาธิการ (2550), รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) และ กมล ภูประเสริฐ (2545)

1.1.3) แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์ ศึกษาจากแนวคิดของพินิจ มีคำทอง และ ไกวิทย์ แสนพงษ์ (2562) และ Wheelen และ Hunger (2012)

1.2) การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนและองค์ประกอบของการบริหารวิชาการมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนและองค์ประกอบของการบริหารวิชาการ ส่วนแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์ เลือกใช้แนวคิดของพินิจ มีคำทอง และโกวิทย์ แสนพงษ์ (2562) และ Wheelen และ Hunger (2012) เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

2) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

2.1) ประชากร ตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูล

2.1.1) ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีที่เปิดสอนในระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 38 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จำนวน 13 โรงเรียน และโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวน 25 โรงเรียน โดยเลือกตัวอย่างแบบเจาะจงโรงเรียนละ 7 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดตามจำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษาที่น้อยที่สุดในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีที่เปิดสอนในระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 266 คน

2.1.2) ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือครูรักษาการแทน ผู้อำนวยการโรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน ครูระดับประถมศึกษา โรงเรียนละ 3 คน และครูระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนละ 3 คน

2.2) เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2.1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามสภาพการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check lists)

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ และข้อความปลายเปิด (Open-ended questions) โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับไว้ดังนี้

5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับมาก

3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ และข้อความปลายเปิด (Open-ended questions) โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับไว้ดังนี้

5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับมาก

3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) มีลักษณะเป็นข้อความปลายเปิด (Open-ended questions)

2.2.2) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2.2.1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน องค์ประกอบของการบริหารวิชาการ และแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์ จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยและนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

2.2.2.2) ศึกษาการสร้างแบบสอบถาม

2.2.2.3) สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดในการวิจัย

2.2.2.4) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแบบสอบถาม แล้วนำมาปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.2.2.5) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงและแก้ไขเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 2 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จำนวน 2 ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัย จำนวน 1 ท่าน (ดูรายชื่อในภาคผนวก ก) เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ของแบบสอบถาม (นภาพรสิงห์ทัต, 2550) โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

โดย $\sum R$ = ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
 N = จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

เกณฑ์การให้คะแนน

+1 หมายถึง ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์

-1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์

โดยข้อคำถามที่สามารถนำไปใช้ได้ จะต้องมามีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา พบว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 จึงสามารถนำข้อคำถามไปใช้ได้ทั้งหมด

2.2.2.6) นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำ จากนั้นนำเสนอแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่ออนุมัติเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

2.3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3.1) ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจาก คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยถึงโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรีที่เปิดสอนในระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 38 โรงเรียน

2.3.2) ผู้วิจัยจัดส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์และแบบสอบถามถึงโรงเรียน โดยฝากไว้ในช่องรับเอกสารของแต่ละโรงเรียน ณ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยกำหนดให้โรงเรียนส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัยที่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีทั้ง 2 เขต ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการรับแบบสอบถามคืนจากโรงเรียน

2.3.3) ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามที่โรงเรียนส่งคืนจากเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีทั้ง 2 เขต และติดตามแบบสอบถามคืนจากโรงเรียนที่ยังไม่ได้ส่งคืนผ่านทางโทรศัพท์ โดยผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนจากโรงเรียน จำนวน 32 โรงเรียน จาก 38 โรงเรียน คิดเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์จำนวน 224 ฉบับ จาก 266 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84.21 ดังตาราง

ตารางที่ 5 อัตราการส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัย

สังกัดโรงเรียน	โรงเรียนที่เปิดสอนในระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น					
	จำนวนโรงเรียน	จำนวนแบบสอบถามที่ส่ง	จำนวนโรงเรียนที่ส่งแบบสอบถามคืน		จำนวนแบบสอบถามที่ผู้ให้ข้อมูลส่งคืน	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1	13	91	13	100.00	91	100.00
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2	25	175	19	76.00	133	76.00
รวม	38	266	32	84.21	224	84.21

2.4) การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Science) และโปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Excel โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.4.1) การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check lists) วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive statistics)

ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2.4.2) การวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน และตอนที่ 3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ และข้อคำถามปลายเปิด (Open-ended questions) วิเคราะห์โดยใช้สถิติดังนี้

การวิเคราะห์แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

4.50-5.00 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับมากที่สุด

3.50-4.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับมาก

2.50-3.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับปานกลาง

1.50-2.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อย

1.00-1.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อยที่สุด

เมื่อได้ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของข้อมูลในตอนที่ 2 และตอนที่ 3 จึงนำค่าเฉลี่ยของทั้ง 2 ด้านมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (Priority Need Index: PNI) เพื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็นด้วยสูตร $PNI_{Modified}$ (Modified Priority Need Index) (สุวิมล ว่องวานิช, 2562) ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

$$PNI_{Modified} = \frac{I - D}{D}$$

โดย I (Importance) = ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์

D (Degree of success) = ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน

การวิเคราะห์แบบสอบถามแบบข้อคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายชื่อ

2.4.3) ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด (Open-ended questions) ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายข้อ

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

1) ร่างกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

1.1) ข้อมูลที่ใช้

1.1.1) ลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3

1.1.2) ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากแบบสอบถามตอนที่ 2

1.1.3) ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากแบบสอบถามตอนที่ 3

1.1.4) ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จากแบบสอบถามตอนที่ 4

1.2) การวิเคราะห์ข้อมูล

1.2.1) ผู้วิจัยจัดทำ SWOT analysis โดยนำผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มาจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) เพื่อกำหนดจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน โดยใช้สูตรคำนวณระยะห่างของกลุ่ม (อิฏฐิธา ทรงกิติพิศาล, 2563) ดังนี้

$$(PNI_{\text{modified}} \text{ สูงสุด} - PNI_{\text{modified}} \text{ ต่ำสุด}) \div 2 = \text{ระยะห่างของกลุ่ม}$$

โดย ระยะห่างของกลุ่ม = x

$$\text{ถ้า } x = (PNI_{\text{max}} - PNI_{\text{min}}) \div 2$$

$$\text{และ } y = x + PNI_{\text{min}}$$

ดังนั้น กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ จะอยู่ในช่วง PNI_{min} ถึง y ซึ่งเป็นจุดแข็งหรือโอกาส

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง จะอยู่ในช่วง $y + 0.001$ ถึง PNI_{max} ซึ่งเป็นจุดอ่อนหรือภาวะคุกคาม

1.2.2) ผู้วิจัยใช้ TOWS matrix จับคู่จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม เพื่อจัดทำ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน โดยพิจารณาข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากแบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากแบบสอบถามตอนที่ 3 และข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จากแบบสอบถามตอนที่ 4 ประกอบการจัดทำ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ จากนั้นนำ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม แล้วปรับปรุงและแก้ไข (ร่าง) กลยุทธ์ฯ ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2) ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

2.1) ผู้ประเมิน

ผู้ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน คือ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 2 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จำนวน 2 ท่าน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 1 ท่าน (ดูรายชื่อในภาคผนวก ก)

2.2) เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2.1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ประเมิน ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ระบุข้อมูลด้วยตนเอง

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง ร่างกลยุทธ์มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ร่างกลยุทธ์มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับมาก

3 หมายถึง ร่างกลยุทธ์มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ร่างกลยุทธ์มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับน้อย

1 หมายถึง ร่างกลยุทธ์มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด (Open-ended questions)

2.2.2) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.2.2.1) ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

2.2.2.2) ศึกษาการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

2.2.2.3) สร้างแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

2.2.2.4) นำแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของแบบประเมิน แล้วนำมาปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จากนั้นนำเสนอแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่ออนุมัติเป็นแบบประเมินฉบับสมบูรณ์

2.3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3.1) ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือเพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.3.2) ผู้วิจัยจัดส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนถึงผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยจัดส่งทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และเก็บรวบรวมแบบประเมินคืนผ่านทางช่องทางดังกล่าว

2.4) การวิเคราะห์ข้อมูล

2.4.1) การวิเคราะห์ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน วิเคราะห์โดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยมีเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

4.50-5.00 หมายถึง ร่างกลยุทธ์มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

3.50-4.49 หมายถึง ร่างกลยุทธ์มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับมาก

2.50-3.49 หมายถึง ร่างกลยุทธ์มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง

1.50-2.49 หมายถึง ร่างกลยุทธ์มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับน้อย

1.00-1.49 หมายถึง ร่างกลยุทธ์มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

2.4.2) การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายชื่อ

**3) นำเสนอกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนสังกัดประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี
ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน**

3.1) ผู้วิจัยนำแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนที่ปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 2 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จำนวน 2 ท่าน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ฯ

3.2) ผู้วิจัยนำผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนที่ได้รับมาปรับปรุงและแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จากนั้นนำเสนอกลยุทธ์ฯ ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่ออนุมัติเป็นกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนฉบับสมบูรณ์ และนำเสนอกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนฉบับสมบูรณ์ในรูปแบบความเรียง

ตารางที่ 6 สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

วัตถุประสงค์/ ขั้นตอนการวิจัย	การออกแบบ		การออกแบบ		ผลที่ได้รับ
	การออกแบบ	การรวบรวมข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล	
1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน					
1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	-	การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา	การออกแบบเครื่องมือ	กรอบแนวคิดในการวิจัย
1.2 ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน	ผู้ให้ข้อมูล ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือครู รักษาการแทนผู้อำนวยการ โรงเรียน โรงเรียนละ 1 คน ครูระดับประถมศึกษา โรงเรียนละ 3 คน และครูระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น โรงเรียนละ 3 คน รวมทั้งสิ้น 266 คน	เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สภาพการบริหารวิชาการโรงเรียน ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้าง ขีดความสามารถชุมชน โดยแบ่ง ออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ แบบสอบถาม	ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ แบบสอบถาม ใช้การแจกแจง ความถี่ และการหาค่าร้อยละ ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและ สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหาร วิชาการโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิด สมรรถนะการเสริมสร้าง ขีดความสามารถชุมชน	ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ แบบสอบถาม ใช้การแจกแจง ความถี่ และการหาค่าร้อยละ ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและ สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหาร วิชาการโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิด สมรรถนะการเสริมสร้าง ขีดความสามารถชุมชน	1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่ พึงประสงค์ของการบริหาร วิชาการโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิด สมรรถนะการเสริมสร้าง ขีดความสามารถชุมชน 2) ลำดับความต้องการจำเป็น ในการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด เพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะ การเสริมสร้างขีดความสามารถ ชุมชน 3) ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการ การบริหารวิชาการโรงเรียน ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี

วัตถุประสงค์/ ขั้นตอนการวิจัย	การออกแบบ		การออกแบบ		ผลที่ได้รับ
	การสุ่มตัวอย่าง	การรวบรวมข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล	การออกแบบข้อมูล	
	<p>ตอนที่ 3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารวิชาการโรงเรียน</p> <p>ประเมินศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน</p> <p>ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียน</p> <p>ประเมินศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน</p> <p>ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้าง</p>	<p>ตอนที่ 3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารวิชาการโรงเรียน</p> <p>ประเมินศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ใช้การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความถี่ของการจำเป็น (PNI_{Modified}) และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา</p> <p>ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียน</p> <p>ประเมินศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)</p>	<p>ตอนที่ 3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารวิชาการโรงเรียน</p> <p>ประเมินศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ใช้การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความถี่ของการจำเป็น (PNI_{Modified}) และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา</p> <p>ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียน</p> <p>ประเมินศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)</p>	<p>ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน</p> <p>4) ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารวิชาการโรงเรียน</p> <p>ประเมินศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน</p> <p>5) ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี</p> <p>ประเมินศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน</p> <p>5) ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)</p>	

วัตถุประสงค์/ ขั้นตอนการวิจัย	การออกแบบ การสุ่มตัวอย่าง	การออกแบบ การรวบรวมข้อมูล	การออกแบบ การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้รับ
2. เพื่อพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน				
2.1 ร่างกลยุทธ์การบริหาร	ข้อมูลที่ใช้	-	1) จัดทำ SWOT analysis โดย	(ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการ
วิชาการโรงเรียนประถมศึกษา	1) ลำดับความต้องการจำเป็น		นำผลการจัดลำดับความต้องการ	โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด
ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิด	ในการพัฒนาการบริหารวิชาการ		จำเป็นในการบริหารวิชาการ	เพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะ
สมรรถนะการเสริมสร้าง	โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด		โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด	การเสริมสร้างขีดความสามารถ
ขีดความสามารถชุมชน	เพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะ		เพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะ	ชุมชน
	การเสริมสร้างขีดความสามารถ		การเสริมสร้างขีดความสามารถ	
	ชุมชน		ชุมชน มาจัดกลุ่มค่าดัชนี	
	2) ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ		ความต้องการจำเป็น (PNI _{modified})	
	การบริหารวิชาการโรงเรียน		เพื่อกำหนดจุดแข็ง จุดอ่อน	
	ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี		โอกาส และภาวะคุกคามของ	
	ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้าง		การบริหารวิชาการโรงเรียน	
	ขีดความสามารถชุมชน		ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี	
	3) ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ		ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้าง	
	สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อ		ขีดความสามารถชุมชน	
	การบริหารวิชาการโรงเรียน		ใช้ TOWS matrix จับคู่จุดแข็ง	
	ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี		จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม	
	ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้าง		เพื่อจัดทำ (ร่าง) กลยุทธ์	
	ขีดความสามารถชุมชน		การบริหารวิชาการโรงเรียน	
			ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี	

วัตถุประสงค์/ ขั้นตอนการวิจัย	การออกแบบ การสุ่มตัวอย่าง	การออกแบบ การรวบรวมข้อมูล	การออกแบบ การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้รับ
4) ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหาร วิชาการโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดเพชรบูรณ์ตามแนวคิด สมรรถนะการเสริมสร้าง ชีตความสามารถชุมชน หลัง การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ ไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)	ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้าง ชีตความสามารถชุมชน โดย พิจารณาข้อคิดเห็นเพิ่มเติม เกี่ยวกับการบริหารวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด เพชรบูรณ์ตามแนวคิดสมรรถนะ การเสริมสร้างชีตความสามารถ ชุมชน ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อ การบริหารวิชาการโรงเรียน ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้าง ชีตความสามารถชุมชน และ ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหาร วิชาการโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดเพชรบูรณ์ตามแนวคิด สมรรถนะการเสริมสร้าง ชีตความสามารถชุมชน			

วัตถุประสงค์/ ขั้นตอนการวิจัย	การออกแบบ การสุ่มตัวอย่าง	การออกแบบ การรวบรวมข้อมูล	การออกแบบ การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้รับ
		หลังการแพร่ระบาดของโรค ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ประกอบการจัดทำ		
2.2 ประเมินความเหมาะสมและ ความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ การบริหารวิชาการโรงเรียน ประถมศึกษาศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้าง ขีดความสามารถชุมชน	ผู้ให้ข้อมูล ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย จำนวน 5 ท่าน	เก็บข้อมูลโดยใช้แบบประเมิน ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหาร วิชาการโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิด สมรรถนะการเสริมสร้าง ขีดความสามารถชุมชน	ใช้การหาค่าเฉลี่ย และ การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา	ผลประเมินความเหมาะสมและ ความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ การบริหารวิชาการโรงเรียน ประถมศึกษาศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้าง ขีดความสามารถชุมชน
2.3 นำเสนอกลยุทธ์การบริหาร วิชาการโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิด สมรรถนะการเสริมสร้าง ขีดความสามารถชุมชน	ข้อมูลที่ใช้ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด เพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะ การเสริมสร้างขีดความสามารถ ชุมชนที่ปรับปรุง แก้ไข และได้รับ การอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์	-	-	กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียน ประถมศึกษาศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้าง ขีดความสามารถชุมชนฉบับ สมบูรณ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน และ 2) พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูล และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ เพื่อนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

4.1 ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ประกอบด้วย

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล

4.1.2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

4.1.3 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

4.1.4 ผลการศึกษาข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

4.1.5 ผลการศึกษาข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

4.2 ผลการพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ประกอบด้วย

4.2.1 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

4.2.2 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

4.2.3 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

4.2.4 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ฉบับสมบูรณ์

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล จำนวน 224 ฉบับ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูรักษาการแทนผู้อำนวยการโรงเรียน ครูประถมศึกษา และครูมัธยมศึกษา ตอนต้น จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สังกัดโรงเรียน และขนาดโรงเรียน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล

ข้อมูลพื้นฐาน	ผู้อำนวยการโรงเรียน		ครูรักษาการแทนผู้อำนวยการโรงเรียน				ครูมัธยมศึกษาตอนต้น		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ										
1) ชาย	8	3.57	1	0.45	18	8.04	25	11.16	52	23.21
2) หญิง	11	4.91	3	1.34	86	38.39	72	32.14	172	76.79
2. อายุ										
1) ต่ำกว่า 30 ปี	0	0.00	0	0.00	34	15.18	33	14.73	67	29.91
2) 30-40 ปี	3	1.34	1	0.45	30	13.39	41	18.30	75	33.48
3) 41-50 ปี	6	2.68	1	0.45	22	9.82	9	4.02	38	16.96
4) 51-60 ปี	10	4.46	2	0.89	18	8.04	14	6.25	44	19.64
3. ระดับการศึกษาสูงสุด										
1) ปริญญาตรี	0	0.00	3	1.34	78	34.82	74	33.04	155	69.20
2) ปริญญาโท	18	8.04	1	0.45	26	11.61	23	10.27	68	30.36
3) ปริญญาเอก	1	0.45	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1	0.45
4. สังกัดโรงเรียน										
1) สพป.พบ.1	9	4.02	2	0.89	39	17.41	41	18.30	91	40.63
2) สพป.พบ.2	10	4.46	2	0.89	65	29.02	56	25.00	133	59.38

ข้อมูลพื้นฐาน	ผู้อำนวยการ โรงเรียน		ครูรักษาการ แทนผู้อำนวยการ โรงเรียน		ครูประถมศึกษา		ครูมัธยมศึกษา ตอนต้น		รวม	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
5. ขนาดโรงเรียน										
1) ขนาดเล็ก	1	0.45	2	0.89	20	8.93	19	8.48	42	18.75
2) ขนาดกลาง	18	8.04	2	0.89	84	37.50	78	34.82	182	81.25
รวม	19	8.48	4	1.79	104	46.43	97	43.30	224	100.00

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล พบว่า ผู้ให้ข้อมูล จำนวน 224 คน โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 76.79 มีอายุระหว่าง 30-40 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 33.48 สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 69.20 ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 59.38 และปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25

เมื่อพิจารณาตามตำแหน่งของผู้ให้ข้อมูล พบว่า ผู้ให้ข้อมูลในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 19 คน โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.91 มีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.46 สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาโท จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 8.04 ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.46 และปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 8.04

ผู้ให้ข้อมูลในตำแหน่งครูรักษาการแทนผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 4 คน โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.34 มีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.89 สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.34 ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 และสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ในจำนวนที่เท่ากัน คือ สังกัดละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.89 และปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง ในจำนวนที่เท่ากัน คือ ขนาดละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.89

ผู้ให้ข้อมูลในตำแหน่งครูประถมศึกษา จำนวน 104 คน โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 38.39 มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 15.18 สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 34.82 ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 29.02 และปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50

ผู้ให้ข้อมูลในตำแหน่งครูมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 97 คน โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 32.14 มีอายุระหว่าง 30-40 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 18.30 สำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 33.04 ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 34.82

4.1.2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 8 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ในภาพรวมของการบริหารวิชาการ

การบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PN _{modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
1. การพัฒนาหลักสูตร	3.97	0.570	มาก	4.58	0.466	มากที่สุด	0.154	3
2. การจัดการเรียนการสอน	3.96	0.581	มาก	4.61	0.461	มากที่สุด	0.164	2
3. การวัดและประเมินผล	3.93	0.625	มาก	4.60	0.487	มากที่สุด	0.170	1
เฉลี่ยรวม	3.95	0.538	มาก	4.60	0.419	มากที่สุด		

จากตารางที่ 8 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ในภาพรวมของ

การบริหารวิชาการ พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ในภาพรวมของการบริหารวิชาการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.538) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากเท่ากัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.570) รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.581) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.625)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ในภาพรวมของการบริหารวิชาการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.419) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุดเท่ากัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.461) รองลงมา คือ การวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.487) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.466)

ความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ในภาพรวมของการบริหารวิชาการ พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ การวัดและประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = 0.170$) รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอน ($PNI_{\text{modified}} = 0.164$) และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = 0.154$)

ตารางที่ 9 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ในภาพรวมของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

สมรรถนะการเสริมสร้าง ขีดความสามารถชุมชน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI_{modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
1. ความเป็นผู้นำ	3.95	0.619	มาก	4.59	0.461	มากที่สุด	0.162	4
2. การมีวิสัยทัศน์	3.97	0.576	มาก	4.56	0.478	มากที่สุด	0.149	6
3. การเป็นผู้ประกอบการ	3.84	0.616	มาก	4.57	0.484	มากที่สุด	0.190	1

สมรรถนะการเสริมสร้าง ขีดความสามารถชุมชน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI ^{modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
4. การสร้างความรู้	4.08	0.533	มาก	4.63	0.467	มากที่สุด	0.135	7
5. การสร้างทักษะ	4.03	0.572	มาก	4.65	0.438	มากที่สุด	0.154	5
6. การระดมทรัพยากร	3.84	0.620	มาก	4.55	0.486	มากที่สุด	0.185	2
7. การมีส่วนร่วมและสร้าง เครือข่ายในชุมชน	3.96	0.639	มาก	4.64	0.445	มากที่สุด	0.172	3
เฉลี่ยรวม	3.95	0.538	มาก	4.60	0.419	มากที่สุด		

จากตารางที่ 9 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ในภาพรวมของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ในภาพรวมของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.538) เมื่อพิจารณารายสมรรถนะ พบว่า ทุกสมรรถนะอยู่ในระดับมากเท่ากัน โดยสมรรถนะที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ สมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.533) รองลงมา คือ สมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.572) และสมรรถนะที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.616) และสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.620)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ในภาพรวมของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.419) เมื่อพิจารณารายสมรรถนะ พบว่า ทุกสมรรถนะอยู่ในระดับมากที่สุดเท่ากัน โดยสมรรถนะที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ สมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.438) รองลงมา คือ สมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.445) และสมรรถนะที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.486)

ความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ในภาพรวมของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน พบว่า สมรรถนะที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.190$) รองลงมา คือ สมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($PNI_{\text{modified}} = 0.185$) และสมรรถนะที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ สมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.135$)

ตารางที่ 10 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหาร วิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ ชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI_{modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
1. ความเป็นผู้นำ	3.95	0.678	มาก	4.58	0.537	มากที่สุด	0.159	3
2. การมีวิสัยทัศน์	3.99	0.663	มาก	4.54	0.567	มากที่สุด	0.138	5
3. การเป็นผู้ประกอบการ	3.81	0.742	มาก	4.54	0.567	มากที่สุด	0.192	1
4. การสร้างความรู้	4.13	0.628	มาก	4.62	0.547	มากที่สุด	0.119	7
5. การสร้างทักษะ	4.08	0.668	มาก	4.62	0.531	มากที่สุด	0.132	6
6. การระดมทรัพยากร	3.81	0.764	มาก	4.54	0.575	มากที่สุด	0.192	1
7. การมีส่วนร่วมและสร้าง เครือข่ายในชุมชน	4.03	0.763	มาก	4.65	0.524	มากที่สุด	0.154	4
เฉลี่ยรวม	3.97	0.570	มาก	4.58	0.466	มากที่สุด		

จากตารางที่ 10 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนา

หลักสูตร พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.570) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากเท่ากัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.628) รองลงมา คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.668) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.742) และสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.764)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.466) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุดเท่ากัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.524) รองลงมา คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.547) และสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.524) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.567) สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.567) และสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.524)

ความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.192$) และสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($PNI_{\text{modified}} = 0.192$) รองลงมา คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ ($PNI_{\text{modified}} = 0.159$) และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.119$)

ตารางที่ 11 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI _{modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
1. ความเป็นผู้นำ	3.97	0.702	มาก	4.58	0.571	มากที่สุด	0.154	5
2. การมีวิสัยทัศน์	4.00	0.676	มาก	4.56	0.573	มากที่สุด	0.140	7
3. การเป็นผู้ประกอบการ	3.83	0.686	มาก	4.57	0.572	มากที่สุด	0.193	1
4. การสร้างความรู้	4.08	0.634	มาก	4.66	0.554	มากที่สุด	0.142	6
5. การสร้างทักษะ	4.03	0.676	มาก	4.66	0.528	มากที่สุด	0.156	4
6. การระดมทรัพยากร	3.84	0.697	มาก	4.58	0.579	มากที่สุด	0.193	1
7. การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน	3.98	0.748	มาก	4.67	0.501	มากที่สุด	0.173	3
เฉลี่ยรวม	3.96	0.581	มาก	4.61	0.461	มากที่สุด		

จากตารางที่ 11 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.581) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากเท่ากัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.634) รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.676) และด้านที่มีค่าเฉลี่ย

ต่ำที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.686)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.461) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุดเท่ากัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.501) รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.554) และสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.528) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.573)

ความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.193$) และสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($PNI_{\text{modified}} = 0.193$) รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($PNI_{\text{modified}} = 0.173$) และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.140$)

ตารางที่ 12 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PN _{modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
1. ความเป็นผู้นำ	3.92	0.727	มาก	4.60	0.535	มากที่สุด	0.173	4
2. การมีวิสัยทัศน์	3.92	0.674	มาก	4.58	0.538	มากที่สุด	0.168	6
3. การเป็นผู้ประกอบการ	3.89	0.716	มาก	4.60	0.543	มากที่สุด	0.183	2
4. การสร้างความรู้	4.03	0.679	มาก	4.62	0.563	มากที่สุด	0.146	7
5. การสร้างทักษะ	3.99	0.689	มาก	4.68	0.505	มากที่สุด	0.173	4
6. การระดมทรัพยากร	3.86	0.711	มาก	4.54	0.574	มากที่สุด	0.176	3
7. การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน	3.88	0.737	มาก	4.61	0.581	มากที่สุด	0.188	1
เฉลี่ยรวม	3.93	0.625	มาก	4.60	0.487	มากที่สุด		

จากตารางที่ 12 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.625) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากเท่ากัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.679) รองลงมา คือ การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.689) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.711)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.487) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุดเท่ากัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.505) รองลงมา คือ การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.563) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.574)

ความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($PNI_{\text{modified}} = 0.188$) รองลงมา คือ การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.183$) และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.146$)

4.1.3 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ประกอบด้วย การเมืองและกฎหมาย เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และเทคโนโลยี มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 13 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ในภาพรวม

สภาพแวดล้อมภายนอก	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI ^{modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
1. การเมืองและกฎหมาย	3.73	0.597	มาก	4.52	0.490	มากที่สุด	0.212	2
2. เศรษฐกิจ	3.55	0.663	มาก	4.42	0.612	มาก	0.245	1
3. สังคมและวัฒนธรรม	3.76	0.583	มาก	4.49	0.492	มาก	0.194	3
4. เทคโนโลยี	3.83	0.618	มาก	4.57	0.476	มากที่สุด	0.193	4
เฉลี่ยรวม	3.72	0.545	มาก	4.50	0.462	มากที่สุด		

จากตารางที่ 13 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ในภาพรวม พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.545) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากเท่ากัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.618) รองลงมา คือ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.583) และด้านการเมืองและกฎหมาย ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.597) ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 0.663)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.462) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านเทคโนโลยี ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.476) รองลงมา คือ ด้านการเมืองและกฎหมาย ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.490) และด้านสังคมและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.492) ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.612)

ความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ในภาพรวม พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ ด้านเศรษฐกิจ ($PNI_{\text{modified}} = 0.245$) รองลงมา คือ ด้านการเมืองและกฎหมาย ($PNI_{\text{modified}} = 0.212$) และด้านสังคมและวัฒนธรรม ($PNI_{\text{modified}} = 0.194$) ตามลำดับ และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ ด้านเทคโนโลยี ($PNI_{\text{modified}} = 0.193$)

ตารางที่ 14 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการเมืองและกฎหมาย

การเมืองและกฎหมาย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI_{modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
1. การพัฒนาหลักสูตร	3.70	0.655	มาก	4.52	0.549	มากที่สุด	0.222	1
1.1 ความเป็นผู้นำ	3.69	0.728	มาก	4.50	0.628	มากที่สุด	0.220	(4)
1.2 การมีวิสัยทัศน์	3.73	0.729	มาก	4.50	0.599	มากที่สุด	0.206	(6)
1.3 การเป็นผู้ประกอบการ	3.65	0.731	มาก	4.50	0.599	มากที่สุด	0.233	(3)
1.4 การสร้างความรู้	3.76	0.735	มาก	4.55	0.597	มากที่สุด	0.210	(5)
1.5 การสร้างทักษะ	3.77	0.732	มาก	4.54	0.605	มากที่สุด	0.204	(7)

การเมืองและกฎหมาย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI ^{modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
1.6 การระดมทรัพยากร	3.62	0.761	มาก	4.47	0.628	มาก	0.235	(1)
1.7 การมีส่วนร่วมและ สร้างเครือข่ายในชุมชน	3.71	0.758	มาก	4.57	0.580	มากที่สุด	0.232	(2)
2. การจัดการเรียนการสอน	3.75	0.644	มาก	4.55	0.520	มากที่สุด	0.213	2
2.1 ความเป็นผู้นำ	3.72	0.692	มาก	4.53	0.575	มากที่สุด	0.218	(4)
2.2 การมีวิสัยทัศน์	3.76	0.712	มาก	4.52	0.568	มากที่สุด	0.202	(7)
2.3 การเป็นผู้ประกอบการ	3.71	0.722	มาก	4.55	0.582	มากที่สุด	0.226	(1)
2.4 การสร้างความรู้	3.79	0.710	มาก	4.58	0.570	มากที่สุด	0.208	(5)
2.5 การสร้างทักษะ	3.80	0.733	มาก	4.59	0.553	มากที่สุด	0.208	(5)
2.6 การระดมทรัพยากร	3.69	0.715	มาก	4.51	0.584	มากที่สุด	0.222	(2)
2.7 การมีส่วนร่วมและ สร้างเครือข่ายในชุมชน	3.75	0.726	มาก	4.58	0.555	มากที่สุด	0.221	(3)
3. การวัดและประเมินผล	3.73	0.642	มาก	4.50	0.537	มากที่สุด	0.206	3
3.1 ความเป็นผู้นำ	3.73	0.708	มาก	4.52	0.591	มากที่สุด	0.212	(3)
3.2 การมีวิสัยทัศน์	3.72	0.679	มาก	4.50	0.591	มากที่สุด	0.210	(4)
3.3 การเป็นผู้ประกอบการ	3.66	0.734	มาก	4.48	0.606	มากที่สุด	0.224	(1)
3.4 การสร้างความรู้	3.77	0.733	มาก	4.51	0.584	มากที่สุด	0.196	(6)
3.5 การสร้างทักษะ	3.77	0.696	มาก	4.53	0.575	มากที่สุด	0.202	(5)
3.6 การระดมทรัพยากร	3.67	0.713	มาก	4.48	0.599	มากที่สุด	0.221	(2)

การเมืองและกฎหมาย	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI ^{modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
3.7 การมีส่วนร่วมและ สร้างเครือข่ายในชุมชน	3.76	0.741	มาก	4.49	0.606	มาก	0.194	(7)
เฉลี่ยรวม	3.73	0.597	มาก	4.52	0.490	มากที่สุด		

จากตารางที่ 14 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการเมืองและกฎหมาย พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการเมืองและกฎหมาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.597) เมื่อพิจารณารายด้านของการบริหารวิชาการ พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากเท่ากัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเมืองและกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.644) รองลงมา คือ การเมืองและกฎหมายเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.642) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การเมืองและกฎหมายเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = 0.655)

เมื่อพิจารณาสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการเมืองและกฎหมายรายสมรรถนะ พบว่า ทุกสมรรถนะอยู่ในระดับมากเท่ากัน โดยสรุปได้ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเมืองและกฎหมายเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.732) รองลงมา คือ การเมืองและกฎหมายเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.735) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การเมืองและกฎหมายเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($\bar{X} = 3.62$, S.D. = 0.761)

ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเมืองและกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.733) รองลงมา คือ การเมืองและกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.710) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การเมือง

และกฎหมายเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.715)

ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.733) และสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.696) รองลงมา คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.741) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.734)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมืองและกฎหมาย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.490) เมื่อพิจารณารายด้านของการบริหารวิชาการ พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุดเท่ากัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.520) รองลงมา คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.549) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.537)

เมื่อพิจารณาสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการเมืองและกฎหมายรายสมรรถนะ พบว่า อยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยสรุปได้ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.580) รองลงมา คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.597) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.628)

ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.553) รองลงมา คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.570) และสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.555) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การเมืองและกฎหมาย

เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.584)

ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเมืองและกฎหมาย เอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.575) รองลงมา คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.584) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.606) และสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.599)

ความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการเมืองและกฎหมาย เมื่อพิจารณาทางด้านของการบริหารวิชาการ พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = 0.222$) รองลงมา คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ($PNI_{\text{modified}} = 0.213$) และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการวัดและประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = 0.206$)

เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านการเมืองและกฎหมายรายสมรรถนะ สรุปได้ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($PNI_{\text{modified}} = 0.235$) รองลงมา คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($PNI_{\text{modified}} = 0.232$) และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($PNI_{\text{modified}} = 0.204$)

ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.226$) รองลงมา คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($PNI_{\text{modified}} = 0.222$) และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.202$)

ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.224$) รองลงมา คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($PNI_{\text{modified}} = 0.221$) และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($PNI_{\text{modified}} = 0.194$)

ตารางที่ 15 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI_{modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
1. การพัฒนาหลักสูตร	3.52	0.693	มาก	4.40	0.644	มาก	0.250	1
1.1 ความเป็นผู้นำ	3.52	0.757	มาก	4.39	0.713	มาก	0.247	(5)
1.2 การมีวิสัยทัศน์	3.51	0.727	มาก	4.39	0.701	มาก	0.251	(4)
1.3 การเป็นผู้ประกอบการ	3.47	0.763	ปานกลาง	4.37	0.697	มาก	0.259	(1)
1.4 การสร้างความรู้	3.53	0.733	มาก	4.43	0.680	มาก	0.255	(2)
1.5 การสร้างทักษะ	3.57	0.783	มาก	4.42	0.705	มาก	0.238	(6)
1.6 การระดมทรัพยากร	3.49	0.769	ปานกลาง	4.37	0.703	มาก	0.252	(3)
1.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน	3.58	0.765	มาก	4.43	0.680	มาก	0.237	(7)
2. การจัดการเรียนการสอน	3.58	0.718	มาก	4.46	0.635	มากที่สุด	0.246	2
2.1 ความเป็นผู้นำ	3.57	0.783	มาก	4.45	0.688	มาก	0.246	(2)
2.2 การมีวิสัยทัศน์	3.58	0.770	มาก	4.44	0.687	มาก	0.240	(5)
2.3 การเป็นผู้ประกอบการ	3.55	0.774	มาก	4.44	0.700	มาก	0.251	(1)
2.4 การสร้างความรู้	3.60	0.751	มาก	4.47	0.676	มาก	0.242	(3)
2.5 การสร้างทักษะ	3.64	0.802	มาก	4.52	0.676	มากที่สุด	0.242	(3)
2.6 การระดมทรัพยากร	3.54	0.785	มาก	4.43	0.692	มาก	0.251	(1)
2.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน	3.59	0.799	มาก	4.45	0.675	มาก	0.240	(5)

เศรษฐกิจ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI ^{modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
3. การวัดและประเมินผล	3.54	0.758	มาก	4.41	0.687	มาก	0.246	2
3.1 ความเป็นผู้นำ	3.53	0.820	มาก	4.41	0.728	มาก	0.249	(2)
3.2 การมีวิสัยทัศน์	3.55	0.840	มาก	4.37	0.717	มาก	0.231	(7)
3.3 การเป็นผู้ประกอบการ	3.50	0.804	มาก	4.37	0.741	มาก	0.249	(2)
3.4 การสร้างความรู้	3.57	0.766	มาก	4.43	0.718	มาก	0.241	(6)
3.5 การสร้างทักษะ	3.59	0.821	มาก	4.46	0.714	มาก	0.242	(5)
3.6 การระดมทรัพยากร	3.50	0.820	มาก	4.38	0.737	มาก	0.251	(1)
3.7 การมีส่วนร่วมและ สร้างเครือข่ายในชุมชน	3.54	0.819	มาก	4.42	0.729	มาก	0.249	(2)
เฉลี่ยรวม	3.55	0.663	มาก	4.42	0.612	มาก		

จากตารางที่ 15 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเศรษฐกิจ พบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = 0.663) เมื่อพิจารณารายด้านของการบริหารวิชาการ พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากเท่ากัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 0.718) รองลงมา คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 3.54$, S.D. = 0.758) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = 0.693)

เมื่อพิจารณาสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเศรษฐกิจรายสมรรถนะ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางและมาก โดยสรุปได้ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 0.765) รองลงมา คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 0.783) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = 0.763)

ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 0.802) รองลงมา คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.751) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($\bar{X} = 3.54$, S.D. = 0.785)

ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.821) รองลงมา คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 0.766) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.804) และสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.820)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.612) เมื่อพิจารณารายด้านของการบริหารวิชาการ พบว่า อยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.635) รองลงมา คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.687) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.644)

เมื่อพิจารณาสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเศรษฐกิจรายสมรรถนะ พบว่า อยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยสรุปได้ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.680) และสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.680) รองลงมา คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.705) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.697) และสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.703)

ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.676) รองลงมา คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.676) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.692)

ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.714) รองลงมา คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.718) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.717) และสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.741)

ความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเศรษฐกิจ เมื่อพิจารณารายด้านของการบริหารวิชาการ พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = 0.250$) รองลงมา คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ($PNI_{\text{modified}} = 0.246$) และการวัดและประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = 0.246$)

เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเศรษฐกิจรายสมรรถนะ สรุปได้ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.259$) รองลงมา คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.255$) และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($PNI_{\text{modified}} = 0.237$)

ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.251$) และสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($PNI_{\text{modified}} = 0.251$) รองลงมา คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ

($PNI_{\text{modified}} = 0.246$) และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.240$) และสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($PNI_{\text{modified}} = 0.240$)

ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($PNI_{\text{modified}} = 0.251$) รองลงมา คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ ($PNI_{\text{modified}} = 0.249$) สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.249$) และสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($PNI_{\text{modified}} = 0.249$) และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.231$)

ตารางที่ 16 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสังคมและวัฒนธรรม

สังคมและวัฒนธรรม	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI_{modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
1. การพัฒนาหลักสูตร	3.77	0.636	มาก	4.51	0.521	มากที่สุด	0.196	2
1.1 ความเป็นผู้นำ	3.76	0.737	มาก	4.52	0.599	มากที่สุด	0.202	(1)
1.2 การมีวิสัยทัศน์	3.74	0.701	มาก	4.47	0.598	มากที่สุด	0.195	(5)
1.3 การเป็นผู้ประกอบการ	3.71	0.691	มาก	4.46	0.582	มากที่สุด	0.202	(1)
1.4 การสร้างความรู้	3.79	0.653	มาก	4.51	0.552	มากที่สุด	0.190	(6)
1.5 การสร้างทักษะ	3.86	0.713	มาก	4.57	0.548	มากที่สุด	0.184	(7)
1.6 การระดมทรัพยากร	3.73	0.715	มาก	4.46	0.575	มากที่สุด	0.196	(4)
1.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน	3.79	0.723	มาก	4.55	0.574	มากที่สุด	0.201	(3)

สังคัมและวัฒนธรรม	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI ^{modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
2. การจัดการเรียนการสอน	3.80	0.605	มาก	4.51	0.519	มากที่สุด	0.187	3
2.1 ความเป็นผู้นำ	3.82	0.681	มาก	4.48	0.584	มาก	0.173	(7)
2.2 การมีวิสัยทัศน์	3.77	0.668	มาก	4.46	0.575	มาก	0.183	(5)
2.3 การเป็นผู้ประกอบการ	3.76	0.671	มาก	4.50	0.568	มากที่สุด	0.197	(1)
2.4 การสร้างความรู้	3.81	0.659	มาก	4.54	0.550	มากที่สุด	0.192	(3)
2.5 การสร้างทักษะ	3.87	0.693	มาก	4.58	0.554	มากที่สุด	0.183	(5)
2.6 การระดมทรัพยากร	3.75	0.663	มาก	4.48	0.583	มากที่สุด	0.195	(2)
2.7 การมีส่วนร่วมและ สร้างเครือข่ายในชุมชน	3.83	0.688	มาก	4.54	0.567	มากที่สุด	0.185	(4)
3. การวัดและประเมินผล	3.71	0.635	มาก	4.45	0.562	มากที่สุด	0.199	1
3.1 ความเป็นผู้นำ	3.72	0.719	มาก	4.46	0.620	มากที่สุด	0.199	(4)
3.2 การมีวิสัยทัศน์	3.71	0.663	มาก	4.43	0.632	มากที่สุด	0.194	(6)
3.3 การเป็นผู้ประกอบการ	3.67	0.696	มาก	4.43	0.610	มากที่สุด	0.207	(1)
3.4 การสร้างความรู้	3.70	0.679	มาก	4.45	0.597	มากที่สุด	0.203	(2)
3.5 การสร้างทักษะ	3.77	0.715	มาก	4.47	0.598	มากที่สุด	0.186	(7)
3.6 การระดมทรัพยากร	3.69	0.703	มาก	4.43	0.617	มากที่สุด	0.201	(3)
3.7 การมีส่วนร่วมและ สร้างเครือข่ายในชุมชน	3.73	0.715	มาก	4.46	0.605	มากที่สุด	0.196	(5)
เฉลี่ยรวม	3.76	0.583	มาก	4.49	0.492	มากที่สุด		

จากตารางที่ 16 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสังคัมและวัฒนธรรม พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสังคัมและวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.583) เมื่อพิจารณารายด้านของการบริหารวิชาการ พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากเท่ากัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สังคัม

และวัฒนธรรมเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.605) รองลงมา คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.636) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.635)

เมื่อพิจารณาสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสังคมและวัฒนธรรมรายสมรรถนะ พบว่า ทุกสมรรถนะอยู่ในระดับมากเท่ากัน โดยสรุปได้ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.713) รองลงมา คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.653) และสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.723) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.691)

ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.693) รองลงมา คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.688) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.663)

ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 0.715) รองลงมา คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.715) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.696)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสังคมและวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.492) เมื่อพิจารณารายด้านของการบริหารวิชาการ พบว่า อยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.521) และการจัดการเรียนการสอน

($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.519) รองลงมา คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.562)

เมื่อพิจารณาภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสังคมและวัฒนธรรมรายสมรรถนะ พบว่า อยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยสรุปได้ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.548) รองลงมา คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.574) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.582) และสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.575)

ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.554) รองลงมา คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.550) และสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.567) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.575)

ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.598) รองลงมา คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.620) และสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.605) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.632) สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.610) และสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.617)

ความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสังคมและวัฒนธรรม เมื่อพิจารณารายด้านของการบริหารวิชาการ พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนี

ความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการวัดและประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = 0.199$) รองลงมา คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = 0.196$) และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ($PNI_{\text{modified}} = 0.187$)

เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสังคมและวัฒนธรรมรายสมรรถนะ สรุปได้ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ ($PNI_{\text{modified}} = 0.202$) และสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.202$) รองลงมา คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($PNI_{\text{modified}} = 0.201$) และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($PNI_{\text{modified}} = 0.184$)

ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.197$) รองลงมา คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($PNI_{\text{modified}} = 0.195$) และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ ($PNI_{\text{modified}} = 0.173$)

ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.207$) รองลงมา คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.203$) และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ สังคมและวัฒนธรรมเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($PNI_{\text{modified}} = 0.186$)

ตารางที่ 17 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหาร วิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ ชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเทคโนโลยี

เทคโนโลยี	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PN _{modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
1. การพัฒนาหลักสูตร	3.81	0.659	มาก	4.56	0.520	มากที่สุด	0.197	1
1.1 ความเป็นผู้นำ	3.83	0.726	มาก	4.55	0.611	มากที่สุด	0.188	(6)
1.2 การมีวิสัยทัศน์	3.81	0.703	มาก	4.54	0.598	มากที่สุด	0.192	(5)
1.3 การเป็นผู้ประกอบการ	3.77	0.702	มาก	4.54	0.574	มากที่สุด	0.204	(3)
1.4 การสร้างความรู้	3.84	0.709	มาก	4.58	0.563	มากที่สุด	0.193	(4)
1.5 การสร้างทักษะ	3.88	0.714	มาก	4.61	0.549	มากที่สุด	0.188	(6)
1.6 การระดมทรัพยากร	3.75	0.762	มาก	4.55	0.566	มากที่สุด	0.213	(1)
1.7 การมีส่วนร่วมและ สร้างเครือข่ายในชุมชน	3.79	0.749	มาก	4.57	0.572	มากที่สุด	0.206	(2)
2. การจัดการเรียนการสอน	3.83	0.674	มาก	4.58	0.536	มากที่สุด	0.196	2
2.1 ความเป็นผู้นำ	3.83	0.722	มาก	4.57	0.579	มากที่สุด	0.193	(5)
2.2 การมีวิสัยทัศน์	3.81	0.711	มาก	4.58	0.562	มากที่สุด	0.202	(2)
2.3 การเป็นผู้ประกอบการ	3.80	0.721	มาก	4.55	0.582	มากที่สุด	0.197	(4)
2.4 การสร้างความรู้	3.89	0.728	มาก	4.58	0.587	มากที่สุด	0.177	(7)
2.5 การสร้างทักษะ	3.88	0.737	มาก	4.61	0.588	มากที่สุด	0.188	(6)

เทคโนโลยี	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI ^{modified}	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ		
2.6 การระดมทรัพยากร	3.79	0.751	มาก	4.60	0.598	มากที่สุด	0.214	(1)
2.7 การมีส่วนร่วมและ สร้างเครือข่ายในชุมชน	3.82	0.768	มาก	4.59	0.607	มากที่สุด	0.202	(2)
3. การวัดและประเมินผล	3.84	0.643	มาก	4.57	0.489	มากที่สุด	0.190	3
3.1 ความเป็นผู้นำ	3.87	0.709	มาก	4.59	0.545	มากที่สุด	0.186	(5)
3.2 การมีวิสัยทัศน์	3.83	0.699	มาก	4.57	0.556	มากที่สุด	0.193	(3)
3.3 การเป็นผู้ประกอบการ	3.82	0.686	มาก	4.52	0.568	มากที่สุด	0.183	(6)
3.4 การสร้างความรู้	3.89	0.681	มาก	4.58	0.537	มากที่สุด	0.177	(7)
3.5 การสร้างทักษะ	3.86	0.698	มาก	4.59	0.537	มากที่สุด	0.189	(4)
3.6 การระดมทรัพยากร	3.79	0.755	มาก	4.55	0.566	มากที่สุด	0.201	(2)
3.7 การมีส่วนร่วมและ สร้างเครือข่ายในชุมชน	3.82	0.756	มาก	4.59	0.553	มากที่สุด	0.202	(1)
เฉลี่ยรวม	3.83	0.618	มาก	4.57	0.476	มากที่สุด		

จากตารางที่ 17 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเทคโนโลยีพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเทคโนโลยี อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.618) เมื่อพิจารณารายด้านของการบริหารวิชาการพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากเท่ากัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เทคโนโลยีเพื่อการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.643) รองลงมา คือ เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน

($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.674) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.659)

เมื่อพิจารณาสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเทคโนโลยีรายสมรรถนะ พบว่า ทุกสมรรถนะอยู่ในระดับมากเท่ากัน โดยสรุปได้ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.714) รองลงมา คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.709) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.762)

ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.728) รองลงมา คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = 0.737) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.751)

ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.681) รองลงมา คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.709) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.755)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเทคโนโลยี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.476) เมื่อพิจารณารายด้านของการบริหารวิชาการ พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุดเท่ากัน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.536) รองลงมา คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.489) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.520)

เมื่อพิจารณาสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์

สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเทคโนโลยีรายสมรรถนะ พบว่า ทุกสมรรถนะอยู่ในระดับมากที่สุดเท่ากัน โดยสรุปได้ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.549) รองลงมา คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.563) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.598) และสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.574)

ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.588) รองลงมา คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.598) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.582)

ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.545) สมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.537) และสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.553) รองลงมา คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.537) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.568)

ความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเทคโนโลยี เมื่อพิจารณารายด้านของการบริหารวิชาการ พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = 0.197$) รองลงมา คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ($PNI_{\text{modified}} = 0.196$) และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการวัดและประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = 0.190$)

เมื่อพิจารณาความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านเทคโนโลยีรายสมรรถนะ สรุปได้ดังนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($PNI_{\text{modified}} = 0.213$) รองลงมา คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($PNI_{\text{modified}} = 0.206$) และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ ($PNI_{\text{modified}} = 0.188$) และสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($PNI_{\text{modified}} = 0.188$)

ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($PNI_{\text{modified}} = 0.214$) รองลงมา คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.202$) และสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($PNI_{\text{modified}} = 0.202$) และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.177$)

ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($PNI_{\text{modified}} = 0.202$) รองลงมา คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($PNI_{\text{modified}} = 0.201$) และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ เทคโนโลยีเอื้อต่อการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.177$)

4.1.4 ผลการศึกษาข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

ผลการศึกษาข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ผู้วิจัยสรุปจากข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ให้ข้อมูล โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

4.1.4.1 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านสภาพแวดล้อมภายใน

4.1.4.2 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านสภาพแวดล้อมภายนอก

รายละเอียดมีดังต่อไปนี้

4.1.4.1 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านสภาพแวดล้อมภายใน

1) การพัฒนาหลักสูตร

1.1) โรงเรียนควรพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.2) โรงเรียนควรพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการกับบริบทของชุมชน

1.3) โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

1.4) โรงเรียนควรพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการให้มีความเป็นรูปธรรมมากขึ้น

2) การจัดการเรียนการสอน

2.1) โรงเรียนควรจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชน และสามารถนำไปปรับใช้ได้จริง

2.2) โรงเรียนควรจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ เพื่อเชื่อมโยง ความรู้และทักษะที่หลากหลายในการพัฒนาสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนของผู้เรียน

2.3) โรงเรียนควรจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการเสริมสร้าง ขีดความสามารถชุมชนของผู้เรียนโดยเน้นการลงมือปฏิบัติ

2.4) โรงเรียนควรให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน

3) การวัดและประเมินผล

3.1) โรงเรียนควรวัดและประเมินผลสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ ชุมชนของผู้เรียนตามสภาพจริง โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอน และมีเกณฑ์การประเมินที่ตรวจสอบได้

3.2) โรงเรียนควรวัดและประเมินผลผู้เรียนให้ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติที่จำเป็นต่อการแก้ไขปัญหาในชุมชน

3.3) โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวัดและ ประเมินผลการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนของผู้เรียน

3.4) ครูควรได้รับการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับวิธีการในการวัดและประเมินผล สมรรถนะของผู้เรียน เนื่องจากครูส่วนใหญ่ไม่สามารถประเมินสมรรถนะของผู้เรียนด้วยวิธีการที่ เหมาะสมได้อย่างแท้จริง และยังคงเน้นการประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน

4.1.4.2 ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของ การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้าง ขีดความสามารถชุมชน ด้านสภาพแวดล้อมภายนอก

1) การเมืองและกฎหมาย

1.1) นโยบายทางการศึกษาเปลี่ยนแปลงบ่อย ส่งผลให้เกิดความไม่ต่อเนื่อง ในการพัฒนาการจัดการศึกษา ซึ่งกระทบต่อการพัฒนาสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ ชุมชนของผู้เรียน

1.2) นโยบายทางการศึกษาด้านการพัฒนาสมรรถนะการเสริมสร้าง ขีดความสามารถชุมชนของผู้เรียนไม่ชัดเจน

1.3) หลักสูตรแกนกลางลำหลัง ควรปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสภาพ สังคมในปัจจุบัน

2) เศรษฐกิจ

- 2.1) คนในชุมชนมีรายได้น้อย จึงไม่สามารถสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนได้อย่างเต็มที่
- 2.2) งบประมาณที่โรงเรียนได้รับไม่เพียงพอต่อการนำหลักสูตรสถานศึกษา มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

3) สังคมและวัฒนธรรม

- 3.1) รัฐต้องสนับสนุนปัจจัยในการเสริมสร้างชุมชนให้เกิดความเข้มแข็งอย่างแท้จริง ไม่ใช่การทำอย่างฉาบฉวยหรือทำเพราะเป็นนโยบายที่กำหนดไว้ เพื่อให้คนในชุมชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและมีกำลังในการสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนในชุมชน เพื่อพัฒนาสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนของผู้เรียน
- 3.2) ชุมชนให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนค่อนข้างน้อย เนื่องจากมุ่งเน้นให้ผู้เรียนออกมาประกอบอาชีพ เพื่อหารายได้เลี้ยงครอบครัว

4) เทคโนโลยี

- 4.1) ระบบไฟฟ้าและสัญญาณอินเทอร์เน็ตในเขตชุมชนของโรงเรียนไม่เสถียร จึงไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน
- 4.2) โรงเรียนได้รับการจัดสรรอุปกรณ์ทางเทคนิคน้อย จึงไม่เพียงพอ กับความต้องการของผู้เรียน
- 4.3) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีประโยชน์ต่อการบริหารวิชาการเพื่อพัฒนาสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนของผู้เรียน แต่ครูต้องมีความสามารถในการนำเทคโนโลยีมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

4.1.5 ผลการศึกษาข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด เพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

ผลการศึกษาข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด เพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ผู้วิจัยสรุปจากข้อคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) การพัฒนาหลักสูตร

1.1) โรงเรียนควรกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน และพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย

1.2) โรงเรียนควรพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของชุมชนในปัจจุบัน และเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนในชุมชน

1.3) โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

1.4) โรงเรียนควรพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่สามารถนำไปปรับใช้ได้ทั้งแบบออนไลน์ (Online) และออนไซต์ (On-site)

1.5) โรงเรียนควรพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาแบบบูรณาการ

1.6) โรงเรียนควรพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการคิดสังเคราะห์ และทักษะการแก้ไขปัญหาในชุมชน

1.7) โรงเรียนควรพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และภูมิคุ้มกันที่เหมาะสมกับสถานการณ์

2) การจัดการเรียนการสอน

2.1) โรงเรียนควรออกแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนตามระดับความสามารถของผู้เรียน โดยเลือกใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับช่วงวัย

2.2) โรงเรียนควรจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับบริบทของชุมชน

2.3) โรงเรียนควรจัดการเรียนการสอนแบบลงมือปฏิบัติ (Active learning)

2.4) โรงเรียนควรจัดการเรียนการสอนโดยนำผู้เรียนลงสู่ชุมชน เพื่อฝึกการสังเกต การค้นหาประเด็นปัญหา การเรียนรู้แนวทางแก้ไขปัญหา และการลงมือปฏิบัติ

2.5) โรงเรียนควรจัดการเรียนการสอนโดยการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน

2.6) โรงเรียนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการปฏิบัติงานที่อาศัยสมรรถนะของผู้เรียนอย่างรอบด้าน

3) การวัดและประเมินผล

- 3.1) โรงเรียนควรวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย
- 3.2) โรงเรียนควรกำหนดเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผลผู้เรียนที่สอดคล้องกันทั้งด้านวิถีชีวิต มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดในแต่ละรายวิชา
- 3.3) โรงเรียนควรมุ่งเน้นการประเมินเพื่อพัฒนา
- 3.4) โรงเรียนควรมีการประเมินผู้เรียนจากการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน

4.2 ผลการพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

4.2.1 ผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

4.2.1.1 ผลการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

4.2.1.2 ผลการวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

รายละเอียดมีดังต่อไปนี้

4.2.1.1 ผลการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

ผลการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ผู้วิจัยนำผลการศึกษาความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ที่ได้รับจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในมาจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) โดยนำค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ที่สูงที่สุดลดด้วยค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ที่ต่ำที่สุด แล้วหารด้วย 2 จากนั้นนำระยะห่างที่ได้รับมาจัดกลุ่มค่าดัชนี $PNI_{modified}$ โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

- 1) กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำ โดยกำหนดให้เป็นจุดแข็งของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน
  - 2) กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูง โดยกำหนดให้เป็นจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน
- ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ในภาพรวมของการบริหารวิชาการ

การบริหารวิชาการ	ความต้องการจำเป็น		ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	ลำดับ
	$PNI_{modified}$	ผลการจัดกลุ่ม		
1. การพัฒนาหลักสูตร	0.154	$PNI_{modified}$ ต่ำ	จุดแข็ง	3
2. การจัดการเรียนการสอน	0.164	$PNI_{modified}$ สูง	จุดอ่อน	2
3. การวัดและประเมินผล	0.170	$PNI_{modified}$ สูง	จุดอ่อน	1

จากตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ในภาพรวมของการบริหารวิชาการ โดยการคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี $PNI_{modified}$ มีรายละเอียดดังนี้

การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) ใช้ค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูงสุด - ค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำสุด หาร 2 จะได้ $(0.170 - 0.154) \div 2 = 0.008$

ดังนั้น การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) แบ่งได้ดังนี้

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำ = $0.154 - 0.162$ กำหนดให้เป็นจุดแข็ง

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูง = $0.163 - 0.170$ กำหนดให้เป็นจุดอ่อน

ผลการพิจารณาจุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ในภาพรวมของการบริหารวิชาการ พบว่า ด้านที่เป็นจุดแข็งมีเพียงด้านเดียว คือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified} = 0.154$) ส่วนด้านที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ การวัดและประเมินผล ($PNI_{modified} = 0.170$) รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอน ($PNI_{modified} = 0.164$)

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ในภาพรวมของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

สมรรถนะการเสริมสร้าง ขีดความสามารถชุมชน	ความต้องการจำเป็น		ผลการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม	ลำดับ
	PNI _{modified}	ผลการจัดกลุ่ม		
1. ความเป็นผู้นำ	0.162	PNI _{modified} ต่ำ	จุดแข็ง	4
2. การมีวิสัยทัศน์	0.149	PNI _{modified} ต่ำ	จุดแข็ง	6
3. การเป็นผู้ประกอบการ	0.190	PNI _{modified} สูง	จุดอ่อน	1
4. การสร้างความรู้	0.135	PNI _{modified} ต่ำ	จุดแข็ง	7
5. การสร้างทักษะ	0.154	PNI _{modified} ต่ำ	จุดแข็ง	5
6. การระดมทรัพยากร	0.185	PNI _{modified} สูง	จุดอ่อน	2
7. การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน	0.172	PNI _{modified} สูง	จุดอ่อน	3

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ในภาพรวมของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน โดยการคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี PNI_{modified} มีรายละเอียดดังนี้

การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ใช้ค่าดัชนี PNI_{modified} สูงสุด - ค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำสุด หาร 2 จะได้ $(0.190 - 0.135) \div 2 = 0.028$

ดังนั้น การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) แบ่งได้ดังนี้

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ = 0.135-0.163 กำหนดให้เป็นจุดแข็ง

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง = 0.164-0.190 กำหนดให้เป็นจุดอ่อน

ผลการพิจารณาจุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ในภาพรวมของสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน พบว่า สมรรถนะที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด คือ สมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.135) รองลงมา คือ สมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.149) ส่วนสมรรถนะที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.190) รองลงมา คือ สมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.185)

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาหลักสูตร	ความต้องการจำเป็น		ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	ลำดับ
	PNI _{modified}	ผลการจัดกลุ่ม		
1. ความเป็นผู้นำ	0.159	PNI _{modified} สูง	จุดอ่อน	3
2. การมีวิสัยทัศน์	0.138	PNI _{modified} ต่ำ	จุดแข็ง	5
3. การเป็นผู้ประกอบการ	0.192	PNI _{modified} สูง	จุดอ่อน	1
4. การสร้างความรู้	0.119	PNI _{modified} ต่ำ	จุดแข็ง	7
5. การสร้างทักษะ	0.132	PNI _{modified} ต่ำ	จุดแข็ง	6
6. การระดมทรัพยากร	0.192	PNI _{modified} สูง	จุดอ่อน	1
7. การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน	0.154	PNI _{modified} ต่ำ	จุดแข็ง	4

จากตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยการคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี PNI_{modified} มีรายละเอียดดังนี้

การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ใช้ค่าดัชนี PNI_{modified} สูงสุด - ค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำสุด หาร 2 จะได้ $(0.192 - 0.119) \div 2 = 0.037$

ดังนั้น การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) แบ่งได้ดังนี้

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ = 0.119-0.156 กำหนดให้เป็นจุดแข็ง

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง = 0.157-0.192 กำหนดให้เป็นจุดอ่อน

ผลการพิจารณาจุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ด้านที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.119) รองลงมา คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.132) ส่วนด้านที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.192) รองลงมา คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.159)

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอน	ความต้องการจำเป็น		ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	ลำดับ
	PNI _{modified}	ผลการจัดกลุ่ม		
1. ความเป็นผู้นำ	0.154	PNI _{modified} ต่ำ	จุดแข็ง	5
2. การมีวิสัยทัศน์	0.140	PNI _{modified} ต่ำ	จุดแข็ง	7
3. การเป็นผู้ประกอบการ	0.193	PNI _{modified} สูง	จุดอ่อน	1
4. การสร้างความรู้	0.142	PNI _{modified} ต่ำ	จุดแข็ง	6
5. การสร้างทักษะ	0.156	PNI _{modified} ต่ำ	จุดแข็ง	4
6. การระดมทรัพยากร	0.193	PNI _{modified} สูง	จุดอ่อน	1
7. การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน	0.173	PNI _{modified} สูง	จุดอ่อน	3

จากตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยการคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี PNI_{modified} มีรายละเอียดดังนี้

การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ใช้ค่าดัชนี PNI_{modified} สูงสุด - ค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำสุด หาร 2 จะได้ $(0.193 - 0.140) \div 2 = 0.027$

ดังนั้น การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) แบ่งได้ดังนี้

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ = 0.140-0.167 กำหนดให้เป็นจุดแข็ง

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง = 0.168-0.193 กำหนดให้เป็นจุดอ่อน

ผลการพิจารณาจุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ด้านที่เป็นจุดแข็งมากที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.140) รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.142) ส่วนด้านที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.193) รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.173)

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผล	ความต้องการจำเป็น		ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	ลำดับ
	PNI _{modified}	ผลการจัดกลุ่ม		
1. ความเป็นผู้นำ	0.173	PNI _{modified} สูง	จุดอ่อน	4
2. การมีวิสัยทัศน์	0.168	PNI _{modified} สูง	จุดอ่อน	6
3. การเป็นผู้ประกอบการ	0.183	PNI _{modified} สูง	จุดอ่อน	2
4. การสร้างความรู้	0.146	PNI _{modified} ต่ำ	จุดแข็ง	7
5. การสร้างทักษะ	0.173	PNI _{modified} สูง	จุดอ่อน	4
6. การระดมทรัพยากร	0.176	PNI _{modified} สูง	จุดอ่อน	3
7. การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน	0.188	PNI _{modified} สูง	จุดอ่อน	1

จากตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการวัดและประเมินผล โดยการคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี PNI_{modified} มีรายละเอียดดังนี้

การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ใช้ค่าดัชนี PNI_{modified} สูงสุด - ค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำสุด หาร 2 จะได้ $(0.188 - 0.146) \div 2 = 0.021$

ดังนั้น การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) แบ่งได้ดังนี้

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ = 0.146-0.167 กำหนดให้เป็นจุดแข็ง

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง = 0.168-0.188 กำหนดให้เป็นจุดอ่อน

ผลการพิจารณาจุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ด้านที่เป็นจุดแข็งมีเพียงด้านเดียว คือ การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.146) ส่วนด้านที่เป็นจุดอ่อนมากที่สุด คือ การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.188) รองลงมา คือ การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.183)

4.2.1.2 ผลการวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียน ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

ผลการวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียน
ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ผู้วิจัยนำ
ผลการศึกษาความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาใน
จังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ที่ได้รับจากการวิเคราะห์
สภาพแวดล้อมภายนอกมาจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) โดยนำค่าดัชนี
 PNI_{modified} ที่สูงที่สุดลดด้วยค่าดัชนี PNI_{modified} ที่ต่ำที่สุด แล้วหารด้วย 2 จากนั้นนำระยะห่าง
ที่ได้รับมาจัดกลุ่มค่าดัชนี PNI_{modified} โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1) กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ โดยกำหนดให้เป็นโอกาสของการบริหาร
วิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ
ชุมชน

2) กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง โดยกำหนดให้เป็นภาวะคุกคามของ
การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้าง
ขีดความสามารถชุมชน

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาใน
จังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ในภาพรวม

สภาพแวดล้อมภายนอก	ความต้องการจำเป็น		ผลการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม	ลำดับ
	PNI_{modified}	ผลการจัดกลุ่ม		
1. การเมืองและกฎหมาย	0.212	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	2
2. เศรษฐกิจ	0.245	PNI_{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	1
3. สังคมและวัฒนธรรม	0.194	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	3
4. เทคโนโลยี	0.193	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	4

จากตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหาร
วิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ
ชุมชน ในภาพรวม โดยการคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี PNI_{modified} มีรายละเอียดดังนี้

การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ใช้ค่าดัชนี PNI_{modified} สูงสุด - ค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำสุดหาร 2 จะได้ $(0.245 - 0.193) \div 2 = 0.026$

ดังนั้น การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) แบ่งได้ดังนี้

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ = 0.193-0.219 กำหนดให้เป็นโอกาส

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง = 0.220-0.245 กำหนดให้เป็นภาวะคุกคาม

ผลการพิจารณาโอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนในภาพรวม พบว่า ด้านที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ ด้านเทคโนโลยี ($PNI_{\text{modified}} = 0.193$) รองลงมา คือ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ($PNI_{\text{modified}} = 0.194$) และด้านการเมืองและกฎหมาย ($PNI_{\text{modified}} = 0.212$) ส่วนด้านที่เป็นภาวะคุกคามมีเพียงด้านเดียว คือ ด้านเศรษฐกิจ ($PNI_{\text{modified}} = 0.245$)

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการเมืองและกฎหมาย

การเมืองและกฎหมาย	ความต้องการจำเป็น		ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	ลำดับ
	PNI_{modified}	ผลการจัดกลุ่ม		
1. การพัฒนาหลักสูตร	0.222	PNI_{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	1
1.1 ความเป็นผู้นำ	0.220	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	(4)
1.2 การมีวิสัยทัศน์	0.206	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	(6)
1.3 การเป็นผู้ประกอบการ	0.233	PNI_{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(3)
1.4 การสร้างความรู้	0.210	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	(5)
1.5 การสร้างทักษะ	0.204	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	(7)
1.6 การระดมทรัพยากร	0.235	PNI_{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(1)
1.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน	0.232	PNI_{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(2)
2. การจัดการเรียนการสอน	0.213	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	2
2.1 ความเป็นผู้นำ	0.218	PNI_{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(4)
2.2 การมีวิสัยทัศน์	0.202	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	(7)
2.3 การเป็นผู้ประกอบการ	0.226	PNI_{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(1)
2.4 การสร้างความรู้	0.208	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	(5)
2.5 การสร้างทักษะ	0.208	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	(5)
2.6 การระดมทรัพยากร	0.222	PNI_{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(2)

การเมืองและกฎหมาย	ความต้องการจำเป็น		ผลการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม	ลำดับ
	PNI _{modified}	ผลการจัดกลุ่ม		
2.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายใน ชุมชน	0.221	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(3)
3. การวัดและประเมินผล	0.206	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	3
3.1 ความเป็นผู้นำ	0.212	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(3)
3.2 การมีวิสัยทัศน์	0.210	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(4)
3.3 การเป็นผู้ประกอบการ	0.224	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(1)
3.4 การสร้างความรู้	0.196	PNI _{modified} ต่ำ	โอกาส	(6)
3.5 การสร้างทักษะ	0.202	PNI _{modified} ต่ำ	โอกาส	(5)
3.6 การระดมทรัพยากร	0.221	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(2)
3.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายใน ชุมชน	0.194	PNI _{modified} ต่ำ	โอกาส	(7)

จากตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหาร
วิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ
ชุมชน ด้านการเมืองและกฎหมาย โดยการคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี PNI_{modified} มีรายละเอียด
ดังนี้

การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ใช้ค่าดัชนี PNI_{modified}
สูงสุด - ค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำสุด หาร 2

เมื่อคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี PNI_{modified} ด้านการเมืองและกฎหมาย
เป็นรายด้านของการบริหารวิชาการ จะได้ $(0.222 - 0.206) \div 2 = 0.008$

ดังนั้น การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) แบ่งได้ดังนี้

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ = 0.206-0.214 กำหนดให้เป็นโอกาส

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง = 0.215-0.222 กำหนดให้เป็นภาวะคุกคาม

ผลการพิจารณาโอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียน
ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน
ด้านการเมืองและกฎหมายเป็นรายด้านของการบริหารวิชาการ พบว่า ด้านที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ
การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.206) รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} =
0.213) ส่วนด้านที่เป็นภาวะคุกคามมีเพียงด้านเดียว คือ การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.222)

การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ด้านการเมืองและกฎหมายเป็นรายสมรรถนะ โดยจำแนกตามรายด้านของการบริหารวิชาการ มีรายละเอียดดังนี้

การพัฒนาหลักสูตร เมื่อคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี PNI_{modified} ด้านการเมืองและกฎหมายเป็นรายสมรรถนะ จะได้ $(0.235 - 0.204) \div 2 = 0.016$

ดังนั้น การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) แบ่งได้ดังนี้

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ = 0.204-0.220 กำหนดให้เป็นโอกาส

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง = 0.221-0.235 กำหนดให้เป็นภาวะคุกคาม

ผลการพิจารณาโอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการเมืองและกฎหมายเป็นรายสมรรถนะ ในด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ด้านที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($PNI_{\text{modified}} = 0.204$) รองลงมา คือ การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.206$) ส่วนด้านที่เป็นภาวะคุกคามมากที่สุด คือ การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($PNI_{\text{modified}} = 0.235$) รองลงมา คือ การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($PNI_{\text{modified}} = 0.232$)

การจัดการเรียนการสอน เมื่อคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี PNI_{modified} ด้านการเมืองและกฎหมายเป็นรายสมรรถนะ จะได้ $(0.226 - 0.202) \div 2 = 0.012$

ดังนั้น การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) แบ่งได้ดังนี้

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ = 0.202-0.214 กำหนดให้เป็นโอกาส

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง = 0.215-0.226 กำหนดให้เป็นภาวะคุกคาม

ผลการพิจารณาโอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการเมืองและกฎหมายเป็นรายสมรรถนะ ในด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ด้านที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.202$) รองลงมา คือ การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.208$) และสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($PNI_{\text{modified}} = 0.208$) ส่วนด้านที่เป็นภาวะคุกคามมากที่สุด คือ การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้าน

การเป็นผู้ประกอบการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.226$) รองลงมา คือ การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($PNI_{\text{modified}} = 0.222$)

การวัดและประเมินผล เมื่อคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี PNI_{modified} ด้านการเมืองและกฎหมายเป็นรายสมรรถนะ จะได้ $(0.224 - 0.194) \div 2 = 0.015$

ดังนั้น การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) แบ่งได้ดังนี้

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ = 0.194-0.209 กำหนดให้เป็นโอกาส

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง = 0.210-0.224 กำหนดให้เป็นภาวะคุกคาม

ผลการพิจารณาโอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียน

ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนด้านการเมืองและกฎหมายเป็นรายสมรรถนะ ในด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ด้านที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($PNI_{\text{modified}} = 0.194$) รองลงมา คือ การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านสร้างความรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.196$) ส่วนด้านที่เป็นภาวะคุกคามมากที่สุด คือ การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.224$) รองลงมา คือ การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($PNI_{\text{modified}} = 0.221$)

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจ	ความต้องการจำเป็น		ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	ลำดับ
	PNI_{modified}	ผลการจัดกลุ่ม		
1. การพัฒนาหลักสูตร	0.250	PNI_{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	1
1.1 ความเป็นผู้นำ	0.247	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	(5)
1.2 การมีวิสัยทัศน์	0.251	PNI_{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(4)
1.3 การเป็นผู้ประกอบการ	0.259	PNI_{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(1)
1.4 การสร้างความรู้	0.255	PNI_{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(2)
1.5 การสร้างทักษะ	0.238	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	(6)
1.6 การระดมทรัพยากร	0.252	PNI_{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(3)
1.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน	0.237	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	(7)

เศรษฐกิจ	ความต้องการจำเป็น		ผลการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม	ลำดับ
	PNI _{modified}	ผลการจัดกลุ่ม		
2. การจัดการเรียนการสอน	0.246	PNI _{modified} ต่ำ	โอกาส	2
2.1 ความเป็นผู้นำ	0.246	PNI _{modified} ต่ำ	โอกาส	(3)
2.2 การมีวิสัยทัศน์	0.240	PNI _{modified} ต่ำ	โอกาส	(6)
2.3 การเป็นผู้ประกอบการ	0.251	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(1)
2.4 การสร้างความรู้	0.242	PNI _{modified} ต่ำ	โอกาส	(4)
2.5 การสร้างทักษะ	0.242	PNI _{modified} ต่ำ	โอกาส	(4)
2.6 การระดมทรัพยากร	0.251	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(1)
2.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายใน ชุมชน	0.240	PNI _{modified} ต่ำ	โอกาส	(6)
3. การวัดและประเมินผล	0.246	PNI _{modified} ต่ำ	โอกาส	2
3.1 ความเป็นผู้นำ	0.249	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(2)
3.2 การมีวิสัยทัศน์	0.231	PNI _{modified} ต่ำ	โอกาส	(7)
3.3 การเป็นผู้ประกอบการ	0.249	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(2)
3.4 การสร้างความรู้	0.241	PNI _{modified} ต่ำ	โอกาส	(6)
3.5 การสร้างทักษะ	0.242	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(5)
3.6 การระดมทรัพยากร	0.251	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(1)
3.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายใน ชุมชน	0.249	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(2)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหาร
วิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ
ชุมชน ด้านเศรษฐกิจ โดยการคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี PNI_{modified} มีรายละเอียดดังนี้

การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ใช้ค่าดัชนี PNI_{modified}
สูงสุด - ค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำสุด หาร 2

เมื่อกำหนดหาระยะห่างของค่าดัชนี PNI_{modified} ด้านเศรษฐกิจเป็นรายด้าน
ของการบริหารวิชาการ จะได้ $(0.250 - 0.246) \div 2 = 0.002$

ดังนั้น การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) แบ่งได้ดังนี้

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ = 0.246-0.248 กำหนดให้เป็นโอกาส

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง = 0.249-0.250 กำหนดให้เป็นภาวะคุกคาม

ผลการพิจารณาโอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียน ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านเศรษฐกิจเป็นรายด้านของการบริหารวิชาการ พบว่า ด้านที่เป็นโอกาสมี 2 ด้านเท่ากัน คือ การจัดการเรียนการสอน ($PNI_{\text{modified}} = 0.246$) และการวัดและประเมินผล ($PNI_{\text{modified}} = 0.246$) ส่วนด้านที่เป็นภาวะคุกคามมีเพียงด้านเดียว คือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = 0.250$)

การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ด้านเศรษฐกิจเป็นรายสมรรถนะ โดยจำแนกตามรายด้านของการบริหารวิชาการ มีรายละเอียดดังนี้

การพัฒนาหลักสูตร เมื่อคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี PNI_{modified} ด้านเศรษฐกิจเป็นรายสมรรถนะ จะได้ $(0.259 - 0.237) \div 2 = 0.011$

ดังนั้น การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) แบ่งได้ดังนี้

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ = 0.237-0.248 กำหนดให้เป็นโอกาส

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง = 0.249-0.259 กำหนดให้เป็นภาวะคุกคาม

ผลการพิจารณาโอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียน ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านเศรษฐกิจเป็นรายสมรรถนะ ในด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ด้านที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($PNI_{\text{modified}} = 0.237$) รองลงมา คือ เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($PNI_{\text{modified}} = 0.238$) ส่วนด้านที่เป็นภาวะคุกคามมากที่สุด คือ เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.259$) รองลงมา คือ เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.255$)

การจัดการเรียนการสอน เมื่อคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี PNI_{modified} ด้านเศรษฐกิจเป็นรายสมรรถนะ จะได้ $(0.251 - 0.240) \div 2 = 0.006$

ดังนั้น การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) แบ่งได้ดังนี้

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ = 0.240-0.246 กำหนดให้เป็นโอกาส

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง = 0.247-0.251 กำหนดให้เป็นภาวะคุกคาม

ผลการพิจารณาโอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียน ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านเศรษฐกิจเป็นรายสมรรถนะ ในด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ด้านที่เป็นโอกาสมากที่สุด

คือ เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.240$) และสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($PNI_{\text{modified}} = 0.240$) รองลงมา คือ เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.242$) และสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($PNI_{\text{modified}} = 0.242$) ส่วนด้านที่เป็นภาวะคุกคามมี 2 ด้านเท่ากัน คือ เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.251$) และสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($PNI_{\text{modified}} = 0.251$)

การวัดและประเมินผล เมื่อคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี PNI_{modified} ด้านเศรษฐกิจเป็นรายสมรรถนะ จะได้ $(0.251 - 0.231) \div 2 = 0.010$

ดังนั้น การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) แบ่งได้ดังนี้

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ = 0.231-0.241 กำหนดให้เป็นโอกาส

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง = 0.242-0.251 กำหนดให้เป็นภาวะคุกคาม

ผลการพิจารณาโอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียน

ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านเศรษฐกิจเป็นรายสมรรถนะ ในด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ด้านที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.231$) รองลงมา คือ เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.241$) ส่วนด้านที่เป็นภาวะคุกคามมากที่สุด คือ เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($PNI_{\text{modified}} = 0.251$) รองลงมา คือ เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ ($PNI_{\text{modified}} = 0.249$) สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.249$) และสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($PNI_{\text{modified}} = 0.249$)

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาใน
จังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านสังคมและวัฒนธรรม

สังคมและวัฒนธรรม	ความต้องการจำเป็น		ผลการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม	ลำดับ
	PNI _{modified}	ผลการจัดกลุ่ม		
1. การพัฒนาหลักสูตร	0.196	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	2
1.1 ความเป็นผู้นำ	0.202	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(1)
1.2 การมีวิสัยทัศน์	0.195	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(5)
1.3 การเป็นผู้ประกอบการ	0.202	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(1)
1.4 การสร้างความรู้	0.190	PNI _{modified} ต่ำ	โอกาส	(6)
1.5 การสร้างทักษะ	0.184	PNI _{modified} ต่ำ	โอกาส	(7)
1.6 การระดมทรัพยากร	0.196	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(4)
1.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายใน ชุมชน	0.201	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(3)
2. การจัดการเรียนการสอน	0.187	PNI _{modified} ต่ำ	โอกาส	3
2.1 ความเป็นผู้นำ	0.173	PNI _{modified} ต่ำ	โอกาส	(7)
2.2 การมีวิสัยทัศน์	0.183	PNI _{modified} ต่ำ	โอกาส	(5)
2.3 การเป็นผู้ประกอบการ	0.197	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(1)
2.4 การสร้างความรู้	0.192	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(3)
2.5 การสร้างทักษะ	0.183	PNI _{modified} ต่ำ	โอกาส	(5)
2.6 การระดมทรัพยากร	0.195	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(2)
2.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายใน ชุมชน	0.185	PNI _{modified} ต่ำ	โอกาส	(4)
3. การวัดและประเมินผล	0.199	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	1
3.1 ความเป็นผู้นำ	0.199	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(4)
3.2 การมีวิสัยทัศน์	0.194	PNI _{modified} ต่ำ	โอกาส	(6)
3.3 การเป็นผู้ประกอบการ	0.207	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(1)
3.4 การสร้างความรู้	0.203	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(2)
3.5 การสร้างทักษะ	0.186	PNI _{modified} ต่ำ	โอกาส	(7)
3.6 การระดมทรัพยากร	0.201	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(3)
3.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายใน ชุมชน	0.196	PNI _{modified} ต่ำ	โอกาส	(5)

จากตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยการคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี $PNI_{modified}$ มีรายละเอียดดังนี้

การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) ใช้ค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูงสุด - ค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำสุด หาร 2

เมื่อคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ด้านสังคมและวัฒนธรรม เป็นรายด้านของการบริหารวิชาการ จะได้ $(0.199 - 0.187) \div 2 = 0.006$

ดังนั้น การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) แบ่งได้ดังนี้
 กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำ = 0.187-0.193 กำหนดให้เป็นโอกาส
 กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูง = 0.194-0.199 กำหนดให้เป็นภาวะคุกคาม
 ผลการพิจารณาโอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านสังคมและวัฒนธรรมเป็นรายด้านของการบริหารวิชาการ พบว่า ด้านที่เป็นโอกาสมีเพียงด้านเดียว คือ การจัดการเรียนการสอน ($PNI_{modified} = 0.187$) ส่วนด้านที่เป็นภาวะคุกคามมากที่สุด คือ การวัดและประเมินผล ($PNI_{modified} = 0.199$) รองลงมา คือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified} = 0.196$)

การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) ด้านสังคมและวัฒนธรรม เป็นรายสมรรถนะ โดยจำแนกตามรายด้านของการบริหารวิชาการ มีรายละเอียดดังนี้

การพัฒนาหลักสูตร เมื่อคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ด้านสังคมและวัฒนธรรมเป็นรายสมรรถนะ จะได้ $(0.202 - 0.184) \div 2 = 0.009$

ดังนั้น การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) แบ่งได้ดังนี้
 กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำ = 0.184-0.193 กำหนดให้เป็นโอกาส
 กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูง = 0.194-0.202 กำหนดให้เป็นภาวะคุกคาม
 ผลการพิจารณาโอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านสังคมและวัฒนธรรมเป็นรายสมรรถนะ ในด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ด้านที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($PNI_{modified} = 0.184$) รองลงมา คือ สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($PNI_{modified} = 0.190$) ส่วนด้านที่เป็นภาวะ

คุกคามมากที่สุด คือ สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ ($PNI_{\text{modified}} = 0.202$) และสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.202$) รองลงมา คือ สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($PNI_{\text{modified}} = 0.201$)

การจัดการเรียนการสอน เมื่อคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี PNI_{modified} ด้านสังคมและวัฒนธรรมเป็นรายสมรรถนะ จะได้ $(0.197 - 0.173) \div 2 = 0.012$

ดังนั้น การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) แบ่งได้ดังนี้
 กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ = 0.173-0.185 กำหนดให้เป็นโอกาส
 กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง = 0.186-0.197 กำหนดให้เป็นภาวะคุกคาม
 ผลการพิจารณาโอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนด้านสังคมและวัฒนธรรมเป็นรายสมรรถนะ ในด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ด้านที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ ($PNI_{\text{modified}} = 0.173$) รองลงมา คือ สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.183$) และสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($PNI_{\text{modified}} = 0.183$) ส่วนด้านที่เป็นภาวะคุกคามมากที่สุด คือ สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.197$) และสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($PNI_{\text{modified}} = 0.195$)

การวัดและประเมินผล เมื่อคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี PNI_{modified} ด้านสังคมและวัฒนธรรมเป็นรายสมรรถนะ จะได้ $(0.207 - 0.186) \div 2 = 0.011$

ดังนั้น การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) แบ่งได้ดังนี้
 กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ = 0.186-0.197 กำหนดให้เป็นโอกาส
 กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง = 0.198-0.207 กำหนดให้เป็นภาวะคุกคาม
 ผลการพิจารณาโอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนด้านสังคมและวัฒนธรรมเป็นรายสมรรถนะ ในด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ด้านที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($PNI_{\text{modified}} = 0.186$) รองลงมา คือ สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.194$) ส่วนด้านที่เป็นภาวะคุกคามมากที่สุด คือ สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อ

เสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.207$) รองลงมา คือ สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.203$)

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านเทคโนโลยี

เทคโนโลยี	ความต้องการจำเป็น		ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	ลำดับ
	PNI_{modified}	ผลการจัดกลุ่ม		
1. การพัฒนาหลักสูตร	0.197	PNI_{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	1
1.1 ความเป็นผู้นำ	0.188	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	(6)
1.2 การมีวิสัยทัศน์	0.192	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	(5)
1.3 การเป็นผู้ประกอบการ	0.204	PNI_{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(3)
1.4 การสร้างความรู้	0.193	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	(4)
1.5 การสร้างทักษะ	0.188	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	(6)
1.6 การระดมทรัพยากร	0.213	PNI_{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(1)
1.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน	0.206	PNI_{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(2)
2. การจัดการเรียนการสอน	0.196	PNI_{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	2
2.1 ความเป็นผู้นำ	0.193	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	(5)
2.2 การมีวิสัยทัศน์	0.202	PNI_{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(2)
2.3 การเป็นผู้ประกอบการ	0.197	PNI_{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(4)
2.4 การสร้างความรู้	0.177	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	(7)
2.5 การสร้างทักษะ	0.188	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	(6)
2.6 การระดมทรัพยากร	0.214	PNI_{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(1)
2.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน	0.202	PNI_{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(2)
3. การวัดและประเมินผล	0.190	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	3
3.1 ความเป็นผู้นำ	0.186	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	(5)
3.2 การมีวิสัยทัศน์	0.193	PNI_{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(3)
3.3 การเป็นผู้ประกอบการ	0.183	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	(6)
3.4 การสร้างความรู้	0.177	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	(7)
3.5 การสร้างทักษะ	0.189	PNI_{modified} ต่ำ	โอกาส	(4)

เทคโนโลยี	ความต้องการจำเป็น		ผลการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม	ลำดับ
	PNI _{modified}	ผลการจัดกลุ่ม		
3.6 การระดมทรัพยากร	0.201	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(2)
3.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายใน ชุมชน	0.202	PNI _{modified} สูง	ภาวะคุกคาม	(1)

จากตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหาร
วิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ
ชุมชน ด้านเทคโนโลยี โดยการคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี PNI_{modified} มีรายละเอียดดังนี้

การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ใช้ค่าดัชนี PNI_{modified}
สูงสุด - ค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำสุด หาร 2

เมื่อคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี PNI_{modified} ด้านเทคโนโลยีเป็นรายด้าน
ของการบริหารวิชาการ จะได้ $(0.197 - 0.190) \div 2 = 0.004$

ดังนั้น การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) แบ่งได้ดังนี้

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ = 0.190-0.194 กำหนดให้เป็นโอกาส

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง = 0.195-0.197 กำหนดให้เป็นภาวะคุกคาม

ผลการพิจารณาโอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียน
ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน
ด้านเทคโนโลยีเป็นรายด้านของการบริหารวิชาการ พบว่า ด้านที่เป็นโอกาสมีเพียงด้านเดียว คือ
การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.190) ส่วนด้านที่เป็นภาวะคุกคามมากที่สุด คือ การพัฒนา
หลักสูตร (PNI_{modified} = 0.197) รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.196)

การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) ด้านเทคโนโลยีเป็นราย
สมรรถนะ โดยจำแนกตามรายด้านของการบริหารวิชาการ มีรายละเอียดดังนี้

การพัฒนาหลักสูตร เมื่อคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี PNI_{modified}
ด้านเทคโนโลยีเป็นรายสมรรถนะ จะได้ $(0.213 - 0.188) \div 2 = 0.013$

ดังนั้น การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) แบ่งได้ดังนี้

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} ต่ำ = 0.188-0.201 กำหนดให้เป็นโอกาส

กลุ่มที่มีค่าดัชนี PNI_{modified} สูง = 0.202-0.213 กำหนดให้เป็นภาวะคุกคาม

ผลการพิจารณาโอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียน ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านเทคโนโลยีเป็นรายสมรรถนะ ในด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ด้านที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ ($PNI_{modified} = 0.188$) และสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($PNI_{modified} = 0.188$) รองลงมา คือ เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ ($PNI_{modified} = 0.192$) ส่วนด้านที่เป็นภาวะคุกคามมากที่สุด คือ เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($PNI_{modified} = 0.213$) รองลงมา คือ เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่าย ในชุมชน ($PNI_{modified} = 0.206$)

การจัดการเรียนการสอน เมื่อคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ด้านเทคโนโลยีเป็นรายสมรรถนะ จะได้ $(0.214 - 0.177) \div 2 = 0.019$

ดังนั้น การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) แบ่งได้ดังนี้

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำ = 0.177-0.196 กำหนดให้เป็นโอกาส

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูง = 0.197-0.214 กำหนดให้เป็นภาวะคุกคาม

ผลการพิจารณาโอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียน ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านเทคโนโลยีเป็นรายสมรรถนะ ในด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ด้านที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($PNI_{modified} = 0.177$) รองลงมา คือ เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($PNI_{modified} = 0.188$) ส่วนด้านที่เป็นภาวะคุกคามมากที่สุด คือ เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($PNI_{modified} = 0.214$) รองลงมา คือ เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ ($PNI_{modified} = 0.202$) และสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($PNI_{modified} = 0.202$)

การวัดและประเมินผล เมื่อคำนวณหาระยะห่างของค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ด้านเทคโนโลยีเป็นรายสมรรถนะ จะได้ $(0.202 - 0.177) \div 2 = 0.013$

ดังนั้น การจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) แบ่งได้ดังนี้

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ ต่ำ = 0.177-0.190 กำหนดให้เป็นโอกาส

กลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูง = 0.191-0.202 กำหนดให้เป็นภาวะคุกคาม

ผลการพิจารณาโอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนด้านเทคโนโลยีเป็นรายสมรรถนะ ในด้านการวัดและประเมินผล พบว่า ด้านที่เป็นโอกาสมากที่สุด คือ เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.177$) รองลงมา คือ เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.183$) ส่วนด้านที่เป็นภาวะคุกคามมากที่สุด คือ เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($PNI_{\text{modified}} = 0.202$) รองลงมา คือ เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($PNI_{\text{modified}} = 0.201$)

4.2.2 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

การนำเสนอ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

4.2.2.1 SWOT analysis การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

4.2.2.2 TOWS matrix การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

4.2.2.3 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

รายละเอียดมีดังต่อไปนี้

4.2.2.1 SWOT analysis การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนที่ได้รับจากการจัดกลุ่มค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) มาสรุปลงในตาราง ดังนี้

ตารางที่ 28 SWOT analysis การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
<p>S1 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.154)</p> <p>S1.1 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.119)</p> <p>S1.2 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.132)</p> <p>S1.3 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.138)</p> <p>S1.4 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.154)</p> <p>S2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.164)</p> <p>S2.1 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.140)</p> <p>S2.2 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.142)</p> <p>S2.3 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.154)</p> <p>S2.4 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.156)</p> <p>S3 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.170)</p> <p>S3.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.146)</p>	<p>W1 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.170)</p> <p>W1.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.188)</p> <p>W1.2 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.183)</p> <p>W1.3 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.176)</p> <p>W1.4 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.173)</p> <p>W1.5 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.173)</p> <p>W1.6 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.168)</p> <p>W2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.164)</p> <p>W2.1 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.193)</p> <p>W2.2 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.193)</p> <p>W2.3 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.173)</p> <p>W3 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.154)</p> <p>W3.1 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.192)</p> <p>W3.2 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.192)</p> <p>W3.3 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.159)</p>

โอกาส (Opportunities: O)	ภาวะคุกคาม (Threats: T)
<p>O1 เทคโนโลยี (PNI_{modified} = 0.193)</p> <p>O1.1 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.190)</p> <p>O1.1.1 เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.177)</p> <p>O1.1.2 เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.183)</p> <p>O1.1.3 เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.186)</p> <p>O1.1.4 เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.189)</p> <p>O1.2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.196)</p> <p>O1.2.1 เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.177)</p> <p>O1.2.2 เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.188)</p> <p>O1.2.3 เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.193)</p> <p>O1.3 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.197)</p> <p>O1.3.1 เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.188)</p> <p>O1.3.2 เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.188)</p>	<p>T1 เศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.245)</p> <p>T1.1 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.250)</p> <p>T1.1.1 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.259)</p> <p>T1.1.2 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.255)</p> <p>T1.1.3 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.252)</p> <p>T1.1.4 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านมิติสัมพันธ์ (PNI_{modified} = 0.251)</p> <p>T1.2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.246)</p> <p>T1.2.1 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.251)</p> <p>T1.2.2 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.251)</p> <p>T1.3 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.246)</p> <p>T1.3.1 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.251)</p> <p>T1.3.2 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.249)</p> <p>T1.3.3 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.249)</p>

โอกาส (Opportunities: O)	ภาวะคุกคาม (Threats: T)
<p>O1.3.3 เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.192)</p> <p>O1.3.4 เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.193)</p>	<p>T1.3.4 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.249)</p> <p>T1.3.5 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.242)</p>
<p>O2 สังคมและวัฒนธรรม (PNI_{modified} = 0.194)</p> <p>O2.1 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.187)</p> <p>O2.1.1 สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.173)</p> <p>O2.1.2 สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.183)</p> <p>O2.1.3 สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.183)</p> <p>O2.1.4 สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.185)</p> <p>O2.2 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.196)</p> <p>O2.2.1 สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.184)</p> <p>O2.2.2 สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.190)</p>	<p>T2 การเมืองและกฎหมาย (PNI_{modified} = 0.212)</p> <p>T2.1 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.222)</p> <p>T2.1.1 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.235)</p> <p>T2.1.2 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.232)</p> <p>T2.1.3 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.233)</p> <p>T2.2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.213)</p> <p>T2.2.1 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.226)</p> <p>T2.2.2 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.222)</p> <p>T2.2.3 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.221)</p> <p>T2.2.4 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.218)</p>

โอกาส (Opportunities: O)	ภาวะคุกคาม (Threats: T)
<p>O2.3 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.199)</p> <p>O2.3.1 สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.186)</p> <p>O2.3.2 สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.194)</p> <p>O2.3.3 สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.196)</p>	<p>T2.3 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.206)</p> <p>T2.3.1 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.224)</p> <p>T2.3.2 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.221)</p> <p>T2.3.3 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.212)</p> <p>T2.3.4 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.210)</p>
<p>O3 การเมืองและกฎหมาย (PNI_{modified} = 0.212)</p>	<p>T3 สังคมและวัฒนธรรม (PNI_{modified} = 0.194)</p>
<p>O3.1 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.206)</p> <p>O3.1.1 การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.194)</p> <p>O3.1.2 การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.196)</p> <p>O3.1.3 การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.202)</p>	<p>T3.1 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.199)</p> <p>T3.1.1 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.207)</p> <p>T3.1.2 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.203)</p> <p>T3.1.3 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.201)</p> <p>T3.1.4 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.199)</p>
<p>O3.2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.213)</p> <p>O3.2.1 การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.202)</p> <p>O3.2.2 การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.208)</p> <p>O3.2.3 การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ</p>	<p>T3.2 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.196)</p> <p>T3.2.1 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.202)</p>

โอกาส (Opportunities: O)	ภาวะคุกคาม (Threats: T)
<p>ด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.208)</p> <p>O3.3 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.222)</p> <p>O3.3.1 การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.204)</p> <p>O3.3.2 การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.206)</p> <p>O3.3.3 การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.210)</p> <p>O3.3.4 การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.220)</p> <p>O4 เศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.245)</p> <p>O4.1 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.246)</p> <p>O4.1.1 เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.240)</p> <p>O4.1.2 เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.240)</p> <p>O4.1.3 เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.242)</p> <p>O4.1.4 เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.242)</p> <p>O4.1.5 เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.246)</p>	<p>T3.2.2 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.202)</p> <p>T3.2.3 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.201)</p> <p>T3.2.4 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.196)</p> <p>T3.2.5 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.195)</p> <p>T3.3 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.187)</p> <p>T3.3.1 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.197)</p> <p>T3.3.2 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.195)</p> <p>T3.3.3 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.192)</p> <p>T4 เทคโนโลยี (PNI_{modified} = 0.193)</p> <p>T4.1 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.197)</p> <p>T4.1.1 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.213)</p> <p>T4.1.2 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.206)</p>

โอกาส (Opportunities: O)	ภาวะคุกคาม (Threats: T)
<p>O4.2 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.246)</p> <p>O4.2.1 เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.231)</p> <p>O4.2.2 เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.241)</p> <p>O4.3 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.250)</p> <p>O4.3.1 เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.237)</p> <p>O4.3.2 เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.238)</p> <p>O4.3.3 เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.247)</p>	<p>T4.1.3 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.204)</p> <p>T4.2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.196)</p> <p>T4.1.1 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.214)</p> <p>T4.1.2 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.202)</p> <p>T4.1.3 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.202)</p> <p>T4.1.4 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.202)</p> <p>T4.3 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.190)</p> <p>T4.3.1 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.202)</p> <p>T4.3.2 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.201)</p> <p>T4.3.3 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.193)</p>

4.2.2.2 TOWS matrix การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด

เพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

ผู้วิจัยนำจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน มาจับคู่เป็นกลยุทธ์ SO, ST, WO และ WT ดังนี้

ตารางที่ 29 TOWS matrix การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการพัฒนาหลักสูตร

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
สภาพแวดล้อมภายใน	<p>S1 การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified} = 0.154$)</p> <p>S1.1 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ ($PNI_{modified} = 0.119$)</p> <p>S1.2 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($PNI_{modified} = 0.132$)</p> <p>S1.3 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ ($PNI_{modified} = 0.138$)</p> <p>S1.4 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ($PNI_{modified} = 0.154$)</p>	<p>W3 การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified} = 0.154$)</p> <p>W3.1 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ ($PNI_{modified} = 0.192$)</p> <p>W3.2 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร ($PNI_{modified} = 0.192$)</p> <p>W3.3 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ ($PNI_{modified} = 0.159$)</p>
สภาพแวดล้อมภายนอก	โอกาส (Opportunities: O)	WO (จุดอ่อน-โอกาส)
โอกาส (Opportunities: O)	SO (จุดแข็ง-โอกาส)	WO (จุดอ่อน-โอกาส)
<p>O1 เทคโนโลยี ($PNI_{modified} = 0.193$)</p> <p>O1.3 การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified} = 0.197$)</p> <p>O1.3.1 เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ ($PNI_{modified} = 0.188$)</p> <p>O1.3.2 เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ ($PNI_{modified} = 0.188$)</p>	<p>S1O1 เทคโนโลยีเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการพัฒนาหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไปนี้</p> <p>S1.1O1.3.4 สมรรถนะด้านการสร้างความรู้</p> <p>S1.2O1.3.2 สมรรถนะด้านการสร้างทักษะ</p> <p>S1.3O1.3.3 สมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์</p>	<p>W3O1 เทคโนโลยีเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการพัฒนาหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไปนี้</p> <p>W3.3O1.3.1 สมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ</p>

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
สภาพแวดล้อมภายนอก	<p>S1 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.154) S1.1 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.119) S1.2 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.132) S1.3 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.138) S1.4 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.154)</p>	<p>W3 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.154) W3.1 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.192) W3.2 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.192) W3.3 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.159)</p>
โอกาส (Opportunities: O)	SO (จุดแข็ง-โอกาส)	WO (จุดอ่อน-โอกาส)
<p>O1.3.3 เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.192) O1.3.4 เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.193)</p> <p>O2 สังคมและวัฒนธรรม (PNI_{modified} = 0.194) O2.2 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.196) O2.2.1 สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.184) O2.2.2 สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.190)</p>	<p>S1O2 สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการพัฒนาหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไปนี้ S1.1O2.2.2 สมรรถนะด้านการสร้างความรู้ S1.2O2.2.1 สมรรถนะด้านการสร้างทักษะ</p>	-

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
สภาพแวดล้อมภายนอก	<p>S1 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.154) S1.1 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.119) S1.2 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.132) S1.3 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.138) S1.4 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.154)</p>	<p>W3 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.154) W3.1 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.192) W3.2 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.192) W3.3 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.159)</p>
โอกาส (Opportunities: O)	SO (จุดแข็ง-โอกาส)	WO (จุดอ่อน-โอกาส)
<p>O3 การเมืองและกฎหมาย (PNI_{modified} = 0.212) O3.3 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.222) O3.3.1 การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.204) O3.3.2 การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.206) O3.3.3 การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.210) O3.3.4 การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.220)</p>	<p>S1O3 การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการพัฒนาหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไปนี S1.1O3.3.3 สมรรถนะด้านการสร้างความรู้ S1.2O3.3.1 สมรรถนะด้านการสร้างทักษะ S1.3O3.3.2 สมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์</p>	<p>W3O3 การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการพัฒนาหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไปนี W3.3O3.3.4 สมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ</p>

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
สภาพแวดล้อมภายนอก	<p>S1 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.154)</p> <p>S1.1 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.119)</p> <p>S1.2 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.132)</p> <p>S1.3 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.138)</p> <p>S1.4 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.154)</p>	<p>W3 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.154)</p> <p>W3.1 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.192)</p> <p>W3.2 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.192)</p> <p>W3.3 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.159)</p>
โอกาส (Opportunities: O)	SO (จุดแข็ง-โอกาส)	WO (จุดอ่อน-โอกาส)
<p>O4 เศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.245)</p> <p>O4.3 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.250)</p> <p>O4.3.1 เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.237)</p> <p>O4.3.2 เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.238)</p> <p>O4.3.3 เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.247)</p>	<p>S1O4 เศรษฐกิจเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการพัฒนาหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไปนี้</p> <p>S1.2O4.3.2 สมรรถนะด้านการสร้างทักษะ</p> <p>S1.4O4.3.1 สมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน</p>	<p>W3O4 การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการพัฒนาหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไปนี้</p> <p>W3.3O4.3.3 สมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ</p>

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
สภาพแวดล้อมภายนอก	<p>S1 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.154) S1.1 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.119) S1.2 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.132) S1.3 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.138) S1.4 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.154)</p>	<p>W3 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.154) W3.1 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.192) W3.2 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.192) W3.3 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.159)</p>
ภาวะคุกคาม (Threats: T)	ST (จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม)	WT (จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม)
<p>T1 เศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.245) T1.1 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.250) T1.1.1 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.259) T1.1.2 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.255) T1.1.3 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.252) T1.1.4 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.251)</p>	<p>S1T1 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการพัฒนาหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไปนี้ S1.1T1.1.2 สมรรถนะด้านการสร้างความรู้ S1.3T1.1.4 สมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์</p>	<p>W3T1 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อการลดจุดอ่อนด้านการพัฒนาหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไปนี้ W3.1T1.1.1 สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ W3.2T1.1.3 สมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร</p>

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
สภาพแวดล้อมภายนอก	<p>S1 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.154) S1.1 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.119) S1.2 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.132) S1.3 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.138) S1.4 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.154)</p>	<p>W3 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.154) W3.1 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.192) W3.2 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.192) W3.3 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.159)</p>
ภาวะคุกคาม (Threats: T)	ST (จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม)	WT (จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม)
<p>T2 การเมืองและกฎหมาย (PNI_{modified} = 0.212) T2.1 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.222) T2.1.1 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.235) T2.1.2 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.232) T2.1.3 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.233)</p>	<p>S1T2 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการพัฒนาหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไป S1.4T2.1.2 สมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน</p>	<p>W3T2 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามต่อการลดจุดอ่อนด้านการพัฒนาหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไป W3.1T2.1.3 สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ W3.2T2.1.1 สมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร</p>

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
สภาพแวดล้อมภายนอก	<p>S1 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.154) S1.1 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.119) S1.2 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.132) S1.3 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.138) S1.4 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.154)</p>	<p>W3 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.154) W3.1 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.192) W3.2 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.192) W3.3 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.159)</p>
ภาวะคุกคาม (Threats: T)	ST (จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม)	WT (จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม)
<p>T3 สังคมและวัฒนธรรม (PNI_{modified} = 0.194) T3.2 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.196) T3.2.1 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.202) T3.2.2 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.202) T3.2.3 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.201) T3.2.4 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.196)</p>	<p>S1T3 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการพัฒนาหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไปนี้ S1.3T3.2.5 สมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ S1.4T3.2.3 สมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน</p>	<p>W3T3 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามต่อการลดจุดอ่อนด้านการพัฒนาหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไปนี้ W3.1T3.2.2 สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ W3.2T3.2.4 สมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร W3.3T3.2.1 สมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ</p>

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
สภาพแวดล้อมภายนอก	<p>S1 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.154)</p> <p>S1.1 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.119)</p> <p>S1.2 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.132)</p> <p>S1.3 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.138)</p> <p>S1.4 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.154)</p>	<p>W3 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.154)</p> <p>W3.1 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.192)</p> <p>W3.2 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.192)</p> <p>W3.3 การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.159)</p>
ภาวะคุกคาม (Threats: T)	ST (จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม)	WT (จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม)
<p>T3.2.5 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.195)</p> <p>T4 เทคโนโลยี (PNI_{modified} = 0.193)</p> <p>T4.1 การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.197)</p> <p>T4.1.1 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.213)</p> <p>T4.1.2 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.206)</p> <p>T4.1.3 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.204)</p>	<p>S1T4 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการพัฒนาหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไป</p> <p>S1.4T4.1.2 สมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน</p>	<p>W3T4 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อการลดจุดอ่อนด้านการพัฒนาหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไป</p> <p>W3.1T4.1.3 สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ</p> <p>W3.2T4.1.1 สมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร</p>

ตารางที่ 30 TOWS matrix การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการจัดการเรียนการสอน

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
สภาพแวดล้อมภายนอก	<p>S2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.164)</p> <p>S2.1 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.140)</p> <p>S2.2 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.142)</p> <p>S2.3 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.154)</p> <p>S2.4 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.156)</p>	<p>W2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.164)</p> <p>W2.1 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.193)</p> <p>W2.2 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.193)</p> <p>W2.3 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.173)</p>
โอกาส (Opportunities: O)	SO (จุดแข็ง-โอกาส)	WO (จุดอ่อน-โอกาส)
<p>O1 เทคโนโลยี (PNI_{modified} = 0.193)</p> <p>O1.2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.196)</p> <p>O1.2.1 เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.177)</p> <p>O1.2.2 เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.188)</p> <p>O1.2.3 เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.193)</p>	<p>S2O1 เทคโนโลยีเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไปนี้</p> <p>S2.2O1.2.1 สมรรถนะด้านการสร้างความรู้</p> <p>S2.3O1.2.3 สมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ</p> <p>S2.4O1.2.2 สมรรถนะด้านการสร้างทักษะ</p>	-

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
สภาพแวดล้อมภายนอก	<p>S2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.164) S2.1 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.140) S2.2 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.142) S2.3 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.154) S2.4 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.156)</p>	<p>W2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.164) W2.1 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.193) W2.2 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.193) W2.3 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.173)</p>
โอกาส (Opportunities: O)	SO (จุดแข็ง-โอกาส)	WO (จุดอ่อน-โอกาส)
<p>O2 สังคมและวัฒนธรรม (PNI_{modified} = 0.194) O2.1 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.187) O2.1.1 สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.173) O2.1.2 สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.183) O2.1.3 สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.183) O2.1.4 สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.185)</p>	<p>S2O2 สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไป S2.1O2.1.2 สมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ S2.3O2.1.1 สมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ S2.4O2.1.3 สมรรถนะด้านการสร้างทักษะ</p>	<p>W2O2 สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไป W2.3O2.1.4 สมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน</p>

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
สภาพแวดล้อมภายนอก	<p>S2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.164) S2.1 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.140) S2.2 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.142) S2.3 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.154) S2.4 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.156)</p>	<p>W2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.164) W2.1 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.193) W2.2 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.193) W2.3 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.173)</p>
โอกาส (Opportunities: O)	SO (จุดแข็ง-โอกาส)	WO (จุดอ่อน-โอกาส)
<p>O3 การเมืองและกฎหมาย (PNI_{modified} = 0.212) O3.2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.213) O3.2.1 การเมืองและกฎหมาย เป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.202) O3.2.2 การเมืองและกฎหมาย เป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.208) O3.2.3 การเมืองและกฎหมาย เป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.208)</p>	<p>S2O3 การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไปนี้ S2.1O3.2.1 สมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ S2.2O3.2.2 สมรรถนะด้านการสร้างความรู้ S2.4O3.2.3 สมรรถนะด้านการสร้างทักษะ</p>	-

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
สภาพแวดล้อมภายนอก	<p>S2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.164) S2.1 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.140) S2.2 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.142) S2.3 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.154) S2.4 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.156)</p>	<p>W2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.164) W2.1 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.193) W2.2 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.193) W2.3 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.173)</p>
	โอกาส (Opportunities: O)	SO (จุดแข็ง-โอกาส)
<p>O4 เศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.245) O4.1 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.246) O4.1.1 เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.240) O4.1.2 เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.240) O4.1.3 เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.242) O4.1.4 เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.242)</p>	<p>S2O4 เศรษฐกิจเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไป S2.1O4.1.1 สมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ S2.2O4.1.2 สมรรถนะด้านการสร้างความรู้ S2.4O4.1.4 สมรรถนะด้านการสร้างทักษะ</p>	<p>W2O4 เศรษฐกิจเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไป W2.3O4.1.2 สมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน</p>

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
สภาพแวดล้อมภายนอก	<p>S2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.164) S2.1 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.140) S2.2 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.142) S2.3 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.154) S2.4 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.156)</p>	<p>W2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.164) W2.1 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.193) W2.2 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.193) W2.3 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.173)</p>
	โอกาส (Opportunities: O)	WO (จุดอ่อน-โอกาส)
<p>O4.1.5 เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.246)</p>		
ภาวะคุกคาม (Threats: T)	ST (จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม)	WT (จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม)
<p>T1 เศรษฐกิจ (PNI_{modified} = 0.245) T1.2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.246) T1.2.1 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.251) T1.2.2 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.251)</p>		<p>W2T1 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อการลดจุดอ่อนด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไปนี้ W2.1T1.2.1 สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ W2.2T1.2.2 สมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร</p>

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
สภาพแวดล้อมภายนอก	<p>S2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.164) S2.1 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.140) S2.2 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.142) S2.3 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.154) S2.4 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.156)</p>	<p>W2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.164) W2.1 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.193) W2.2 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.193) W2.3 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.173)</p>
ภาวะคุกคาม (Threats: T)	ST (จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม)	WT (จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม)
<p>T2 การเมืองและกฎหมาย (PNI_{modified} = 0.212) T2.2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.213) T2.2.1 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.226) T2.2.2 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.222) T2.2.3 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.221) T2.2.4 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.218)</p>	<p>S2T2 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไปนี้ S2.3T2.2.4 สมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ</p>	<p>W2T2 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามต่อการลดจุดอ่อนด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไปนี้ W2.1T2.2.1 สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ W2.2T2.2.2 สมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร W2.3T2.2.3 สมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน</p>

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
สภาพแวดล้อมภายนอก	<p>S2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.164) S2.1 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.140) S2.2 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.142) S2.3 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.154) S2.4 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.156)</p>	<p>W2 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.164) W2.1 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.193) W2.2 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.193) W2.3 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.173)</p>
ภาวะคุกคาม (Threats: T)	ST (จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม)	WT (จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม)
<p>T3 สังคมและวัฒนธรรม (PNI_{modified} = 0.194) T3.3 การจัดการเรียนการสอน (PNI_{modified} = 0.187) T3.3.1 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.197) T3.3.2 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.195) T3.3.3 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.192)</p>	<p>S2T3 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไปนี้ S2.2T3.3.3 สมรรถนะด้านการสร้างความรู้</p>	<p>W2T3 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามต่อการลดจุดอ่อนด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไปนี้ W2.1T3.3.1 สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ W2.2T3.3.2 สมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร</p>

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
สภาพแวดล้อมภายนอก	<p>S2 การจัดการเรียนการสอน</p> <p>(PNI_{modified} = 0.164)</p> <p>S2.1 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.140)</p> <p>S2.2 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.142)</p> <p>S2.3 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.154)</p> <p>S2.4 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.156)</p>	<p>W2 การจัดการเรียนการสอน</p> <p>(PNI_{modified} = 0.164)</p> <p>W2.1 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.193)</p> <p>W2.2 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.193)</p> <p>W2.3 การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.173)</p>
	ST (จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม)	WT (จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม)
<p>T4 เทคโนโลยี</p> <p>(PNI_{modified} = 0.193)</p> <p>T4.2 การจัดการเรียนการสอน</p> <p>(PNI_{modified} = 0.196)</p> <p>T4.1.1 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.214)</p> <p>T4.1.2 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.202)</p> <p>T4.1.3 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.202)</p> <p>T4.1.4 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.202)</p>	<p>S2T4 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการจัดการเรียนการสอน</p> <p>เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไปนี</p> <p>S2.1T4.1.2 สมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์</p>	<p>W2T4 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อการลดจุดอ่อนด้านการจัดการเรียนการสอน</p> <p>เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไปนี</p> <p>W2.1T4.1.4 สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ</p> <p>W2.2T4.1.1 สมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร</p> <p>W2.3T4.1.3 สมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน</p>

ตารางที่ 31 TOWS matrix การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการวัดและประเมินผล

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
<p>สภาพแวดล้อมภายใน</p> <p>สภาพแวดล้อมภายนอก</p>	<p>S3 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.170) S3.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.146)</p>	<p>W1 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.170) W1.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.188) W1.2 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.183) W1.3 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.176) W1.4 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.173) W1.5 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.173) W1.6 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.168)</p>
	<p>โอกาส (Opportunities: O)</p>	<p>SO (จุดแข็ง-โอกาส)</p>
<p>O1 เทคโนโลยี (PNI_{modified} = 0.193) O1.1 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.190) O1.1.1 เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.177) O1.1.2 เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.183)</p>	<p>S3O1 เทคโนโลยีเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไป S3.1O1.1.1 สมรรถนะด้านการสร้างความรู้</p>	<p>W1O1 เทคโนโลยีเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไป W1.2O1.1.2 สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ W1.4O1.1.3 สมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ W1.5O1.1.4 สมรรถนะด้านการสร้างทักษะ</p>

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
<p>สภาพแวดล้อมภายใน</p> 	<p>S3 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.170) S3.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.146)</p>	<p>W1 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.170) W1.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.188) W1.2 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.183) W1.3 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.176) W1.4 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.173) W1.5 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.173) W1.6 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.168)</p>
	<p>โอกาส (Opportunities: O)</p>	<p>SO (จุดแข็ง-โอกาส)</p>
<p>O1.1.3 เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.186) O1.1.4 เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.189)</p> <p>O2 สังคมและวัฒนธรรม (PNI_{modified} = 0.194) O2.3 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.199) O2.3.1 สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อ</p>	<p>-</p>	<p>W1O2 สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไป W1.1O2.3.3 สมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน</p>

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
<p>สภาพแวดล้อมภายใน</p>	<p>S3 การวัดและประเมินผล</p> <p>(PNI_{modified} = 0.170)</p> <p>S3.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้</p> <p>(PNI_{modified} = 0.146)</p>	<p>W1 การวัดและประเมินผล</p> <p>(PNI_{modified} = 0.170)</p> <p>W1.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน</p> <p>(PNI_{modified} = 0.188)</p> <p>W1.2 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ</p> <p>(PNI_{modified} = 0.183)</p> <p>W1.3 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร</p> <p>(PNI_{modified} = 0.176)</p> <p>W1.4 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ</p> <p>(PNI_{modified} = 0.173)</p> <p>W1.5 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ</p> <p>(PNI_{modified} = 0.173)</p> <p>W1.6 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์</p> <p>(PNI_{modified} = 0.168)</p>
	<p>สภาพแวดล้อมภายนอก</p>	<p>SO (จุดแข็ง-โอกาส)</p>
<p>เสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ</p> <p>(PNI_{modified} = 0.186)</p> <p>O2.3.2 สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์</p> <p>(PNI_{modified} = 0.194)</p> <p>O2.3.3 สังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน</p> <p>(PNI_{modified} = 0.196)</p>		<p>W1.5O2.3.1 สมรรถนะด้านการสร้างทักษะ</p> <p>W1.6O2.3.2 สมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์</p>

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
<p>สภาพแวดล้อมภายใน</p> <p>สภาพแวดล้อมภายนอก</p>	<p>S3 การวัดและประเมินผล</p> <p>(PNI_{modified} = 0.170)</p> <p>S3.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้</p> <p>(PNI_{modified} = 0.146)</p> 	<p>W1 การวัดและประเมินผล</p> <p>(PNI_{modified} = 0.170)</p> <p>W1.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน</p> <p>(PNI_{modified} = 0.188)</p> <p>W1.2 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ</p> <p>(PNI_{modified} = 0.183)</p> <p>W1.3 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร</p> <p>(PNI_{modified} = 0.176)</p> <p>W1.4 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ</p> <p>(PNI_{modified} = 0.173)</p> <p>W1.5 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ</p> <p>(PNI_{modified} = 0.173)</p> <p>W1.6 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์</p> <p>(PNI_{modified} = 0.168)</p>
	<p>โอกาส (Opportunities: O)</p>	<p>SO (จุดแข็ง-โอกาส)</p>
<p>O3 การเมืองและกฎหมาย</p> <p>(PNI_{modified} = 0.212)</p> <p>O3.1 การวัดและประเมินผล</p> <p>(PNI_{modified} = 0.206)</p> <p>O3.1.1 การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน</p> <p>(PNI_{modified} = 0.194)</p> <p>O3.1.2 การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้</p> <p>(PNI_{modified} = 0.196)</p>	<p>S3O3 การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไป</p> <p>S3.1O3.1.2 สมรรถนะด้านการสร้างความรู้</p>	<p>W1O3 การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไป</p> <p>W1.1O3.1.1 สมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน</p> <p>W1.5O3.1.3 สมรรถนะด้านการสร้างทักษะ</p>

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
<p>สภาพแวดล้อมภายใน</p> <p>สภาพแวดล้อมภายนอก</p>	<p>S3 การวัดและประเมินผล</p> <p>(PNI_{modified} = 0.170)</p> <p>S3.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้</p> <p>(PNI_{modified} = 0.146)</p>	<p>W1 การวัดและประเมินผล</p> <p>(PNI_{modified} = 0.170)</p> <p>W1.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน</p> <p>(PNI_{modified} = 0.188)</p> <p>W1.2 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ</p> <p>(PNI_{modified} = 0.183)</p> <p>W1.3 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร</p> <p>(PNI_{modified} = 0.176)</p> <p>W1.4 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ</p> <p>(PNI_{modified} = 0.173)</p> <p>W1.5 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ</p> <p>(PNI_{modified} = 0.173)</p> <p>W1.6 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์</p> <p>(PNI_{modified} = 0.168)</p>
	<p>โอกาส (Opportunities: O)</p>	<p>SO (จุดแข็ง-โอกาส)</p>
<p>O3.1.3 การเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ</p> <p>(PNI_{modified} = 0.202)</p> <p>O4 เศรษฐกิจ</p> <p>(PNI_{modified} = 0.245)</p> <p>O4.2 การวัดและประเมินผล</p> <p>(PNI_{modified} = 0.246)</p> <p>O4.2.1 เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์</p> <p>(PNI_{modified} = 0.231)</p>	<p>S3O4 เศรษฐกิจเป็นโอกาสที่เอื้อต่อจุดแข็งด้านการวัดและประเมินผล</p> <p>เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไปนี</p> <p>S3.1O4.2.2 สมรรถนะด้านการสร้างความรู้</p>	<p>W1O4 เศรษฐกิจเป็นโอกาสที่ช่วยลดจุดอ่อนด้านการวัดและประเมินผล</p> <p>เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไปนี</p> <p>W1.6O4.2.1 สมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์</p>

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
สภาพแวดล้อมภายนอก	<p>S3 การวัดและประเมินผล</p> <p>(PNI_{modified} = 0.170)</p> <p>S3.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้</p> <p>(PNI_{modified} = 0.146)</p>	<p>W1 การวัดและประเมินผล</p> <p>(PNI_{modified} = 0.170)</p> <p>W1.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน</p> <p>(PNI_{modified} = 0.188)</p> <p>W1.2 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ</p> <p>(PNI_{modified} = 0.183)</p> <p>W1.3 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร</p> <p>(PNI_{modified} = 0.176)</p> <p>W1.4 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ</p> <p>(PNI_{modified} = 0.173)</p> <p>W1.5 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ</p> <p>(PNI_{modified} = 0.173)</p> <p>W1.6 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์</p> <p>(PNI_{modified} = 0.168)</p>
	โอกาส (Opportunities: O)	SO (จุดแข็ง-โอกาส)
<p>O4.2.2 เศรษฐกิจเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้</p> <p>(PNI_{modified} = 0.241)</p>		
ภาวะคุกคาม (Threats: T)	ST (จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม)	WT (จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม)
<p>T1 เศรษฐกิจ</p> <p>(PNI_{modified} = 0.245)</p> <p>T1.3 การวัดและประเมินผล</p> <p>(PNI_{modified} = 0.246)</p> <p>T1.3.1 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร</p> <p>(PNI_{modified} = 0.251)</p>	-	<p>W1T1 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามต่อการลดจุดอ่อนด้านการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไปนี้</p> <p>W1.1T1.3.4 สมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน</p> <p>W1.2T1.3.3 สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ</p>

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
สภาพแวดล้อมภายนอก 	S3 การวัดและประเมินผล (PNI _{modified} = 0.170) S3.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI _{modified} = 0.146)	W1 การวัดและประเมินผล (PNI _{modified} = 0.170) W1.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI _{modified} = 0.188) W1.2 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI _{modified} = 0.183) W1.3 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI _{modified} = 0.176) W1.4 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI _{modified} = 0.173) W1.5 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI _{modified} = 0.173) W1.6 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI _{modified} = 0.168)
	ภาวะคุกคาม (Threats: T)	ST (จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม)
T1.3.2 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI _{modified} = 0.249) T1.3.3 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI _{modified} = 0.249) T1.3.4 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI _{modified} = 0.249)		W1.3T1.3.1 สมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร W1.4T1.3.2 สมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ W1.5T1.3.5 สมรรถนะด้านการสร้างทักษะ

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
<p>สภาพแวดล้อมภายใน</p>	<p>S3 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.170) S3.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.146)</p>	<p>W1 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.170) W1.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.188) W1.2 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.183) W1.3 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.176) W1.4 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.173) W1.5 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.173) W1.6 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.168)</p>
	<p>สภาพแวดล้อมภายนอก</p>	<p>ST (จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม)</p>
<p>ภาวะคุกคาม (Threats: T)</p> <p>T1.3.5 เศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.242)</p> <p>T2 การเมืองและกฎหมาย (PNI_{modified} = 0.212)</p> <p>T2.3 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.206) T2.3.1 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.224)</p>	<p>-</p>	<p>W1T2 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามต่อการลดจุดอ่อนด้านการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไป</p> <p>W1.2T2.3.1 สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ W1.3T2.3.2 สมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร W1.4T2.3.3 สมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ</p>

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
<p>สภาพแวดล้อมภายใน</p>	<p>S3 การวัดและประเมินผล</p> <p>(PNI_{modified} = 0.170)</p> <p>S3.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้</p> <p>(PNI_{modified} = 0.146)</p>	<p>W1 การวัดและประเมินผล</p> <p>(PNI_{modified} = 0.170)</p> <p>W1.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน</p> <p>(PNI_{modified} = 0.188)</p> <p>W1.2 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ</p> <p>(PNI_{modified} = 0.183)</p> <p>W1.3 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร</p> <p>(PNI_{modified} = 0.176)</p> <p>W1.4 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ</p> <p>(PNI_{modified} = 0.173)</p> <p>W1.5 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ</p> <p>(PNI_{modified} = 0.173)</p> <p>W1.6 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์</p> <p>(PNI_{modified} = 0.168)</p>
	<p>สภาพแวดล้อมภายนอก</p>	<p>ST (จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม)</p>
<p>ภาวะคุกคาม (Threats: T)</p> <p>T2.3.2 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร</p> <p>(PNI_{modified} = 0.221)</p> <p>T2.3.3 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ</p> <p>(PNI_{modified} = 0.212)</p> <p>T2.3.4 การเมืองและกฎหมายเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์</p> <p>(PNI_{modified} = 0.210)</p>		<p>W1.6T2.3.4 สมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์</p>

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
สภาพแวดล้อมภายนอก	<p>S3 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.170) S3.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.146)</p>	<p>W1 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.170) W1.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.188) W1.2 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.183) W1.3 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.176) W1.4 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.173) W1.5 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.173) W1.6 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.168)</p>
	ST (จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม)	WT (จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม)
<p>T3 สังคมและวัฒนธรรม (PNI_{modified} = 0.194) T3.1 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.199) T3.1.1 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.207) T3.1.2 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.203)</p>	<p>S3T3 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามต่อจุดแข็งด้านการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไป S3.1T3.1.2 สมรรถนะด้านการสร้างความรู้</p>	<p>W1T3 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามต่อการลดจุดอ่อนด้านการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไป W1.2T3.1.1 สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ W1.3T3.1.3 สมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร W1.4T3.1.4 สมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ</p>

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
สภาพแวดล้อมภายนอก	<p>S3 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.170) S3.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.146)</p>	<p>W1 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.170) W1.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.188) W1.2 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.183) W1.3 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.176) W1.4 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.173) W1.5 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.173) W1.6 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.168)</p>
ภาวะคุกคาม (Threats: T)	ST (จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม)	WT (จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม)
<p>T3.1.3 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.201) T3.1.4 สังคมและวัฒนธรรมเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.199)</p> <p>T4 เทคโนโลยี (PNI_{modified} = 0.193) T4.3 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.190)</p>		<p>W1T4 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามต่อการลดจุดอ่อนด้านการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะต่อไป</p>

สภาพแวดล้อมภายใน	จุดแข็ง (Strengths: S)	จุดอ่อน (Weaknesses: W)
<p>สภาพแวดล้อมภายใน</p>	<p>S3 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.170) S3.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้ (PNI_{modified} = 0.146)</p>	<p>W1 การวัดและประเมินผล (PNI_{modified} = 0.170) W1.1 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.188) W1.2 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ (PNI_{modified} = 0.183) W1.3 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.176) W1.4 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ (PNI_{modified} = 0.173) W1.5 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างทักษะ (PNI_{modified} = 0.173) W1.6 การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.168)</p>
	<p>สภาพแวดล้อมภายนอก</p>	<p>ST (จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม)</p>
<p>ภาวะคุกคาม (Threats: T)</p> <p>T4.3.1 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน (PNI_{modified} = 0.202)</p> <p>T4.3.2 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร (PNI_{modified} = 0.201)</p> <p>T4.3.3 เทคโนโลยีเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ (PNI_{modified} = 0.193)</p>	<p>ST (จุดแข็ง-ภาวะคุกคาม)</p>	<p>WT (จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม)</p> <p>W1.1T4.3.1 สมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน W1.3T4.3.2 สมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร W1.6T4.3.3 สมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์</p>

4.2.2.3 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

(ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนฉบับนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นการพัฒนากลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO) และกลยุทธ์เชิงรับ (WT) เป็นสำคัญ จึงไม่ได้กำหนดกลยุทธ์เชิงรุก (SO) ที่เป็นทั้งจุดแข็งและโอกาสในการบริหารวิชาการ เนื่องจากต้องการลดหรือขจัดจุดอ่อน และหลีกเลี่ยงภาวะคุกคาม เพื่อแก้ไขปัญหาการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนที่เกิดขึ้นเป็นอันดับแรก โดยผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ TOWS matrix การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนมาใช้ในการกำหนดกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง และวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) กำหนดกลยุทธ์หลักจากผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน คือ การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน โดยเรียงลำดับกลยุทธ์หลักตามขั้นตอนของการบริหารวิชาการ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ตามลำดับ

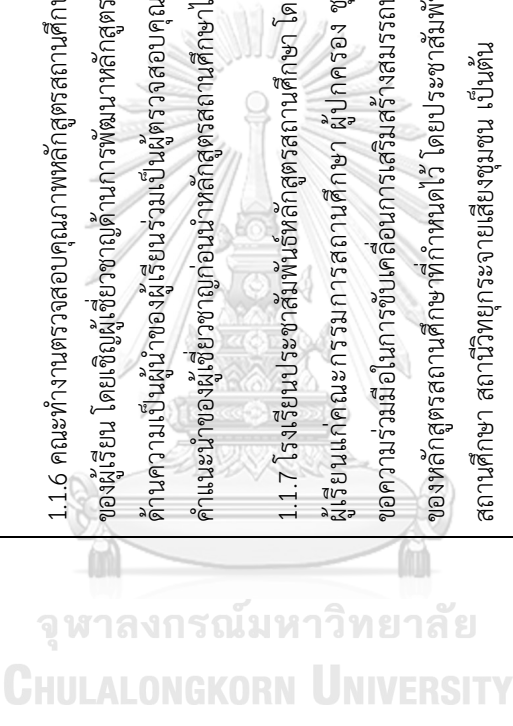
2) กำหนดกลยุทธ์รองจากการจับคู่กลยุทธ์ระหว่างกรอบแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ประกอบด้วย ความเป็นผู้นำ การมีวิสัยทัศน์ การเป็นผู้ประกอบการ สร้างความรู้ การสร้างทักษะ การระดมทรัพยากร และการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน ตามรายด้านของการบริหารวิชาการ กับสภาพแวดล้อมภายนอก ประกอบด้วย การเมืองและกฎหมาย เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และเทคโนโลยี ตามรายด้านของการบริหารวิชาการ โดยเลือกสมรรถนะที่เป็นจุดอ่อน 3 ลำดับแรกในแต่ละด้านของการบริหารวิชาการ เนื่องจากเป็นสมรรถนะที่ควรได้รับการปรับปรุงและแก้ไขอย่างเร่งด่วน จับคู่กับสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นโอกาสหรือภาวะคุกคามมากที่สุดหรือรองลงมา

3) กำหนดวิธีดำเนินการจากผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ประกอบด้วย การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน สภาพแวดล้อมภายนอก ประกอบด้วย การเมืองและกฎหมาย เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และเทคโนโลยี และผลการศึกษาข้อคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

โดย (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 7 กลยุทธ์รอง และ 43 วิธีดำเนินการ ดังนี้

ตารางที่ 32 (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
<p>1. ขยับเคลื่อนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน</p>	<p>1.1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย (WO)</p>	<p>1.1.1 โรงเรียนแต่งตั้งคณะทำงาน ประกอบด้วย ผู้บริหาร ผู้แทนคณะกรรมการสถานศึกษา ครู และผู้แทนชุมชน เพื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน</p> <p>1.1.2 คณะทำงานศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ประกอบการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน นโยบายภาครัฐ หลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรฐานสมรรถนะ บริบทและความต้องการของโรงเรียนและชุมชน เป็นต้น โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>1.1.3 คณะทำงานปรับปรุงและกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของชุมชน</p>
		<p>1.1.4 คณะทำงานพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการศึกษาและกำหนดเนื้อหาของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนแต่ละช่วงวัย เช่น การสืบค้นข้อมูลออนไลน์เกี่ยวกับงานวิจัยด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน การประชุมออนไลน์ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญด้านการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน เพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน เป็นต้น</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	<p style="text-align: center;"> จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY </p>	<p>1.1.5 คณะทำงานกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัดตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดไว้ รวมทั้งกำหนดแนวทางการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพของหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน</p> <p>1.1.6 คณะทำงานตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนร่วมเป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรสถานศึกษา และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้จริง</p> <p>1.1.7 โรงเรียนประชาสัมพันธ์หลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนแก่คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ให้ความสำคัญและขอความร่วมมือในการขับเคลื่อนการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดไว้ โดยประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางที่หลากหลาย เช่น การประชุม เว็บไซต์ สถานศึกษา สถาบันวิทยการจะจ่ายเสียงชุมชน เป็นต้น</p> <p>1.1.8 โรงเรียนนำหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และดำเนินการกำกับ ติดตาม ประเมินผล เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	<p>1.2 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน เพื่อรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจ (WT)</p>	<p>1.2.1 คณะทำงานพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาชุดเดียวกับข้อที่ 1.1.1 ทบทวนการจัดสรรงบประมาณที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อกำหนดงบประมาณที่เหมาะสมต่อการใช้งานไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียน รวมทั้งระดมทุนจากหน่วยงานภายนอก เช่น หน่วยงานภาคเอกชนที่มีความสามารถในการสนับสนุนงบประมาณให้กับโรงเรียน เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน</p> <p>1.2.2 คณะทำงานศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ประกอบการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน เช่น นโยบายภาครัฐ หลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรฐานสมรรถนะ บริษัทและความต้องการของโรงเรียนและชุมชน เป็นต้น โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล</p> <p>1.2.3 คณะทำงานปรับปรุงและกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของชุมชน</p> <p>1.2.4 คณะทำงานพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน โดยกำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้จริงและไม่กระทบกับงบประมาณที่โรงเรียนได้จัดสรรไว้</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	<p style="text-align: center;"> จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY </p>	<p>1.2.5 คณะทำงานกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัดตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดไว้ รวมทั้งกำหนดแนวทางการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพของหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการใช้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น</p> <p>1.2.6 คณะทำงานตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการใช้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนร่วมเป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษา และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้จริง</p> <p>1.2.7 โรงเรียนประชาสัมพันธ์หลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนแก่คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ให้ความสำคัญและขอความร่วมมือในการขับเคลื่อนการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดไว้ โดยประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางที่หลากหลาย เช่น การประชุม เว็บไซต์สถานศึกษา สถานีวิทยุกระจายเสียงชุมชน เป็นต้น</p> <p>1.2.8 โรงเรียนนำหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการสร้างสมรรถนะด้านการใช้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และดำเนินการกำกับ ติดตาม ประเมินผล เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการสร้างสมรรถนะด้านการใช้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
<p>2. หลักโอบุ้มนการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้อุปถัมภ์และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน</p>	<p>2.1 ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในชุมชนในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน (WO)</p>	<p>2.1.1 โรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรสถานศึกษามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนมาตรฐานสมรรถนะและผู้เชี่ยวชาญด้านการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนมาเป็นวิทยากร</p> <p>2.1.2 ครูจัดทำแผนการสอนและออกแบบการจัดการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ (Active learning) ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน โดยกำหนดเนื้อหาสาระ กิจกรรม สื่อ และวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งครูสามารถเลือกใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนมาตรฐานสมรรถนะเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนตามความพร้อมและความถนัดของตน รวมทั้งความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน</p> <p>ใช้รูปแบบการเรียนรู้ <u>แนวทางที่ 1</u> ใช้งานเดิม เสริมสมรรถนะ <u>แนวทางที่ 2</u> ใช้งานเดิม ต่อเติมสมรรถนะ <u>แนวทางที่ 3</u> ใช้รูปแบบการเรียนรู้ <u>สู่การพัฒนาสมรรถนะ</u> <u>แนวทางที่ 4</u> ใช้สมรรถนะเป็นฐาน <u>สถานตัวอย่าง</u> <u>แนวทางที่ 5</u> บูรณาการผลผลิตหลายสมรรถนะ และ <u>แนวทางที่ 6</u> สมรรถนะชีวิตในกิจวัตรประจำวัน</p> <p>2.1.3 ครูจัดการเรียนการสอนตามรายวิชาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ (Active learning) ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในชุมชน โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ทั้งการนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนและการนำผู้เรียนลงสู่ชุมชน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		<p>2.1.4 ครูประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนให้เหมาะสมกับรูปแบบกิจกรรมและช่วงวัยของผู้เรียน และมีภาคีให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่ผู้เรียนเป็นระยะ เพื่อให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงและพัฒนาสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของตนเองที่กำหนด</p> <p>2.1.5 ครูจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่เชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนตามรายวิชาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนในรูปแบบที่หลากหลายและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในชุมชน โดยเน้นการลงมือปฏิบัติ (Active learning) เช่น จัดกิจกรรมจิตอาสาพัฒนาชุมชน จัดกิจกรรมสืบสานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมของชุมชนร่วมกับบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน เป็นต้น</p> <p>2.1.6 โรงเรียนในเขต กทม. ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง</p>
	<p>2.2 เร่งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจ (WT)</p>	<p>2.2.1 โรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรสถานศึกษา มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนสมรรถนะและผู้เชี่ยวชาญด้านการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนมาเป็นวิทยากร</p> <p>2.2.2 ครูจัดทำแผนการสอนและออกแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ (Active learning) ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในชุมชน โดยกำหนดเนื้อหาสาระ กิจกรรม</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	<p style="text-align: center;"> จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY </p>	<p>สื่อ และวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา และใช้ประโยชน์จากกิจกรรมหรือโครงการที่มีอยู่ในโรงเรียนหรือชุมชนในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน เพื่อลดภาระด้านงบประมาณที่ต้องใช้ เช่น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ออกแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน โดยบูรณาการกับโครงการที่โรงเรียนได้ดำเนินการอยู่ เช่น โครงการปลูกผัก โดยให้ผู้เรียนนำผลผลิตที่ได้รับมาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อจำหน่าย 2) ออกแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียน โดยบูรณาการกับกิจกรรมที่ชุมชนกำลังดำเนินการ เช่น กิจกรรมลดขยะในชุมชน โดยให้ผู้เรียนแสวงหาและนำสิ่งที่จำเป็นต่อใช้ในการดำเนินกิจกรรมลดขยะในชุมชนมาใช้ได้อย่างถูกต้อง <p>ซึ่งครูสามารถเลือกใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนสมรรถนะ 6 แนวทาง ดังที่ปรากฏในข้อที่ 2.1.2 เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรตามความพร้อมและความถนัดของตน รวมทั้งความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน</p> <p>2.2.3 ครูจัดการเรียนการสอนตามรายวิชาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากกิจกรรมปฏิบัติ (Active learning) ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในชุมชน และเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและสอดคล้องกับการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากร โดยโรงเรียนอาจขอความร่วมมือจากบุคคลหรือหน่วยงานที่มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากร เช่น แกนนำชุมชน ผู้ประกอบการในชุมชน สถาบันอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยในพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อลดงบประมาณที่โรงเรียนต้องใช้ในการจัดการเรียนการสอน</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		<p>2.2.4 ครูประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับรูปแบบกิจกรรมและช่วงวัยของผู้เรียน และมี การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่ผู้เรียนเป็นระยะ เพื่อให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงและพัฒนาสมรรถนะด้าน การเป็นผู้ประกอบการและการระดมทุนตามเกณฑ์ที่กำหนด</p> <p>2.2.5 ครูจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่เชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนตามรายวิชาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทุนของผู้เรียนในรูปแบบที่หลากหลายและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในชุมชน โดยเน้นการลงมือปฏิบัติ (Active learning) และปรับเปลี่ยนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ซึ่งประมาณจำนวนมากรวมเป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ซึ่งประมาณน้อยลง เพื่อเกลี่ยงบประมาณมาใช้ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้าน การเป็นผู้ประกอบการและการระดมทุนที่มากขึ้น</p> <p>2.2.6 โรงเรียนนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทุนของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง</p>
<p>3. พลิกโฉมการวัดและประเมินผล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทุนของผู้เรียน</p>	<p>3.1 ผลักดันให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน (WO)</p>	<p>3.1.1 โรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผล สมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้าน การวัดและประเมินผลสมรรถนะมาเป็นวิทยากร</p> <p>3.1.2 ครูร่วมกันวิเคราะห์ตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อกำหนดเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) ที่สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการจัดการเรียนการสอน โดยมีหลักฐาน</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	<p style="text-align: center;"> จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY </p>	<p>การปฏิบัติ (Evidence) ที่ตรวจสอบได้</p> <p>3.1.3 โรงเรียนเร่งรัดการสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง เช่น การเปิดโอกาสให้บุคคลในชุมชนที่เคยมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ตลอดจนมีส่วนร่วมในการดำเนินการวัดและประเมินผลผู้เรียนร่วมกับครูอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น</p> <p>3.1.4 ครูดำเนินการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนระหว่างเรียนและปลายภาคเรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การสังเกต (Observation) การสัมภาษณ์ (Interview) การใช้แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) การประเมินภาคปฏิบัติ (Performance assessment) การประเมินตนเอง (Self-assessment) เป็นต้น และแจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบหลังการประเมิน</p> <p>3.1.5 โรงเรียนนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนต่อไป</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
	<p>3.2 สนับสนุนการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการวัดและประเมินผล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน (WO)</p>	<p>3.2.1 โรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลสมรรถนะมาเป็นวิทยากร</p> <p>3.2.2 ครูร่วมกันวิเคราะห์ตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อกำหนดเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) ที่สอดคล้องกับรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน โดยมีหลักฐานการปฏิบัติ (Evidence) ที่ตรวจสอบได้</p> <p>3.2.3 โรงเรียนสนับสนุนเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน เพื่อให้ครูนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบเครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เช่น จัดทำอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัย รองรับโปรแกรมใหม่ ๆ ที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนได้ตามสภาพจริง จัดทำโปรแกรมสำเร็จรูปที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เป็นต้น</p> <p>3.2.4 ครูดำเนินการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนระหว่างเรียนและปลายภาคเรียน โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการวัดและประเมินผล รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การสังเกต (Observation) การสัมภาษณ์ (Interview) การใช้แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) การประเมินภาคปฏิบัติ (Performance assessment) การประเมินตนเอง (Self-assessment) เป็นต้น และแจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบหลังการประเมิน</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		<p>3.2.5 โรงเรียนนิเทศ กักเก็บ ติดตาม และประเมินการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนต่อไป</p>
<p>3.3 เြงปรับปรุงการวัดและประเมินผล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจ (WT)</p>		<p>3.3.1 โรงเรียนทบทวนการจัดสรรงบประมาณที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนตามสภาพจริง เพื่อกำหนดงบประมาณที่เหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการวัดและประเมินผล รวมทั้งระดมทุนจากหน่วยงานภายนอก เช่น หน่วยงานภาคเอกชนที่มีความสามารถในการสนับสนุนงบประมาณให้กับโรงเรียน เพื่อนำมาใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียน</p> <p>3.3.2 โรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูใหม่ความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลสมรรถนะมาเป็นวิทยากร</p> <p>3.3.3 ครูร่วมกันวิเคราะห์ตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา และแสวงหาแนวทางใหม่เพื่อปรับปรุงเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) ที่สอดคล้องกับรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน โดยมีหลักฐานการปฏิบัติ (Evidence) ที่ตรวจสอบได้ ภายใต้งบประมาณที่โรงเรียนกำหนดไว้</p>

กลยุทธ์หลัก	กลยุทธ์รอง	วิธีดำเนินการ
		<p>3.3.4 ครูดำเนินการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนระหว่างเรียนและปลายภาคเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยเน้นการประเมินด้วยวิธีการที่ใช้งบประมาณไม่มากนักไป เช่น การประเมินจากกรสังเกต (Observation) และการสัมภาษณ์ (Interview) ระหว่างเรียน การประเมินภาคปฏิบัติ (Performance assessment) ในขณะเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างสมรรถนะการระดมทรัพยากรระหว่างเรียน การประเมินปลายภาคเรียนโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) เป็นต้น และแจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบหลังการประเมิน</p> <p>3.3.5 โรงเรียนนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียน และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนต่อไป</p>

4.2.3 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

(ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนได้รับการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวม 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษากำหนด 2 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จำนวน 2 ท่าน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวน 1 ท่าน (ดูรายชื่อในภาคผนวก ก) ผลการประเมินสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 33 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักใน (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

กลยุทธ์หลัก	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		ข้อเสนอแนะ
	$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ	
1. <u>ขับเคลื่อน</u> การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน	4.40	มาก	4.40	มาก	
2. <u>พลิกโฉม</u> การจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน	4.80	มากที่สุด	4.40	มาก	
3. <u>พลิกโฉม</u> การวัดและประเมินผล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน	4.80	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	เสนอให้ใช้คำว่า “การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน”
เฉลี่ยรวม	4.67	มากที่สุด	4.47	มาก	

จากตารางที่ 33 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักใน (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ในภาพรวม พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) และ

มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$) โดยกลยุทธ์หลักที่ 1 ขับเคลื่อนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) กลยุทธ์หลักที่ 2 พลิกโฉมการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) และกลยุทธ์หลักที่ 3 พลิกโฉมการวัดและประเมินผล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$)

ผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนากลยุทธ์หลักใน (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนจำนวน 1 ข้อ คือ เสนอให้ใช้คำว่า “การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน” ในชื่อกลยุทธ์หลักที่ 3 พลิกโฉมการวัดและประเมินผล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน

ตารางที่ 34 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์รองใน (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		ข้อเสนอแนะ
	$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ	
1. ขับเคลื่อนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน					
1.1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย (WO)	5.00	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	
1.2 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจ (WT)	4.80	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	

กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		ข้อเสนอแนะ
	$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ	
2. พลิกโฉมการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน					
2.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน (WO)	4.80	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	
2.2 เร่งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจ (WT)	4.80	มากที่สุด	4.40	มากที่สุด	
3. พลิกโฉมการวัดและประเมินผล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน					
3.1 ผลักดันให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน (WO)	5.00	มากที่สุด	4.40	มาก	
3.2 สนับสนุนการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการวัดและประเมินผล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน (WO)	5.00	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	
3.3 เร่งปรับปรุงการวัดและประเมินผล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจ (WT)	5.00	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	
เฉลี่ยรวม	4.91	มากที่สุด	4.54	มากที่สุด	

จากตารางที่ 34 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์รองใน (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ในภาพรวม พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$) โดยกลยุทธ์รองที่ 1.1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$) กลยุทธ์รองที่ 1.2 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$) กลยุทธ์รองที่ 2.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$) กลยุทธ์รองที่ 2.2 เร่งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนโดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.40$) กลยุทธ์รองที่ 3.1 ผลักดันให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.40$) กลยุทธ์รองที่ 3.2 สนับสนุนการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการวัดและประเมินผล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$) และกลยุทธ์รองที่ 3.3 เร่งปรับปรุงการวัดและประเมินผล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$)

ตารางที่ 35 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการใน (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		ข้อเสนอแนะ
	$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ	
1. ขับเคลื่อนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน					
1.1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย (WO)					
1.1.1 โรงเรียนแต่งตั้งคณะทำงาน ประกอบด้วยผู้บริหาร ผู้แทนคณะกรรมการสถานศึกษา ครู และผู้แทนชุมชน เพื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน	5.00	มากที่สุด	4.80	มากที่สุด	
1.1.2 คณะทำงานศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ประกอบการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน เช่น นโยบายภาครัฐ หลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรฐานสมรรถนะ บริบทและความต้องการของโรงเรียนและชุมชน เป็นต้น โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล	5.00	มากที่สุด	4.80	มากที่สุด	
1.1.3 คณะทำงานปรับปรุงและกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของชุมชน	5.00	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	
1.1.4 คณะทำงานพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา ที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการศึกษาและกำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนแต่ละช่วงวัย เช่น การสืบค้นข้อมูลออนไลน์เกี่ยวกับงานวิจัยด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน การประชุมออนไลน์ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญด้านการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน เพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร	5.00	มากที่สุด	4.80	มากที่สุด	

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		ข้อเสนอแนะ
	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	
สถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน เป็นต้น					
1.1.5 คณะทำงานกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัดตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดไว้ รวมทั้งกำหนดแนวทางการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพของหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น	5.00	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	
1.1.6 คณะทำงานตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนร่วมเป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรสถานศึกษา และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้จริง	5.00	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	
1.1.7 โรงเรียนประชาสัมพันธ์หลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนแก่คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ให้รับทราบและขอความร่วมมือในการขับเคลื่อนการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดไว้ โดยประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางที่หลากหลาย เช่น การประชุม เว็บไซต์สถานศึกษา สถานีวิทยุกระจายเสียงชุมชน เป็นต้น	4.80	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	
1.1.8 โรงเรียนนำหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และดำเนินการกำกับ ติดตาม ประเมินผล เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	5.00	มากที่สุด	4.80	มากที่สุด	

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		ข้อเสนอแนะ
	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	
1.2 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจ (WT)					
1.2.1 คณะทำงานพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ชุดเดียวกับข้อที่ 1.1.1 ทบทวนการจัดสรรงบประมาณที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อกำหนดงบประมาณที่เหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน รวมทั้งระดมทุนจากหน่วยงานภายนอก เช่น หน่วยงานภาคเอกชนที่มีความสามารถในการสนับสนุนงบประมาณให้กับโรงเรียน เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน	5.00	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	
1.2.2 คณะทำงานศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ประกอบการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน เช่น นโยบายภาครัฐ หลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรฐานสมรรถนะ บริบทและความต้องการของโรงเรียนและชุมชน เป็นต้น โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล	4.80	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	
1.2.3 คณะทำงานปรับปรุงและกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน ให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของชุมชน	5.00	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	
1.2.4 คณะทำงานพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา ที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน โดยกำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน ที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้จริงและไม่กระทบกับงบประมาณที่โรงเรียนได้จัดสรรไว้	4.80	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		ข้อเสนอแนะ
	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	
1.2.5 คณะทำงานกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัดตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดไว้ รวมทั้งกำหนดแนวทางการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพของหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น	5.00	มากที่สุด	4.80	มากที่สุด	
1.2.6 คณะทำงานตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนร่วมเป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษา และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้จริง	4.80	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	
1.2.7 โรงเรียนประชาสัมพันธ์หลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนแก่คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ให้รับทราบและขอความร่วมมือในการขับเคลื่อนการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดไว้ โดยประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางที่หลากหลาย เช่น การประชุม เว็บไซต์สถานศึกษา สถานีวิทยุกระจายเสียงชุมชน เป็นต้น	5.00	มากที่สุด	4.80	มากที่สุด	
1.2.8 โรงเรียนนำหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และดำเนินการกำกับ ติดตาม ประเมินผล เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	4.80	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		ข้อเสนอแนะ
	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	
2. พลิกโฉมการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน					
2.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน (WO)					
2.1.1 โรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรสถานศึกษามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะและผู้เชี่ยวชาญด้านการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนมาเป็นวิทยากร	5.00	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	
2.1.2 ครูจัดทำแผนการสอนและออกแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ (Active learning) ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในชุมชน โดยกำหนดเนื้อหาสาระ กิจกรรม สื่อ และวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งครูสามารถเลือกใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนตามความพร้อมและความถนัดของตน รวมทั้งความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน ประกอบด้วย <u>แนวทางที่ 1</u> ใช้งานเดิม เสริมสมรรถนะ <u>แนวทางที่ 2</u> ใช้งานเดิม ต่อเติมสมรรถนะ <u>แนวทางที่ 3</u> ใช้รูปแบบการเรียนรู้ สู่การพัฒนาสมรรถนะ <u>แนวทางที่ 4</u> ใช้สมรรถนะเป็นฐาน ผสานตัวชี้วัด <u>แนวทางที่ 5</u> บูรณาการผสานหลายสมรรถนะ และ <u>แนวทางที่ 6</u> สมรรถนะชีวิตในกิจวัตรประจำวัน	4.80	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	เสนอให้เพิ่มเติมเรื่องการนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน
2.1.3 ครูจัดการเรียนการสอนตามรายวิชาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ (Active learning) ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในชุมชน โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ทั้งการนำ	4.60	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		ข้อเสนอแนะ
	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	
ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนและการนำผู้เรียนลงสู่ชุมชน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง					
2.1.4 ครูประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนให้เหมาะสมกับรูปแบบกิจกรรมและช่วงวัยของผู้เรียน และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่ผู้เรียนเป็นระยะ เพื่อให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงและพัฒนาสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของตนตามเกณฑ์ที่กำหนด	4.80	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	
2.1.5 ครูจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่เชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนตามรายวิชาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนในรูปแบบที่หลากหลายและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในชุมชน โดยเน้นการลงมือปฏิบัติ (Active learning) เช่น จัดกิจกรรมจิตอาสาพัฒนาชุมชน จัดกิจกรรมสืบสานศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมของชุมชนร่วมกับบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน เป็นต้น	4.40	มาก	4.80	มากที่สุด	เสนอตัดออก เนื่องจากค่อนข้างซ้ำซ้อนกับวิธีดำเนินการที่ 2.1.3
2.1.6 โรงเรียนนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	5.00	มากที่สุด	4.80	มากที่สุด	
2.2 เร่งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจ (WT)					
2.2.1 โรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรสถานศึกษามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะและผู้เชี่ยวชาญด้านการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนมาเป็นวิทยากร	5.00	มากที่สุด	4.80	มากที่สุด	
2.2.2 ครูจัดทำแผนการสอนและออกแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของ	5.00	มากที่สุด	4.80	มากที่สุด	เสนอปรับการเขียนให้กระชับ

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		ข้อเสนอแนะ
	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	
<p>ผู้เรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ (Active learning) ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในชุมชน โดยกำหนดเนื้อหาสาระ กิจกรรม สื่อ และวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา และใช้ประโยชน์จากกิจกรรมหรือโครงการที่มีอยู่ในโรงเรียนหรือชุมชนในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน เพื่อลดภาระด้านงบประมาณที่ต้องใช้ เช่น</p> <p>1) ออกแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน โดยบูรณาการกับโครงการที่โรงเรียนได้ดำเนินการอยู่ เช่น โครงการปลูกผัก โดยให้ผู้เรียนนำผลผลิตที่ได้รับมาต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อจำหน่าย</p> <p>2) ออกแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียน โดยบูรณาการกับกิจกรรมที่ชุมชนกำลังดำเนินการ เช่น กิจกรรมลดขยะในชุมชน โดยให้ผู้เรียนแสวงหาและนำสิ่งจำเป็นต้องใช้ในการดำเนินกิจกรรมลดขยะในชุมชนมาใช้ได้อย่างถูกต้อง</p> <p>ซึ่งครูสามารถเลือกใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ 6 แนวทาง ดังที่ปรากฏในข้อที่ 2.1.2 เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรตามความพร้อมและความถนัดของตน รวมทั้งความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน</p>					
<p>2.2.3 ครูจัดการเรียนการสอนตามรายวิชาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ (Active learning) ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในชุมชน และเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากร โดยโรงเรียนอาจขอความร่วมมือจากบุคคลหรือหน่วยงานที่มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากร เช่น แกนนำชุมชน ผู้ประกอบการในชุมชน สถาบันอาชีวศึกษา</p>	4.80	มากที่สุด	4.80	มากที่สุด	

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		ข้อเสนอแนะ
	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	
มหาวิทยาลัยในพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อลดงบประมาณที่โรงเรียนต้องใช้ในการจัดการเรียนการสอน					
2.2.4 ครูประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับรูปแบบกิจกรรมและช่วงวัยของผู้เรียน และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่ผู้เรียนเป็นระยะ เพื่อให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงและพัฒนาสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของตนตามเกณฑ์ที่กำหนด	5.00	มากที่สุด	4.80	มากที่สุด	
2.2.5 ครูจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่เชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนตามรายวิชาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนในรูปแบบที่หลากหลายและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในชุมชน โดยเน้นการลงมือปฏิบัติ (Active learning) และปรับเปลี่ยนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ใช้งบประมาณจำนวนมากมาเป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ใช้งบประมาณน้อยลง เพื่อเกลี่ยงบประมาณมาใช้ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรให้มากขึ้น	4.40	มาก	4.80	มากที่สุด	เสนอตัดออก เนื่องจากค่อนข้างซ้ำซ้อนกับวิธีดำเนินการที่ 2.2.3
2.2.6 โรงเรียนนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	5.00	มากที่สุด	4.80	มากที่สุด	
3. พลิกโฉมการวัดและประเมินผล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน					
3.1 ผลักดันให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน (WO)					
3.1.1 โรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลสมรรถนะมาเป็นวิทยากร	5.00	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	
3.1.2 ครูร่วมกันวิเคราะห์ตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมาย	4.80	มากที่สุด	4.80	มากที่สุด	

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		ข้อเสนอแนะ
	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	
ของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อกำหนดเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะ ด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) ที่สอดคล้องกับรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน โดยมีหลักฐานการปฏิบัติ (Evidence) ที่ตรวจสอบได้					
3.1.3 โรงเรียนเร่งรัดการสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง เช่น การเปิดโอกาสให้บุคคลในชุมชนที่เคยมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ ด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ตลอดจนมีส่วนร่วมในการดำเนินการวัดและประเมินผลผู้เรียนร่วมกับครูอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น	4.60	มากที่สุด	4.40	มาก	เสนอให้ใช้คำว่า “ส่งเสริมสนับสนุน” แทน “เร่งรัดการสนับสนุน”
3.1.4 ครูดำเนินการวัดและประเมินผลสมรรถนะ ด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนระหว่างเรียนและปลายภาคเรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การสังเกต (Observation) การสัมภาษณ์ (Interview) การใช้แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) การประเมินภาคปฏิบัติ (Performance assessment) การประเมินตนเอง (Self-assessment) เป็นต้น และแจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบหลังการประเมิน	5.00	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	
3.1.5 โรงเรียนนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมิน การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนต่อไป	5.00	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		ข้อเสนอแนะ
	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	
3.2 สนับสนุนการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการวัดและประเมินผล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน (WO)					
3.2.1 โรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลสมรรถนะมาเป็นวิทยากร	4.80	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	เสนอให้ใช้คำว่า “การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงในสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน”
3.2.2 ครูร่วมกันวิเคราะห์ตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อกำหนดเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) ที่สอดคล้องกับรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน โดยมีหลักฐานการปฏิบัติ (Evidence) ที่ตรวจสอบได้	4.80	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	
3.2.3 โรงเรียนสนับสนุนเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน เพื่อให้ครูนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบเครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เช่น จัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัย รองรับโปรแกรมใหม่ ๆ ที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนได้ตามสภาพจริง จัดหาโปรแกรมสำเร็จรูปที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เป็นต้น	5.00	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	- เสนอให้ใช้คำว่า “สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการวัดและประเมินผล” แทน “สนับสนุนเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการวัดและประเมินผล” - เสนอตัดข้อความ “เพื่อให้ครูนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบเครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผล” ออก
3.2.4 ครูดำเนินการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนระหว่างเรียนและปลายภาคเรียน โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการวัดและประเมินผล รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การสังเกต (Observation) การสัมภาษณ์ (Interview) การใช้แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) การประเมินภาคปฏิบัติ (Performance assessment) การประเมินตนเอง (Self-assessment) เป็นต้น และแจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบหลังการประเมิน	5.00	มากที่สุด	4.60	มากที่สุด	

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		ข้อเสนอแนะ
	$\bar{x}$	ระดับ	$\bar{x}$	ระดับ	
3.2.5 โรงเรียนนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมิน การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้าน การเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน และนำผล การประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ ด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนต่อไป	5.00	มาก ที่สุด	4.60	มาก ที่สุด	
3.3 <u>เร่งปรับปรุงการวัดและประเมินผล</u> โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือกับความท้าทาย ทางเศรษฐกิจ (WT)					
3.3.1 โรงเรียนทบทวนการจัดสรรงบประมาณที่ใช้ ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการระดม ทรัพยากรของผู้เรียนตามสภาพจริง เพื่อกำหนด งบประมาณที่เหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการวัดและ ประเมินผล รวมทั้งระดมทุนจากหน่วยงานภายนอก เช่น หน่วยงานภาคเอกชนที่มีความสามารถ ในการสนับสนุนงบประมาณให้กับโรงเรียน เพื่อ นำมาใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้าน การระดมทรัพยากรของผู้เรียน	4.80	มาก ที่สุด	4.40	มาก	
3.3.2 โรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนา ครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผล สมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียน ตามสภาพจริง (Authentic assessment) โดยเชิญ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลสมรรถนะ มาเป็นวิทยากร	4.80	มาก ที่สุด	4.60	มาก ที่สุด	
3.3.3 ครูร่วมกันวิเคราะห์ตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการระดม ทรัพยากรของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สถานศึกษา และแสวงหาแนวทางใหม่เพื่อปรับปรุง เกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและ ประเมินผลสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของ ผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) ที่สอดคล้องกับรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียน การสอน โดยมีหลักฐานการปฏิบัติ (Evidence) ที่ ตรวจสอบได้ ภายใต้งบประมาณที่โรงเรียนกำหนดไว้	5.00	มาก ที่สุด	4.80	มาก ที่สุด	
3.3.4 ครูดำเนินการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้าน การระดมทรัพยากรของผู้เรียนระหว่างเรียนและ ปลายภาคเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินด้วยวิธีการ ที่หลากหลาย โดยเน้นการประเมินด้วยวิธีการที่ใช้ งบประมาณไม่มากนักเกินไป เช่น การประเมินจาก	5.00	มาก ที่สุด	4.80	มาก ที่สุด	

วิธีดำเนินการ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้		ข้อเสนอแนะ
	$\bar{X}$	ระดับ	$\bar{X}$	ระดับ	
การสังเกต (Observation) และการสัมภาษณ์ (Interview) ระหว่างเรียน การประเมินภาคปฏิบัติ (Performance assessment) ในขณะเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างสมรรถนะการระดมทรัพยากรระหว่างเรียน การประเมินปลายภาคเรียน โดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) เป็นต้น และแจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบหลังการประเมิน					
3.3.5 โรงเรียนนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียน และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนต่อไป	5.00	มากที่สุด	4.80	มากที่สุด	
เฉลี่ยรวม	4.89	มากที่สุด	4.67	มากที่สุด	

จากตารางที่ 35 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของวิธีดำเนินการใน (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ในภาพรวม พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.89$) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า วิธีดำเนินการมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) ถึงมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) ถึงมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$)

ผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาวิธีดำเนินการใน (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จำนวน 8 ข้อ ดังนี้

- 1) เสนอให้เพิ่มเติมเรื่องการนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ในวิธีดำเนินการที่ 2.1.2
- 2) เสนอตัดวิธีดำเนินการที่ 2.1.5 ออก เนื่องจากค่อนข้างซ้ำซ้อนกับวิธีดำเนินการที่ 2.1.3
- 3) เสนอปรับการเขียนวิธีดำเนินการที่ 2.2.2 ให้กระชับ
- 4) เสนอตัดวิธีดำเนินการที่ 2.2.5 ออก เนื่องจากค่อนข้างซ้ำซ้อนกับวิธีดำเนินการที่ 2.2.3
- 5) เสนอให้ใช้คำว่า “ส่งเสริมสนับสนุน” แทน “เร่งรัดการสนับสนุน” ในวิธีดำเนินการที่ 3.1.3

6) เสนอให้ใช้คำว่า “ การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงในสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน ” ในวิธีดำเนินการที่ 3.2.1

7) เสนอให้ใช้คำว่า “ สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการวัดและประเมินผล ” แทน “ สนับสนุนเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการวัดและประเมินผล ” ในวิธีดำเนินการที่ 3.2.3

8) เสนอตัดข้อความ “ เพื่อให้ครูนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบเครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ” ในวิธีดำเนินการที่ 3.2.3 ออก

4.2.4 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ฉบับสมบูรณ์

จากผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ผู้วิจัยได้นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงเพื่อพัฒนาเป็นกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ฉบับสมบูรณ์ ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 7 กลยุทธ์รอง และ 41 วิธีดำเนินการ ดังนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 ขับเคลื่อนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รองที่ 1.1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

วิธีดำเนินการ

1.1.1 โรงเรียนแต่งตั้งคณะทำงาน ประกอบด้วย ผู้บริหาร ผู้แทนคณะกรรมการสถานศึกษา ครู และผู้แทนชุมชน เพื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน

วิธีดำเนินการในขั้นตอนที่ 1.1.2-1.1.6 เป็นวิธีดำเนินการสำหรับคณะทำงาน โดยคณะทำงานดำเนินงานดังต่อไปนี้

1.1.2 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ประกอบการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน เช่น นโยบายภาครัฐ หลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรฐานสมรรถนะ บริบทและความต้องการของโรงเรียนและชุมชน เป็นต้น โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

1.1.3 ปรับปรุงและกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของชุมชน

1.1.4 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา ที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการศึกษาและกำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนแต่ละช่วงวัย เช่น การสืบค้นข้อมูลออนไลน์เกี่ยวกับงานวิจัยด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน การประชุมออนไลน์ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญด้านการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน เพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน เป็นต้น

1.1.5 กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัดตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดไว้ รวมทั้งกำหนดแนวทางการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพของหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

1.1.6 ตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนร่วมเป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรสถานศึกษา และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้จริง

1.1.7 โรงเรียนประชาสัมพันธ์หลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนแก่คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ให้รับทราบและขอความร่วมมือในการขับเคลื่อนการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดไว้ โดยประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางที่หลากหลาย เช่น การประชุม เว็บไซต์สถานศึกษา สถานีวิทยุกระจายเสียงชุมชน เป็นต้น

1.1.8 โรงเรียนนำหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และดำเนินการกำกับ ติดตาม ประเมินผล เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์รองที่ 1.2 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจ

วิธีดำเนินการ

วิธีดำเนินการในขั้นตอนที่ 1.2.1-1.2.6 เป็นวิธีดำเนินการสำหรับคณะทำงาน ซึ่งเป็นชุดเดียวกับคณะทำงานในข้อที่ 1.1.1 โดยคณะทำงานดำเนินงานดังต่อไปนี้

1.2.1 ทบทวนการจัดสรรงบประมาณที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อกำหนดงบประมาณที่เหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน รวมทั้งระดมทุนจากหน่วยงานภายนอก เช่น หน่วยงานภาคเอกชนที่มีความสามารถในการสนับสนุนงบประมาณให้กับโรงเรียน เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน

1.2.2 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ประกอบการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน เช่น นโยบายภาครัฐ หลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรฐานสมรรถนะ บริบทและความต้องการของโรงเรียนและชุมชน เป็นต้น โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

1.2.3 ปรับปรุงและกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของชุมชน

1.2.4 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา ที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน โดยกำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน ที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้จริงและไม่กระทบกับงบประมาณที่โรงเรียนได้จัดสรรไว้

1.2.5 กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัดตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดไว้ รวมทั้งกำหนดแนวทางการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพของหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

1.2.6 ตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนร่วมเป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษา และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้จริง

1.2.7 โรงเรียนประชาสัมพันธ์หลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนแก่คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ให้รับทราบและขอความร่วมมือในการขับเคลื่อนการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดไว้ โดยประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางที่หลากหลาย เช่น การประชุม เว็บไซต์สถานศึกษา สถานีวิทยุกระจายเสียงชุมชน เป็นต้น

1.2.8 โรงเรียนนำหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และดำเนินการกำกับ ติดตาม ประเมินผล เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์หลักที่ 2 พลิกโฉมการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รองที่ 2.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน

วิธีดำเนินการ

2.1.1 โรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน ฐานสมรรถนะและผู้เชี่ยวชาญด้านการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนมาเป็นวิทยากร

วิธีดำเนินการในขั้นตอนที่ 2.1.2-2.1.4 เป็นวิธีดำเนินการสำหรับครู โดยครูดำเนินงานดังต่อไปนี้

2.1.2 จัดทำแผนการสอนและออกแบบการจัดการเรียนการสอน โดยนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้าง

เครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ (Active learning) ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในชุมชน โดยกำหนดเนื้อหาสาระ กิจกรรม สื่อ และวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งครูสามารถเลือกใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนตามความพร้อมและความถนัดของตนเอง รวมทั้งความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน ประกอบด้วย แนวทางที่ 1 ใช้งานเดิม เสริมสมรรถนะ แนวทางที่ 2 ใช้งานเดิม ต่อเติมสมรรถนะ แนวทางที่ 3 ใช้รูปแบบการเรียนรู้ สู่การพัฒนาสมรรถนะ แนวทางที่ 4 ใช้สมรรถนะเป็นฐาน ผสานตัวชี้วัด แนวทางที่ 5 บูรณาการผสานหลายสมรรถนะ และ แนวทางที่ 6 สมรรถนะชีวิตในกิจวัตรประจำวัน

2.1.3 จัดการเรียนการสอนตามรายวิชาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ (Active learning) ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในชุมชน โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ทั้งการนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนและการนำผู้เรียนลงสู่ชุมชน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง เช่น การสร้างชุมชนจำลองในโรงเรียน การนำผู้เรียนลงสู่ชุมชนเพื่อเรียนรู้จากปราชญ์ชุมชน เป็นต้น

2.1.4 ประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนให้เหมาะสมกับรูปแบบกิจกรรมและช่วงวัยของผู้เรียน และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่ผู้เรียนเป็นระยะ เพื่อให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงและพัฒนาสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของตนเองตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.1.5 โรงเรียนนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์รองที่ 2.2 เร่งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจ

วิธีดำเนินการ

2.2.1 โรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำหลักสูตรสถานศึกษามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียน

การสอนฐานสมรรถนะและผู้เชี่ยวชาญด้านการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนมาเป็นวิทยากร

วิธีดำเนินการในขั้นตอนที่ 2.2.2-2.2.4 เป็นวิธีดำเนินการสำหรับครู โดยครูดำเนินงานดังต่อไปนี้

2.2.2 จัดทำแผนการสอนและออกแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ (Active learning) ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในชุมชน โดยกำหนดเนื้อหาสาระ กิจกรรม สื่อ และวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา และใช้ประโยชน์จากกิจกรรมหรือโครงการที่มีอยู่ในโรงเรียนหรือชุมชน ที่สามารถบูรณาการกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน เพื่อลดภาระด้านงบประมาณที่ต้องใช้ ซึ่งครูสามารถเลือกใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ 6 แนวทาง ดังที่ปรากฏในข้อที่ 2.1.2 เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรตามความพร้อมและความถนัดของตน รวมทั้งความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน

2.2.3 จัดการเรียนการสอนตามรายวิชาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ (Active learning) ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในชุมชน และเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากร โดยโรงเรียนอาจขอความร่วมมือจากบุคคลหรือหน่วยงานที่มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากร เช่น แกนนำชุมชน ผู้ประกอบการในชุมชน สถาบันอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยในพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อลดงบประมาณที่โรงเรียนต้องใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2.2.4 ประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับรูปแบบกิจกรรมและช่วงวัยของผู้เรียน และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่ผู้เรียนเป็นระยะ เพื่อให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงและพัฒนาสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของตนตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.2.6 โรงเรียนนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์หลักที่ 3 พลิกโฉมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมุ่งเน้น การเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รองที่ 3.1 ผลักดันให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน

วิธีดำเนินการ

3.1.1 โรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) ในสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและ ประเมินผลสมรรถนะมาเป็นวิทยากร

3.1.2 ครูร่วมกันวิเคราะห์ตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัด สมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สถานศึกษา เพื่อกำหนดเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของ ผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) ที่สอดคล้องกับรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียน การสอน โดยมีหลักฐานการปฏิบัติ (Evidence) ที่ตรวจสอบได้

3.1.3 โรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนในสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนตามสภาพจริง เช่น การเปิดโอกาสให้บุคคลในชุมชนที่เคยมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ ด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ตลอดจนมีส่วนร่วมในการดำเนินการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนร่วมกับครูอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

3.1.5 โรงเรียนนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนา สมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน และนำผลการประเมินไปใช้ในการ พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้าน การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนต่อไป

กลยุทธ์รองที่ 3.2 สนับสนุนการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน

วิธีดำเนินการ

3.2.1 โรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) ในสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลสมรรถนะมาเป็นวิทยากร

3.2.2 ครูร่วมกันวิเคราะห์ตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อกำหนดเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) ที่สอดคล้องกับรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน โดยมีหลักฐานการปฏิบัติ (Evidence) ที่ตรวจสอบได้

3.2.3 โรงเรียนสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ เช่น จัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยีที่รองรับโปรแกรมใหม่ ๆ ที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนตามสภาพจริง จัดหาโปรแกรมสำเร็จรูปที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เป็นต้น

3.2.4 ครูดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการระหว่างเรียนและปลายภาคเรียน โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการวัดและประเมินผล รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การสังเกต (Observation) การสัมภาษณ์ (Interview) การใช้แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) การประเมินภาคปฏิบัติ (Performance assessment) การประเมินตนเอง (Self-assessment) เป็นต้น และแจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบหลังการประเมิน

3.2.5 โรงเรียนนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนต่อไป

กลยุทธ์รองที่ 3.3 เร่งปรับปรุงการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจ

วิธีดำเนินการ

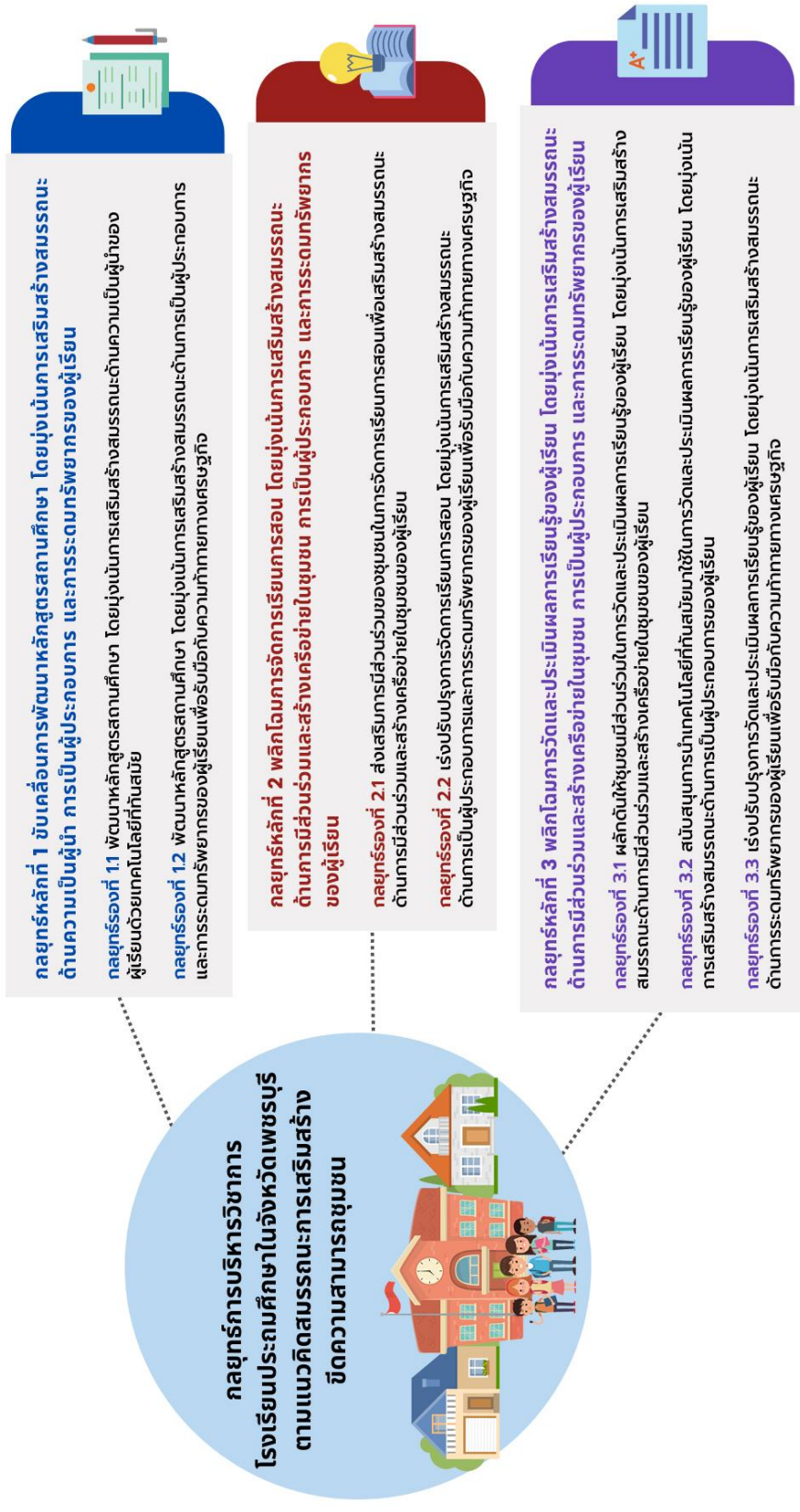
3.3.1 โรงเรียนทบทวนการจัดสรรงบประมาณที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรตามสภาพจริง เพื่อกำหนดงบประมาณที่เหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการวัดและประเมินผล รวมทั้งระดมทุนจากหน่วยงานภายนอก เช่น หน่วยงานภาคเอกชนที่มีความสามารถในการสนับสนุนงบประมาณให้กับโรงเรียน เพื่อนำมาใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียน

3.3.2 โรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) ในสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลสมรรถนะมาเป็นวิทยากร

3.3.3 ครูร่วมกันวิเคราะห์ตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา และแสวงหาแนวทางใหม่เพื่อปรับปรุงเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) ที่สอดคล้องกับรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน โดยมีหลักฐานการปฏิบัติ (Evidence) ที่ตรวจสอบได้ ภายใต้งบประมาณที่โรงเรียนกำหนดไว้

3.3.4 ครูดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรระหว่างเรียนและปลายภาคเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยเน้นการประเมินด้วยวิธีการที่ใช้งบประมาณไม่มากจนเกินไป เช่น การประเมินจากการสังเกต (Observation) และการสัมภาษณ์ (Interview) ระหว่างเรียน การประเมินภาคปฏิบัติ (Performance assessment) ในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างสมรรถนะการระดมทรัพยากรระหว่างเรียน การประเมินปลายภาคเรียน โดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) เป็นต้น และแจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบหลังการประเมิน

3.3.5 โรงเรียนนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียน และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนต่อไป

ภาพที่ 2 แผนภาพกลยุทธ์การบริหารวิชาการในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการสร้างขีดความสามารถชุมชน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน และ 2) พัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

ในบทนี้ ผู้วิจัยนำเสนอการสรุปและอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ตามลำดับ และนำเสนอข้อเสนอแนะจากการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

5.1.1.1 ความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ในภาพรวมของการบริหารวิชาการ พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ การวัดและประเมินผล รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอน และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ การพัฒนาหลักสูตร

เมื่อพิจารณารายด้านของการบริหารวิชาการ สรุปได้ดังนี้

การพัฒนาหลักสูตร

ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร รองลงมา คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้

การจัดการเรียนการสอน

ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการจัดการเรียน การสอน พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อ เสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน และ ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์

การวัดและประเมินผล

ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการวัดและ ประเมินผล พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ การวัดและประเมินผลเพื่อ เสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน รองลงมา คือ การวัดและ ประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการ จำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการสร้างความรู้

5.1.1.2 ความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายนอก

ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมภายนอก ในภาพรวม พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ ด้านเศรษฐกิจ รองลงมา คือ ด้านการเมืองและกฎหมายและด้านสังคมและวัฒนธรรม ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ ด้านเทคโนโลยี

เมื่อพิจารณารายด้านของสภาพแวดล้อมภายนอก สรุปได้ดังนี้

การเมืองและกฎหมาย

ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านการเมืองและ กฎหมาย เมื่อพิจารณารายด้านของการบริหารวิชาการ พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ในลำดับแรก คือ การเมืองและกฎหมายเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตร รองลงมา คือ การเมืองและ

กฎหมายเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ การเมืองและกฎหมายเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

เศรษฐกิจ

ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านเศรษฐกิจ เมื่อพิจารณารายด้านของการบริหารวิชาการ พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ เศรษฐกิจเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร รองลงมา คือ เศรษฐกิจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล

สังคมและวัฒนธรรม

ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านสังคมและวัฒนธรรม เมื่อพิจารณารายด้านของการบริหารวิชาการ พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ สังคมและวัฒนธรรมเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล รองลงมา คือ สังคมและวัฒนธรรมเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ สังคมและวัฒนธรรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

เทคโนโลยี

ผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านเทคโนโลยี เมื่อพิจารณารายด้านของการบริหารวิชาการ พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ เทคโนโลยีเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร รองลงมา คือ เทคโนโลยีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน และด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับสุดท้าย คือ เทคโนโลยีเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

5.1.2 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

5.1.2.1 จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

ผลการพิจารณาจุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ในภาพรวมของการบริหารวิชาการ พบว่า ด้านที่เป็นจุดแข็งมีเพียงด้านเดียว คือ การพัฒนาหลักสูตร ส่วนด้านที่เป็นจุดอ่อนมี 2 ด้าน คือ การจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล โดยการวัดและประเมินผลเป็นจุดอ่อนมากที่สุด รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้เมื่อพิจารณารายสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน พบว่า สมรรถนะที่เป็นจุดอ่อนร่วมมากที่สุด ทั้ง 3 ด้านของการบริหารวิชาการ คือ สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร

5.1.2.2 โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

ผลการพิจารณาโอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ในภาพรวมของการบริหารวิชาการ พบว่า ด้านที่เป็นโอกาสมี 3 ด้าน คือ ด้านการเมืองและกฎหมาย ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านเทคโนโลยี โดยด้านเทคโนโลยีเป็นโอกาสมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านการเมืองและกฎหมาย ตามลำดับ ส่วนด้านที่เป็นภาวะคุกคามมีเพียงด้านเดียว คือ ด้านเศรษฐกิจ ทั้งนี้เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ด้านการเมืองและกฎหมายเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล โดยเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผลมากที่สุด รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอน และเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตร

ด้านเศรษฐกิจเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล ในลำดับเท่ากัน และเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตร

ด้านสังคมและวัฒนธรรมเป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอน และเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรและการวัดและประเมินผล โดยเป็นภาวะคุกคามในการวัดและประเมินผลมากที่สุด รองลงมา คือ การพัฒนาหลักสูตร

ด้านเทคโนโลยีเป็นโอกาสในการวัดและประเมินผล และเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน โดยเป็นภาวะคุกคามในการพัฒนาหลักสูตรมากที่สุด รองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอน

5.1.2.3 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 7 กลยุทธ์รอง และ 41 วิธีดำเนินการ ดังนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 ขับเคลื่อนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รองที่ 1.1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

วิธีดำเนินการ

1.1.1 โรงเรียนแต่งตั้งคณะทำงาน ประกอบด้วย ผู้บริหาร ผู้แทนคณะกรรมการสถานศึกษา ครู และผู้แทนชุมชน เพื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน

วิธีดำเนินการในขั้นตอนที่ 1.1.2-1.1.6 เป็นวิธีดำเนินการสำหรับคณะทำงาน โดยคณะทำงานดำเนินงานดังต่อไปนี้

1.1.2 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ประกอบการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน เช่น นโยบายภาครัฐ หลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรฐานสมรรถนะ บริบทและความต้องการของโรงเรียนและชุมชน เป็นต้น โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

1.1.3 ปรับปรุงและกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของชุมชน

1.1.4 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการศึกษาและกำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนแต่ละช่วงวัย เช่น การสืบค้นข้อมูลออนไลน์เกี่ยวกับงานวิจัยด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน การประชุมออนไลน์ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญด้านการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน เพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน เป็นต้น

1.1.5 กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัดตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดไว้ รวมทั้งกำหนดแนวทางการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพของหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

1.1.6 ตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนร่วมเป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรสถานศึกษา และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้จริง

1.1.7 โรงเรียนประชาสัมพันธหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนแก่คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ให้รับทราบและขอความร่วมมือในการขับเคลื่อนการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดไว้ โดยประชาสัมพันธผ่านช่องทางที่หลากหลาย เช่น การประชุม เว็บไซต์สถานศึกษา สถานีวิทยุกระจายเสียง ชุมชน เป็นต้น

1.1.8 โรงเรียนนำหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และดำเนินการกำกับ ติดตาม ประเมินผล เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์รองที่ 1.2 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจ

วิธีดำเนินการ

วิธีดำเนินการในขั้นตอนที่ 1.2.1-1.2.6 เป็นวิธีดำเนินการสำหรับคณะทำงาน ซึ่งเป็นชุดเดียวกับคณะทำงานในข้อที่ 1.1.1 โดยคณะทำงานดำเนินงานดังต่อไปนี้

1.2.1 ทบทวนการจัดสรรงบประมาณที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อกำหนดงบประมาณที่เหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน รวมทั้งระดมทุนจากหน่วยงานภายนอก เช่น หน่วยงานภาคเอกชนที่มีความสามารถในการสนับสนุนงบประมาณให้กับโรงเรียน เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน

1.2.2 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ประกอบการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน เช่น นโยบายภาครัฐ หลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรฐานสมรรถนะ บริบทและความต้องการของโรงเรียนและชุมชน เป็นต้น โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

1.2.3 ปรับปรุงและกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของชุมชน

1.2.4 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน โดยกำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน ที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้จริง และไม่กระทบกับงบประมาณที่โรงเรียนได้จัดสรรไว้

1.2.5 กำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัดตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดไว้ รวมทั้งกำหนดแนวทางการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพของหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น

1.2.6 ตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนร่วมเป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรสถานศึกษา และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้จริง

1.2.7 โรงเรียนประชาสัมพันธ์หลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนแก่คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ให้รับทราบและขอความร่วมมือในการขับเคลื่อนการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดไว้ โดยประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางที่หลากหลาย เช่น การประชุม เว็บไซต์สถานศึกษา สถานีวิทยุกระจายเสียงชุมชน เป็นต้น

1.2.8 โรงเรียนนำหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และดำเนินการกำกับ ติดตาม ประเมินผล เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์หลักที่ 2 พลิกโฉมการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รองที่ 2.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน

วิธีดำเนินการ

2.1.1 โรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน ฐานสมรรถนะและผู้เชี่ยวชาญด้านการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนมาเป็นวิทยากร

วิธีดำเนินการในชั้นตอนที่ 2.1.2-2.1.4 เป็นวิธีดำเนินการสำหรับครู โดยครูดำเนินงานดังต่อไปนี้

2.1.2 จัดทำแผนการสอนและออกแบบการจัดการเรียนการสอน โดยนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ (Active learning) ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในชุมชน โดยกำหนดเนื้อหาสาระ กิจกรรม สื่อ และวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งครูสามารถเลือกใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนตามความพร้อมและความถนัดของตน รวมทั้งความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน ประกอบด้วย แนวทางที่ 1 ใช้งานเดิม เสริมสมรรถนะ แนวทางที่ 2 ใช้งานเดิม ต่อเติมสมรรถนะ แนวทางที่ 3 ใช้รูปแบบการเรียนรู้ สู่การพัฒนาสมรรถนะ แนวทางที่ 4 ใช้สมรรถนะเป็นฐาน ผสานตัวชี้วัด แนวทางที่ 5 บูรณาการผสานหลายสมรรถนะ และ แนวทางที่ 6 สมรรถนะชีวิต ในกิจวัตรประจำวัน

2.1.3 จัดการเรียนการสอนตามรายวิชาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้และ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ (Active learning) ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและ สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในชุมชน โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียน การสอน ทั้งการนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนและการนำผู้เรียน ลงสู่ชุมชน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง เช่น การสร้างชุมชนจำลอง ในโรงเรียน การนำผู้เรียนลงสู่ชุมชนเพื่อเรียนรู้จากปราชญ์ชุมชน เป็นต้น

2.1.4 ประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอนเพื่อ เสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนให้เหมาะสมกับรูปแบบกิจกรรม และช่วงวัยของผู้เรียน และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่ผู้เรียนเป็นระยะ เพื่อให้ผู้เรียน ได้ปรับปรุงและพัฒนาสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของตนตามเกณฑ์ ที่กำหนด

2.1.5 โรงเรียนนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และ นำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์รองที่ 2.2 เร่งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้น การเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือ กับความท้าทายทางเศรษฐกิจ

วิธีดำเนินการ

2.2.1 โรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการนำหลักสูตรสถานศึกษามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้าน การเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียน การสอนฐานสมรรถนะและผู้เชี่ยวชาญด้านการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและ การระดมทรัพยากรของผู้เรียนมาเป็นวิทยากร

วิธีดำเนินการในขั้นตอนที่ 2.2.2-2.2.4 เป็นวิธีดำเนินการสำหรับครู โดยครู ดำเนินงานดังต่อไปนี้

2.2.2 จัดทำแผนการสอนและออกแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ จากการลงมือปฏิบัติ (Active learning) ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิต ในชุมชน โดยกำหนดเนื้อหาสาระ กิจกรรม สื่อ และวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา และใช้ประโยชน์จากกิจกรรมหรือโครงการที่มีอยู่

ในโรงเรียนหรือชุมชน ที่สามารถบูรณาการกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน เพื่อลดภาระด้านงบประมาณที่ต้องใช้ ซึ่งครูสามารถเลือกใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ 6 แนวทาง ดังที่ปรากฏในข้อที่ 2.1.2 เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรตามความพร้อมและความถนัดของตน รวมทั้งความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน

2.2.3 จัดการเรียนการสอนตามรายวิชาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้และ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรที่ ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ (Active learning) ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับ การดำเนินชีวิตในชุมชน และเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากร โดยโรงเรียนอาจขอความร่วมมือจาก บุคคลหรือหน่วยงานที่มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็น ผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากร เช่น แกนนำชุมชน ผู้ประกอบการในชุมชน สถาบันอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยในพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อลดงบประมาณที่โรงเรียนต้องใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2.2.4 ประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอน ให้เหมาะสมกับรูปแบบกิจกรรมและช่วงวัยของผู้เรียน และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่ผู้เรียนเป็นระยะ เพื่อให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงและพัฒนาสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและ การระดมทรัพยากรของตนตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.2.6 โรงเรียนนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

CHULALONGKORN UNIVERSITY

กลยุทธ์หลักที่ 3 พลิกโฉมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน
โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็น ผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์รอง ดังนี้

กลยุทธ์รองที่ 3.1 ผลักดันให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายใน ชุมชนของผู้เรียน

วิธีดำเนินการ

3.1.1 โรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment)

ในสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลสมรรถนะมาเป็นวิทยากร

3.1.2 ครูร่วมกันวิเคราะห์ตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อกำหนดเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) ที่สอดคล้องกับรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน โดยมีหลักฐานการปฏิบัติ (Evidence) ที่ตรวจสอบได้

3.1.3 โรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนตามสภาพจริง เช่น การเปิดโอกาสให้บุคคลในชุมชนที่เคยมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ตลอดจนมีส่วนร่วมในการดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนร่วมกับครูอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

3.1.5 โรงเรียนนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนต่อไป

กลยุทธ์รองที่ 3.2 สนับสนุนการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน

วิธีดำเนินการ

3.2.1 โรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) ในสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลสมรรถนะมาเป็นวิทยากร

3.2.2 ครูร่วมกันวิเคราะห์ตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อกำหนดเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) ที่สอดคล้องกับรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน โดยมีหลักฐานการปฏิบัติ (Evidence) ที่ตรวจสอบได้

3.2.3 โรงเรียนสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนในสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ เช่น จัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยีที่รองรับ โปรแกรมใหม่ ๆ ที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน ตามสภาพจริง จัดหาโปรแกรมสำเร็จรูปที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เป็นต้น

3.2.4 ครูดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการระหว่างเรียนและปลายภาคเรียน โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการวัดและประเมินผล รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การสังเกต (Observation) การสัมภาษณ์ (Interview) การใช้แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) การประเมินภาคปฏิบัติ (Performance assessment) การประเมินตนเอง (Self-assessment) เป็นต้น และแจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบหลังการประเมิน

3.2.5 โรงเรียนนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ เพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนต่อไป

กลยุทธ์รองที่ 3.3 เร่งปรับปรุงการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจ

วิธีดำเนินการ

3.3.1 โรงเรียนทบทวนการจัดสรรงบประมาณที่ใช้ในการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนในสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรตามสภาพจริง เพื่อกำหนดงบประมาณที่เหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการวัดและประเมินผล รวมทั้งระดมทุนจากหน่วยงานภายนอก เช่น หน่วยงานภาคเอกชนที่มีความสามารถในการสนับสนุนงบประมาณให้กับโรงเรียน เพื่อนำมาใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียน

3.3.2 โรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) ในสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลสมรรถนะมาเป็นวิทยากร

3.3.3 ครูร่วมกันวิเคราะห์ตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัด สมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา และแสวงหาแนวทางใหม่เพื่อปรับปรุงเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของ

ผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) ที่สอดคล้องกับรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน โดยมีหลักฐานการปฏิบัติ (Evidence) ที่ตรวจสอบได้ ภายใต้งบประมาณที่โรงเรียนกำหนดไว้

3.3.4 ครูดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรระหว่างเรียนและปลายภาคเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยเน้นการประเมินด้วยวิธีการที่ใช้งบประมาณไม่มากจนเกินไป เช่น การประเมินจากการสังเกต (Observation) และการสัมภาษณ์ (Interview) ระหว่างเรียน การประเมินภาคปฏิบัติ (Performance assessment) ในขณะเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างสมรรถนะการระดมทรัพยากรระหว่างเรียน การประเมินปลายภาคเรียน โดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) เป็นต้น และแจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบหลังการประเมิน

3.3.5 โรงเรียนนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียน และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนต่อไป

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยแบ่งประเด็นการอภิปรายผลการวิจัยออกเป็น 2 ประเด็นตามวัตถุประสงค์การวิจัย ได้แก่ 1) การอภิปรายผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน และ 2) การอภิปรายผลการพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ดังนี้

5.2.1 การอภิปรายผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

5.2.1.1 ความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน

ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ในภาพรวมของการบริหารวิชาการ ด้านการวัดและประเมินผล มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก โดยมีสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าครูบางส่วนยังจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผลผู้เรียน ดังผลการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

(2560) ที่พบว่า ครูในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานยังขาดสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลที่ถูกต้อง โดยครูส่วนใหญ่ยังยึดติดกับการใช้คะแนนจากแบบทดสอบเป็นตัวตัดสินผลการเรียนมากกว่าการมุ่งเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งการประเมินผลสมรรถนะของผู้เรียน ครูจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประเมินตามสภาพจริง (Authentic assessment) เนื่องจากการประเมินสมรรถนะ มุ่งเน้นการประเมินความสามารถที่เป็นองค์รวมของการใช้ความรู้ ทักษะ และเจตคติของผู้เรียน ผ่านการปฏิบัติ (Performance assessment) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2564) โดยการประเมินตามสภาพจริงจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับการประเมินผ่านการแสดงออกในสถานการณ์ ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงด้วยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย (ปิยะนุช พุฒแก้ว, 2552) ซึ่งจะ ช่วยให้ครูทราบระดับความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ตลอดจนสามารถนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตนต่อไป

เมื่อพิจารณารายสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน พบว่า การวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนมีค่าดัชนีความต้องการ จำเป็นในลำดับแรก โดยมีสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ครูบางส่วนยังไม่สามารถ ดำเนินการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนตาม สภาพจริงได้อย่างชัดเจน อาจเนื่องจาก ครูยังใช้การวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วม และสร้างเครือข่ายในชุมชนในรูปแบบเดิม คือ การวัดและประเมินผลด้วยแบบทดสอบ ซึ่งไม่สามารถ วัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนได้อย่าง ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ สอดคล้องกับผลการศึกษาของอานนท์ ธิติคุณากร (2562) ที่พบว่า แม้ว่าในปัจจุบันจะมุ่งเน้นการวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง โดยใช้วิธีการที่หลากหลาย แต่ในทางปฏิบัติ ครูยังคงเลือกใช้แบบทดสอบในการวัดและประเมินผลผู้เรียน อาจเนื่องจากเป็นวิธีการ ที่มีความสะดวกในการดำเนินการสำหรับครู

5.2.1.2 ความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด เพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ภายนอก

ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการโรงเรียน ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก ในภาพรวม ด้านเศรษฐกิจมีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ในลำดับแรก โดยมีสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า สภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจที่ต่ำลง ต้นทุนสินค้าที่สูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อการจัดสรร งบประมาณและการใช้จ่ายงบประมาณของโรงเรียนโดยส่วนใหญ่ มีผลทำให้โรงเรียนขาดแคลน งบประมาณในการดำเนินงานบริหารวิชาการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ

ชุมชนของผู้เรียน ดังผลการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2563) ที่พบว่า โรงเรียนต้องแบกรับภาระด้านค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการศึกษาเพิ่มเติม แม้ว่าจะได้รับงบประมาณที่รัฐจัดสรรเพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษา เนื่องจากงบประมาณที่รัฐจัดสรรให้ไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพอย่างสูงสุด เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้

เมื่อพิจารณารายด้านของการบริหารวิชาการและสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน พบว่า ด้านที่มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในลำดับแรก คือ เศรษฐกิจเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน อาจเนื่องจาก หลักสูตรเป็นตัวกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ ดังนั้น การที่โรงเรียนจะพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน และนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โรงเรียนต้องมีงบประมาณที่เพียงพอต่อการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ดังที่รุ่งทิภา จันทน์วัฒนวงษ์ (2557) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีต่อการพัฒนาหลักสูตรว่า การพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องใช้ข้อมูลพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ เพื่อให้การนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับงบประมาณที่โรงเรียนได้รับจัดสรรจากรัฐ และเพื่อให้การใช้หลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสร้างสินค้าหรือบริการที่มีคุณค่า โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเหมาะสม และยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น ดังนั้น การที่ครูจะสามารถนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ โรงเรียนต้องมีงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ เนื่องจาก ครูควรจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ดังที่ชนัญญา สุขสมวัฒน์ (2563) ได้ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน พบว่า การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความเป็นผู้ประกอบการ ครูจะต้องจัดประสบการณ์ในการทำธุรกิจที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง โรงเรียนจำเป็นต้องมีงบประมาณที่เพียงพอสำหรับการจัดประสบการณ์ในการทำธุรกิจให้กับผู้เรียน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจจึงควรเอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน เพื่อให้โรงเรียนสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้

5.2.2 การพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

5.2.2.1 จุดแข็งและจุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด เพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

ผลการวิจัยพบว่า จุดแข็งของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนมีเพียงด้านเดียว คือ การพัฒนาหลักสูตร อาจเนื่องจาก หลักสูตรเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของการศึกษา เนื้อหาสาระ แนวการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลผู้เรียน ซึ่งมีความสำคัญต่อครูในการนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ (มารุต พัฒนาผล, 2562) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำหลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ โดยพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์สภาพปัญหาในชุมชนและสังคม และเป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นทั้งวิชาการและวิชาชีพ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ และความรับผิดชอบต่อสังคม (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542, 2542) ด้วยเหตุนี้ โรงเรียนจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนของผู้เรียน เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่จำเป็นต่อการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาชุมชนของตนเองดังที่กฎหมายกำหนดไว้

จุดอ่อนของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนมี 2 ด้าน คือ การจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล โดยการวัดและประเมินผลเป็นจุดอ่อนมากที่สุดของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน อาจเนื่องจาก ครูบางส่วนยังไม่สามารถดำเนินการวัดและประเมินผลสมรรถนะผู้เรียนตามสภาพจริงด้วยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย ดังที่สุเทพ ชิตยวงษ์ (2562) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเป็นจุดอ่อนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เนื่องจาก ครูยังคงใช้การวัดและประเมินผลผู้เรียนด้วยแบบทดสอบ ส่งผลให้การวัดและประเมินผลออกมาไม่ตรงกับความเป็นจริง สพฐ. จึงเน้นย้ำให้โรงเรียนปรับปรุงกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียน โดยเน้นการประเมินทักษะและสมรรถนะของผู้เรียนตามสภาพจริง ด้วยวิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย แทนการวัดด้วยแบบทดสอบเพียงอย่างเดียว

เมื่อพิจารณารายสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน พบว่าสมรรถนะที่เป็นจุดอ่อนร่วมมากที่สุดทั้ง 3 ด้านของการบริหารวิชาการ คือ สมรรถนะด้านการเป็น

ผู้ประกอบการและสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร อาจเนื่องจาก โรงเรียนโดยส่วนใหญ่มุ่งเน้น การพัฒนาด้านวิชาการแก่ผู้เรียน จึงไม่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาให้ผู้เรียนมีสมรรถนะด้าน การเป็นผู้ประกอบการ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการประกอบอาชีพ และสมรรถนะด้าน การระดมทรัพยากร ที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแสวงหาทรัพยากร เพื่อนำมาใช้ใน การดำเนินงานในชุมชนให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด โรงเรียนจึงไม่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา ที่กำหนดให้ โรงเรียนต้องจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะชีวิต มีสมรรถนะของการเป็น ผู้ประกอบการ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน สังคม และประเทศ (สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา, 2562)

5.2.2.2 โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาใน จังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

ผลการวิจัยพบว่า โอกาสของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัด เพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนมี 3 ด้าน คือ ด้านการเมืองและ กฎหมาย ด้านสังคมและวัฒนธรรม และด้านเทคโนโลยี โดยด้านเทคโนโลยีเป็นโอกาสมากที่สุด อาจเนื่องจาก ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการเข้าถึงเทคโนโลยีที่ง่ายขึ้น ส่งผลให้โรงเรียนได้รับความสะดวกในการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษา สอดคล้องกับผลศึกษาของอิฏฐิรา ทรวงกิตติพิศาล (2563) เรื่องกลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดสมรรถนะภาวะ ผู้นำเชิงผู้ประกอบการ ที่พบว่า เทคโนโลยีเป็นโอกาสในการบริหารวิชาการของโรงเรียน เนื่องจาก ในปัจจุบัน เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการบริหารการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียน การจัดการเรียน การสอนของครู และช่วยอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานต่าง ๆ ของโรงเรียน ดังนั้น โรงเรียนจึง สามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมาย ที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ภาวะคุกคามของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนมีเพียงด้านเดียว คือ ด้านเศรษฐกิจ อาจเนื่องจาก การจัดสรรงบประมาณจากรัฐไม่เพียงพอต่อการนำมาใช้ในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนา คุณภาพผู้เรียน ดังผลการศึกษาของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560) ที่พบว่า แม้รัฐจะ จัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษามากที่สุด แต่งบประมาณโดยส่วนใหญ่ เป็นค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร ส่งผลให้งบประมาณที่เหลือมีอย่างจำกัด โรงเรียนจึงได้รับงบประมาณ ที่ไม่เพียงพอต่อการนำมาใช้ในการยกระดับคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการพัฒนาความรู้ ทักษะ และ สมรรถนะของผู้เรียน

5.2.2.3 กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

ผลการพัฒนากลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 7 กลยุทธ์รอง และ 41 วิธีดำเนินการ มีประเด็นการอภิปราย ดังนี้

กลยุทธ์หลักที่ 1 ขับเคลื่อนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง ได้แก่ กลยุทธ์รองที่ 1.1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย และกลยุทธ์รองที่ 1.2 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจ จะเห็นได้ว่า การที่โรงเรียนจะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะที่ต้องการ สิ่งที่สำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการเป็นอันดับแรก คือ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เนื่องจาก หลักสูตรสถานศึกษาเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ แนวการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลผู้เรียน ซึ่งมีความสำคัญต่อครูในการนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (มารุตพัฒนาผล, 2562) โดยผู้วิจัยได้กำหนดกลยุทธ์รองที่ 1.1 เป็นกลยุทธ์เชิงแก้ไข (จุดอ่อน-โอกาส) เพื่อนำสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเทคโนโลยี ที่เป็นโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามาใช้ในการลดจุดอ่อนด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียน ที่เป็นหนึ่งในสมรรถนะสำคัญสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเชิญชวนให้บุคคลในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของชุมชนด้วยความเต็มใจ ซึ่งในปัจจุบัน โรงเรียนสามารถเข้าถึงและนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาได้ง่ายขึ้น สอดคล้องกับ อภิภูริรา ทรงกิตติพิศาล (2563) ที่กล่าวว่า ในปัจจุบัน เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการบริหาร การศึกษาของผู้บริหารโรงเรียน การจัดการเรียนการสอนของครู ตลอดจนช่วยอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานต่าง ๆ ของโรงเรียน โรงเรียนจึงสามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่วนกลยุทธ์รองที่ 1.2 เป็นกลยุทธ์เชิงรับ (จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม) เพื่อลดจุดอ่อนด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาในสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน และหลีกเลี่ยงภาวะคุกคามจากสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเศรษฐกิจ ที่ส่งผลให้โรงเรียนมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัย

จึงกำหนดวิธีดำเนินการในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการทบทวนการจัดสรรงบประมาณที่เหมาะสมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภายใต้งบประมาณที่โรงเรียนได้จัดสรรไว้

กลยุทธ์หลักที่ 2 พลิกโฉมการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์รอง ได้แก่ กลยุทธ์รองที่ 2.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน และกลยุทธ์รองที่ 2.2 เร่งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจ จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรเป็นจุดอ่อนที่ต้องได้รับการแก้ไข ผู้วิจัยจึงกำหนดกลยุทธ์รองที่ 2.1 เป็นกลยุทธ์เชิงแก้ไข (จุดอ่อน-โอกาส) เพื่อนำสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรม ที่เป็นโอกาสในการจัดการเรียนการสอนมาใช้ในการลดจุดอ่อนด้านการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน โดยนำชุมชน ซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโรงเรียน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560) ที่กล่าวถึงบทบาทของชุมชน ในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยให้การสนับสนุนโรงเรียนในการจัดการศึกษาอย่างเต็มที่ตามความพร้อมและบทบาทหน้าที่ของตน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพตามเป้าหมายและความต้องการของครอบครัว ชุมชน และประเทศ ส่วนกลยุทธ์รองที่ 2.2 เป็นกลยุทธ์เชิงรับ (จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม) เพื่อลดจุดอ่อนด้านการจัดการเรียนการสอนในสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน และหลีกเลี่ยงภาวะคุกคามจากสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเศรษฐกิจ ที่ส่งผลให้โรงเรียนมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงกำหนดวิธีดำเนินการในการจัดการเรียนการสอน โดยให้โรงเรียนใช้ประโยชน์จากกิจกรรมหรือโครงการที่มีอยู่ในโรงเรียนหรือชุมชนที่สามารถบูรณาการกับการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน และอาจขอความร่วมมือจากบุคคลหรือหน่วยงานที่มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากร เช่น แกนนำชุมชน ผู้ประกอบการในชุมชน สถาบันอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยในพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อลดงบประมาณที่โรงเรียนต้องใช้ในการจัดการเรียนการสอน

กลยุทธ์หลักที่ 3 พลิกโฉมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์รอง ได้แก่ กลยุทธ์รองที่ 3.1 ผลักดันให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน กลยุทธ์รองที่ 3.2 สนับสนุนการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน และกลยุทธ์รองที่ 3.3 เร่งปรับปรุงการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจ จะเห็นได้ว่า การวัดและประเมินผลเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเป็นจุดอ่อนที่ต้องได้รับการแก้ไข โดยครูจะต้องมุ่งเน้นการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามสภาพจริง ด้วยวิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อให้ครูทราบระดับความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยจึงกำหนดกลยุทธ์รองที่ 3.1 และกลยุทธ์รองที่ 3.2 เป็นกลยุทธ์เชิงแก้ไข (จุดอ่อน-โอกาส) เพื่อนำสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นโอกาสมาใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน สำหรับกลยุทธ์รองที่ 3.1 เป็นการนำโอกาสด้านสังคมและวัฒนธรรมมาลดจุดอ่อนในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงกำหนดวิธีการดำเนินการในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามสภาพจริง โดยให้ครูนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน ส่วนกลยุทธ์รองที่ 3.2 เป็นการนำโอกาสด้านเทคโนโลยีมาลดจุดอ่อนในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงกำหนดวิธีการดำเนินการในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการ โดยให้โรงเรียนสนับสนุนการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับข้อเสนอของมูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2556) ที่เสนอให้โรงเรียนนำเทคโนโลยีมาใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อช่วยให้การประเมินมีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่วนกลยุทธ์รองที่ 3.3 เป็นกลยุทธ์เชิงรับ (จุดอ่อน-ภาวะคุกคาม) เพื่อลดจุดอ่อนด้านการวัดและประเมินผลในสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียน และหลีกเลี่ยงภาวะคุกคามจากสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเศรษฐกิจ ที่ส่งผลให้โรงเรียนมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้ในการวัดและประเมินผล เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงกำหนดวิธีการดำเนินการในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับการทบทวนการจัดสรรงบประมาณที่เหมาะสมในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของ

ผู้เรียนตามสภาพจริง และการแสวงหาแนวทางใหม่ในการวัดและประเมินผลที่ไม่จำเป็นต้องใช้งบประมาณมากจนเกินไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 ผู้บริหารโรงเรียนควรเร่งการดำเนินงานในกลยุทธ์หลักที่ 3 พลิกโฉมการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า การวัดและประเมินผลเป็นจุดอ่อนมากที่สุดของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน โรงเรียนจึงควรเร่งดำเนินการปรับเปลี่ยนการกำหนดเกณฑ์ วิธีการ และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เพื่อให้โรงเรียนสามารถวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน ได้ตรงตามสภาพจริง

5.3.1.2 ผู้บริหารโรงเรียนควรกำหนดงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลอย่างเหมาะสม และระดมทรัพยากรจากหน่วยงานภายนอกที่มีความสามารถในการสนับสนุนงบประมาณในการจัดการศึกษา เพื่อนำมาใช้ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า สภาพแวดล้อมภายนอกด้านเศรษฐกิจเป็นภาวะคุกคามในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ส่งผลให้โรงเรียนมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

5.3.1.3 ผู้บริหารโรงเรียนควรมุ่งเน้นการบริหารวิชาการ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรเป็นจุดอ่อนร่วมมากที่สุดของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน โรงเรียนจึงควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างให้

ผู้เรียนมีสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากร โดยประยุกต์ใช้กลยุทธ์และวิธีดำเนินการที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการวิจัยผลการนำกลยุทธ์ไปใช้ เพื่อประเมินผลการดำเนินงานตามกลยุทธ์ของโรงเรียน

เนื่องจากโรงเรียนมีบริบทที่แตกต่างกัน การนำกลยุทธ์ไปใช้อาจไม่เหมาะสมกับโรงเรียนบางแห่ง จึงควรมีการวิจัยผลการนำกลยุทธ์ไปใช้ เพื่อประเมินผลการดำเนินงานตามกลยุทธ์ของโรงเรียนว่าบรรลุผลสำเร็จหรือไม่ อย่างไร และนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงกลยุทธ์ให้เหมาะสมกับสภาพจริงของโรงเรียนมากขึ้น

5.3.2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก แต่ละด้านในอนาคต ที่ส่งผลต่อการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

เนื่องจากสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมนอกเกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ จึงควรศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทั้ง 2 ด้าน เพื่อนำผลการศึกษามาเป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนในอนาคต

5.3.2.3 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับระดับสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนของผู้เรียนในโรงเรียนประถมศึกษา

เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ศึกษาเฉพาะการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน จึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับระดับสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนของผู้เรียนในโรงเรียนประถมศึกษา เพื่อนำผลการศึกษามาพิจารณาประกอบการกำหนดกลยุทธ์การบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนที่ตรงกับความต้องการจำเป็นมากขึ้น

บรรณานุกรม

- Anthony, H. (2021). *Understanding Strategic Management*. (4th ed.). Oxford: Oxford University Press.
- Bolland, E. J. (2017). *Comprehensive Strategic Management: A Guide for Students, Insight for Managers*. Bingley: Emerald Publishing Limited.
- Bolland, E. J. (2017). *Comprehensive Strategic Management: A Guide for Students, Insight for Managers*. Bingley: Emerald Publishing Limited.
- Cambridge Dictionary. (n.d.). *Cambridge Dictionary* [Online]. Available from: <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/skill> [2022, January 26]
- Chapman, M., & Kirk, K. (2001). *Lessons for Community Capacity Building: A Summary of Research Evidence*. Edinburgh: Scottish Homes.
- Chouhan, V. S., & Srivastava, S. (2014). Understanding competencies and competency modeling-A literature survey. *IOSR Journal of Business and Management*, 16(1), 14-22.
- Dollinger, M. J. (2008). *Entrepreneurship: strategies and resources* (4th ed.). Illinois: Marsh Publications.
- El Asame, M., & Wakrim, M. (2018). Towards a competency model: A review of the literature and the competency standards. *Educ Inf Technol*, 23, 225-236.
- Evans, S., Raymond, C., & Perkins, D. D. (2014). *Organizational and community capacity building* [Online]. Available from: https://www.researchgate.net/publication/280131790_Organizational_and_community_capacity_building [2021, September 1]
- Gary, C. (2005). *Community capacity-building: Definitions, scope, measurements and critiques* [PDF file]. Available from: <https://ccednet-rcdec.ca/sites/ccednet-rcdec.ca/files/ccednet/occdcomcapbldg102007.pdf> [2021, September 1]
- Gedeon, S. (2010). What is entrepreneurship. *Entrepreneurial practice review*, 1(3), 16-35.
- Golhasani, A., & Hosseinirad, A. (2016). The Role of Resource Mobilization Theory in Social Movement. *International Journal of Multicultural and Multireligious Understanding*, 3(6), 1-5.
- Graeme, S. (2014). What is community capacity building? [Online]. Available from:

- <https://sustainingcommunity.wordpress.com/2014/03/10/ccb/> [2021, February 13]
- Hill, C. W. L., & Jones, G. R. (2013). *Strategic Management: An Integrated Approach* (10th ed.). Ohio: South-Western Publishing Co.
- International Labour Organization. (2020). *Skills Development and Lifelong Learning-Resource Guide for Workers' Organizations*. Geneva: ILO publications.
- Laverack, G. (2001). An identification and interpretation of the organizational aspects of community empowerment. *Community Development Journal*, 32(2), 134-145.
- Lohoar, S., Price-Robertson, R., & Nair, L. (2013). *Applying community capacity-building approaches to child welfare practice and policy* [PDF file]. Available from: <https://aifs.gov.au/cfca/sites/default/files/cfca/pubs/papers/a144213/cfca13.pdf> [2021, September 24]
- Lumpkin, G., & Dess, G. G. (1996). Clarifying the entrepreneurial orientation construct and linking it to performance. *Academy of management Review*, 21(1), 135-172.
- Macke, D. (2021). *Community Capacity Building Shaping the Future of Hometowns* [PDF file]. Available from: <https://files.constantcontact.com/c84c5a8b00147fc326f4c14492286e1f6ed94de0cdb.pdf> [2021, September 24]
- McGinty, S. (2002). *Community Capacity Building*. [PDF file]. Available from: <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED473884.pdf> [2021, February 29]
- Mintzberg, H. (1987). The strategy concept I: Five Ps for strategy. *California management review*, 30(1), 11-24.
- Mitchell, R., & Boyle, B. (2010). Knowledge creation measurement methods. *Journal of Knowledge Management*, 14(1), 67-82.
- Mohd Noh, A. N., Razzaq, A. R. A., Mustafa, M. Z., Nordin, M. N., & Ibrahim, B. (2020). Elements Of Community Capacity Building (Ccb) For Cbet Development. *PalArch's Journal of Archaeology of Egypt/Egyptology*, 17(9), 4970-4981.
- Noya, A., & Clarence, E. (2009). *Community capacity building: fostering economic and social resilience. Project outline and proposed methodology* [Online]. Available from: <https://doi.org/10.1787/9789264073302-en> [2021, September 24]
- Noya, A., Clarence, E., & Craig, G. (2009). *Community Capacity Building: Creating a Better Future Together* [Online]. Available from: <https://doi.org/10.1787/9789264073302> [2021, September 24]

- Panarina, S. (2018). Invariable Structure of Research Competence of Adult Learners in Skill Building Programs: Situational and Contextual Approach. In V. Mkrttchian & L. Belyanina (Eds.), *Handbook of Research on Students' Research Competence in Modern Educational Contexts* (pp. 473-487): IGI Global.
- Quist, R. (2019). *Community Capacity Building Clarification* [PDF file]. Available from: <https://dhs.saccounty.gov/BHS/Documents/Advisory-Boards-Committees/Mental-Health-Services-Act-Committee/MHSA-SC-2019/MA-MHSA-SC-2019-06-20-Att-B-Community-Capacity-Building-Clarification-Memorandum.pdf> [2021, November 2]
- Save the Children. (2014). *Community Capacity Strengthening Guide* [PDF file]. Available from: <https://resourcecentre.savethechildren.net/node/16016/pdf/community-capacity-guide.pdf> [2021, September 23]
- Seltzer, J. B. (2014). *What is resource mobilization and why it is important?* [Online]. Available from: <https://healthcommcapacity.org/resource-mobilization-important/> [2022, January 26]
- Sekajingo, L. (n.d.). *A Handbook on Local Resource Mobilization for NGOs and CBOs*.
- Myers, S. W., & Totten, W. F. (1966). Role of the School in Community Development. *Journal of Educational Administration*, 4(October 1966), 132-142.
- Swedish International Development Cooperation Agency. (2018). *Skills Development* [PDF file]. Available from: <https://cdn.sida.se/publications/files/sida62134en-skills-development.pdf> [2021, January 26]
- The Scottish Government. (2007). *Building Community Capacity: Resources for Community Learning and Development Practice*. Edinburgh: The Scottish Government.
- The University of Memphis. (n.d.). *Benefits of Capacity Building* [Online]. Available from: <https://www.memphis.edu/ess/module5/page7.php#:~:text=By%20preventing%20a%20dependency%20relationship,over%20their%20own%20future%20development> [2021, January 26]
- Wheelen, T. L., & Hunger, J. D. (2012). *Strategic Management And Business Policy: Toward Global Sustainability* (13th ed.). New Jersey: Pearson Education, Inc.
- Wheelen, T. L., Hunger, J. D., Hoffman, A. N., & Bamford, C. E. (2018). *Strategic Management and Business Policy: Globalization, Innovation and Sustainability*

(15th ed.). London: Pearson Education Limited.

กมล ภูประเสริฐ. (2545). *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: เมธิทีปส์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้คณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารงานและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ชนิษฐา กาญจนรังษินนท์. (2556). *การสร้างเครือข่ายเพื่อการพัฒนา*.

คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ. (2561). *แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560-2564*. กรุงเทพฯ: เจ.เอส.การพิมพ์.

จรินทร์ อุตสาหะ. (2564). *ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการนิเทศภายในสถานศึกษาของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

จรูณี แก้วเอี่ยม. (2557). *เทคนิคการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา: กลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติสำหรับผู้บริหารมืออาชีพ*. สงขลา: ชานเมืองการพิมพ์.

จารุกิตต์ สิทธิยานนท์. (2559). *แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนมาตรฐานสากลตามแนวคิดพลเมืองโลกศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จิตรวรรณ เอกพันธ์. (2562). *นวัตกรรมการบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดนักคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฉัตรณรงค์ศักดิ์ สุธรรมดี และจินตกานต์ สุธรรมดี. (2560). การประยุกต์ใช้สมรรถนะ เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด*, 11(1), 262-269.

ชนม์บันลือ วรรณพันธ์. (2561). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนบ้านโคกเมือง ตำบลจรเข้มาก อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ชนัญญา สุขสมวัฒน์. (2563). *แนวทางการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน: กรณีศึกษาโรงเรียนสตรีศรีสุราษฎร์ธานี*. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 15(2), 1-14.

ชูขวัญ รัตนพิทักษ์ธาดา. (2559). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการตามแนวคิดการเรียนรู้แบบบูรณาการเนื่อหากับภาษาและสมรรถนะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญา

- ดุขฎฐิบัณทิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูชัย สมิทธิไกร. (2556). *การสรรหา การคัดเลือก และการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐาปนา ฉินไพศาล. (2560). *การจัดการเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: ธนธัชการพิมพ์.
- ธงชัย เลิศกาญจนานพร. (2562). *การถอดบทเรียนการมีส่วนร่วมของชุมชนในกระบวนการคิดเชิงออกแบบ: กรณีศึกษาโครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูชุมชนย่านตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม สหสาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- นภาพร สิงห์ทนต์. (2550). คุณลักษณะเครื่องมือที่ดีในการวิจัย. *ครุภัณฑ์สาร*, 10(1), 45-52.
- นฤมล จิตรเอื้อ, เฉลิมชัย กิตติศักดิ์นาวิณ และนลินีนัฐ ดีสวัสดิ์. (2560). บทบาทภาวะผู้นำในการพัฒนาองค์การสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 10(2), 1738-1754.
- นารา กิตติเมธิกุล. (2563). แนวคิดการพัฒนาจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ. *วารสารสมาคมนักวิจัย*, 25(3), 334-349.
- นิตยา โพธิ์นอก และรัชต์วี แสงมหะหมัด. (2559). *การเสริมสร้างศักยภาพชุมชนเพื่อใช้สิทธิในการจัดการน้ำอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษาชุมชนลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา*. (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- เนาวนิตย์ สงคราม. (2550). *การพัฒนาารูปแบบการสร้างความรู้ด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการเรียนรู้ร่วมกันสำหรับบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษา: กรณีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุษยามาส ผาดี. (2563). *ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ประณัฐ กิจรุ่งเรือง. (2560). การยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ผ่านกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของครูประถมศึกษา: แนวคิดสู่การปฏิบัติในบริบทโรงเรียนของประเทศไทย. *วารสารครุศาสตร์*, 45(2), 170-181.
- ประเวศ วะสี. (2561). *ชุมชนเข้มแข็ง: หัวใจของยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทย* [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://main.samatcha.org/node/189> [29 สิงหาคม 2564]
- ปิยะนุช พุฒแก้ว. (2552). การใช้การประเมินผลตามสภาพจริง. *ภาษาปริทัศน์*, (24), 55-71.

- พชรวิทย์ จันท์ศิริสิริ. (2560). การพัฒนาสมรรถนะหลักและประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารสุทธิปริทัศน์, 31(100), 144-158.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542, 19 สิงหาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก. 1.
- พวงสุรีย์ วรคามิน. (2562). กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดอัจฉริยภาพทางดิจิทัลของนักเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พันธวิทย์ เลี้ยงชีพชอบ. (2561). กลยุทธ์การบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดคนไทย 4.0. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พินิจ มีคำทอง และโกวิทย์ แสนพงษ์. (2562). เทคนิคการวิเคราะห์สภาพการพัฒนเพื่อการวางแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษา. วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, 9(3), 111-120.
- พิสิษฐ์ บุญถนอม. (2563). แนวทางการดำเนินงาน เพื่อความสำเร็จในการทำงานร่วมกันระหว่างผู้นำชุมชนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา: องค์การบริหารส่วนตำบลบางสะแก อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภาตี ชุนนนท์. (2553). การศึกษาแนวทางการบริหารงานแนะแนวโดยการสร้างเครือข่ายของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ภูสุดา ภูเงิน. (2560). แนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนรัตน์ แก้วเกิด. (2562). กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดความเป็นพลเมืองดิจิทัล. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนัสวี แวดวง. (2562). ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาตามแนวคิดธอร์นไคค์ที่มีต่อภาวะผู้นำและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- มารุต พัฒนาผล. (2562). *แนวความคิดการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.
- มาลัยพร สาวิสัย. (2563). *วิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระยง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท*. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2556). *การจัดทำยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาขึ้นพื้นฐานให้เกิดความรับผิดชอบ* [PDF file]. แหล่งที่มา: <http://tdri.or.th/wp-content/uploads/2014/03/Final-Paper.pdf> [19 สิงหาคม 2565]
- ยุทธศักดิ์ พูลสุวรรณ. (2558). *กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยการทัพอากาศตามแนวความคิดการเสริมสร้างสมรรถนะผู้นำระดับยุทธศาสตร์ของกองทัพอากาศ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เยาวลักษณ์ เคลือบมาศ. (2551). *ความสำคัญของการเป็นผู้ประกอบการในปัจจุบัน*. *FEU Academic Review*, 1(2), 45-51.
- รพีภัทร์ สุขสมเกษม. (2559). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน กรณีศึกษาชุมชนในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี*. การค้นคว้าอิสระปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสภา. (2562). *ทำไมจึงต้องสร้างความฉลาดรู้: ศึกษาจากปรากฏการณ์และทำนายอนาคต*. กรุงเทพฯ: เอบิซ อินเทอร์เน็ตกรุ๊ป.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2550). *การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขึ้นพื้นฐาน*. สงขลา: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ.
- รุ่งทิวา จันทน์วัฒนวงษ์. (2557). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชาการพัฒนาหลักสูตร: Curriculum Development* [เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์]. คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ลักขมี ทุงหว่า, ธารภรณ์ อีราภรณ์ และภาวิน ชินะโชติ. (2561). *การพัฒนาศักยภาพชุมชนในการจัดการทีมงาน: กรณีศึกษา กลุ่มแม่บ้านชุมชนเปรมฤทัย เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร*. *วารสารเกษมบัณฑิต*, 19(1), 61-72.
- วรัญญา อัครพุทธิ. (2554). *แนวทางพัฒนาวิธีการระดมทรัพยากรของชมรมผู้สูงอายุ: กรณีศึกษาชมรมผู้สูงอายุเครือข่ายสหพันธ์ชมรมผู้สูงอายุกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- วราภรณ์ จันทร. (2555). การสร้างความรู้ตามการรับรู้ของผู้บริหารและบุคลากรระดับปฏิบัติการ โรงเรียนเหล่า/สายวิทยาการ กองทัพไทย สังกัดกระทรวงกลาโหม. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- วลีรัตน์ ฉิมน้อย. (2562). กลยุทธ์การบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษาตามแนวคิด คุณลักษณะพลเมืองคุณภาพในศตวรรษที่ 21. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์. สาขาวิชา บริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิโรจน์ นาหนองขาม. (ม.ป.ป.). การสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเสพติดในเขต พื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรหนองซอน อำเภอเขียงยืน จังหวัดมหาสารคาม. การ ประชุมวิชาการระดับชาติด้านการบริหารกิจการสาธารณะ ครั้งที่ 4 “การบริหารกิจการ สาธารณะภายใต้ประเทศไทย 4.0”, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศักดิ์ดนัย โรจน์สรณมย์. (2562). กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิด ความฉลาดรู้ทางดิจิทัลของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์. สาขาวิชาบริหาร การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริรัตน์ อนุวัฒน์ประกิจ. (2557). กลยุทธ์การบริหารเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะนักเรียนของโรงเรียน ในสังกัดสภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์. สาขาวิชา บริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สกุล วงษ์ภาพสินธุ์. (2562). ศักยภาพทุนชุมชนในการแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านลำหลัง อำเภอเลิง ลาง จังหวัดนครราชสีมา. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สถาบันการพัฒนาชุมชน กรมการพัฒนาชุมชน. (2562). โครงการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ ความสำเร็จการขับเคลื่อนสัมมาชีพชุมชน. (กรุงเทพฯ).
- สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์. (2551). การบริหารเชิงกลยุทธ์ (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.
- สมาน อัครภูมิ. (2551). การบริหารการศึกษายุคใหม่ แนวคิด ทฤษฎี และการปฏิบัติ. อุบลราชธานี: อุบลกิจออฟเซตการพิมพ์.
- สมิทธิ์ อุดมมะนะ. (2561). กลยุทธ์การบริหารวิชาการของโรงเรียนเอกชนตามแนวคิดการเรียนการสอน ที่มีผลผลิตภาพสำหรับผู้เรียนที่มีความแตกต่าง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์. สาขาวิชา บริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580. กรุงเทพฯ.

- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2553). หลักสูตรผู้นำทีมที่มีประสิทธิภาพ (*Effective Team Leader*) สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน สำนักงาน ก.พ. การประชุมเชิงปฏิบัติการและการศึกษาดูงานในหลักสูตรนำร่อง ปี 2553, ออนไลน์.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2553). คู่มือการกำหนดความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะสำหรับตำแหน่ง. กรุงเทพฯ: ประชุมช่าง.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580. กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ อนาคตไทย อนาคตเรา. วารสารเศรษฐกิจและสังคม, 55(ฉบับพิเศษ), 7-8.
- สำนักงานจังหวัดเพชรบุรี. (2561). แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี พ.ศ. 2561-2565 (ฉบับทบทวน) [PDF file]. แหล่งที่มา: http://phetchaburi.go.th/phet2/CODE/files/1558496349_plan6165.pdf [11 พฤศจิกายน 2564]
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561. กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2563). การจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษาในลักษณะกองทุน. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2564). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในช่วงเปลี่ยนผ่านสู่หลักสูตรฐานสมรรถนะ. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). รายงานการวิเคราะห์สมรรถนะและการปฏิบัติงานด้านกรวัดและประเมินของครูในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สุกัญญา บัวสวัสดิ์. (2558). ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสร้างความรู้ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- สุคนธ์ เอ็งสันเทียะ. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อวิสัยทัศน์ของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- สุดใจ ดิลกวรรณพนธ์. (2558). *การจัดการเชิงกลยุทธ์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สามลดา.
- สุเทพ ชิตยวงษ์. (2562). *สพฐ. แก้อุดอ่อน พร้อมยกเครื่องปรับการวัดประเมินผล คาดช่วยครูพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนได้มาก* [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://gnews.apps.go.th/news?news=46859> [19 สิงหาคม 2565]
- สุราษฎร์ พรหมจันทร์. (2552). *การพัฒนาหลักสูตรรายวิชา Course Development*. กรุงเทพฯ.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2562). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสน่ห์ รักเกื้อ และปาริชาติ วิสุทธิสมาจาร. (2560). *การพัฒนาศักยภาพชุมชนในการสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการอนุรักษ์ป่าพรุควนเคร็ง*. (รายงานผลการวิจัย). สงขลา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- เสนาะ ดิยาวี. (2546). *การบริหารกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสาวณีย์ สมบูรณ์ศรีโรจน์. (2562). *การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- หทัย ศิริพิน. (2558). *แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนบ้านกระทู้มล้ม (นครราชสีมา ประสิทธิ์)*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อมรรัตน์ ศรีพอ. (2561). *กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนตามแนวคิดทักษะความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรทัย หนูสงค์. (2560). *การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเขตอนุรักษ์สัตว์น้ำ: กรณีศึกษา หมู่ที่ 1 ตำบลป่าขาด อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อรุณรัศมี บำรุงจิตร์. (2558). *การพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ โดยบูรณาการทฤษฎีการสร้างความรู้และแนวคิดการเชื่อมโยงนิยม เพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชายุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- อัจฉรา พัยคัมเกษม. (2559). *แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอคลองขลุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

- อาจารย์ สุวัฒน์พงษ์. (2558). กลยุทธ์การบริหารวิชาการเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อานนท์ ธิติคุณากร. (2562). กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดการพัฒนาทักษะสำหรับเศรษฐกิจสีเขียว. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อำพล นววงศ์เสถียร. (2562). การจัดการเชิงกลยุทธ์ การแสวงหาความได้เปรียบในการแข่งขัน (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: วิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอก.
- อิฏฐิรา ทรงกิติพิศาล. (2563). กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาตามแนวคิดสมรรถนะภาวะผู้นำเชิงผู้ประกอบการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมสิน จตุพร และอมรรรัตน์ วัฒนาร. (2558). แนวคิดการศึกษาอิงสถานที่: การพัฒนาความเป็นพลเมืองดีให้แก่เยาวชนโดยใช้บริบทชุมชนท้องถิ่นเป็นฐาน. *Songklanakarin Journal of Social Science and Humanities (SJSJH)*, 21(1) (มกราคม-มีนาคม 2558), 83-111.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา

1. ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ อาจารย์สาขาวิชาบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัติ อาจารย์สาขาวิชาบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

3. ดร.รัชณี จันทร์ทับทอง ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเขมาภิรติการามฯ
จังหวัดเพชรบุรี
4. ดร.วรวิสูตร นิมพาลี ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม
อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัย

5. รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ อาจารย์สาขาวิชาวิธีวิทยาการพัฒนานวัตกรรม
ทางการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์ฯ

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา

1. ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์	อาจารย์สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัติ	อาจารย์สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

3. ดร.รัชนี จันทร์ทับทอง	ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเขมาภิรติการามฯ จังหวัดเพชรบุรี
4. ดร.วรวิสูตร นิมพาลี	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลนาพันสาม อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัย

5. ดร.วิโรจน์ บุญดี	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองชุมพล จังหวัดเพชรบุรี

**แบบสอบถามสภาพการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี
ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

2. แบบสอบถามฉบับนี้มีจำนวน 18 หน้า แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check lists)

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ และข้อคำถามปลายเปิด (Open-ended questions)

ตอนที่ 3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ และข้อคำถามปลายเปิด (Open-ended questions)

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิด (Open-ended questions)

3. กรุณาตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ฉบับ โดยกำหนดผู้ให้ข้อมูล จำนวน 7 ท่าน ประกอบด้วย

3.1 ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือรองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 1 ท่าน

3.2 ครูผู้สอนในระดับประถมศึกษา จำนวน 3 ท่าน

3.3 ครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 3 ท่าน

4. ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการอ่านนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการของการวิจัยอย่างชัดเจน และตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อและตรงกับความจริงมากที่สุด เพื่อให้การวิจัยมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ได้จริง โดยข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของท่านจะไม่ส่งผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้รับไปวิเคราะห์และนำเสนอในภาพรวมเท่านั้น

5. โปรดส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัย ณ ที่ทำการไปรษณีย์ โดยใส่ซองเอกสารที่ผู้วิจัยแนบมาด้วยนี้ ภายในวันที่ 22 พฤษภาคม 2565

นางสาวมนัสนันท์ เทียนชัยทัศนีย์

นิสิตระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

1. **สมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน** หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของผู้เรียนที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ และเจตคติที่จำเป็นต่อการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาชุมชน ประกอบด้วย ความเป็นผู้นำ การมีวิสัยทัศน์ การเป็นผู้ประกอบการ การสร้างความรู้ การสร้างทักษะ การระดมทรัพยากร และการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน
2. **ความเป็นผู้นำ** หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการเชิญชวนให้บุคคลในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของชุมชนด้วยความเต็มใจ
3. **การมีวิสัยทัศน์** หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการมองภาพอนาคตของชุมชน มีความเข้าใจและสามารถระบุแนวทางในการพัฒนาชุมชนอย่างสร้างสรรค์
4. **การเป็นผู้ประกอบการ** หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการสร้างสินค้าหรือบริการที่มีคุณค่า โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเหมาะสม และยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น
5. **การสร้างความรู้** หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง โดยการเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่มีอยู่
6. **การสร้างทักษะ** หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการเสริมสร้างความสามารถของตนเอง และนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการได้
7. **การระดมทรัพยากร** หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการแสวงหาทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการนำมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมของชุมชน ให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด
8. **การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน** หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการเข้าร่วมและประสานงานกับบุคคลหรือกลุ่มในชุมชน ในการดำเนินกิจกรรมตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ร่วมกัน
9. **การบริหารวิชาการ** หมายถึง การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล
10. **การพัฒนาหลักสูตร** หมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินผลหลักสูตร
11. **การจัดการเรียนการสอน** หมายถึง การจัดทำแผนการสอน การกำหนดเนื้อหาสาระที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน
12. **การวัดและประเมินผล** หมายถึง การกำหนดเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

13. กลยุทธ์การบริหารวิชาการ หมายถึง แผนการดำเนินงานบริหารวิชาการของสถานศึกษาที่ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

14. สภาพแวดล้อมภายใน หมายถึง ปัจจัยภายในที่เป็นจุดแข็งหรือจุดอ่อนในการบริหารวิชาการของสถานศึกษา ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

15. สภาพแวดล้อมภายนอก หมายถึง ปัจจัยภายนอกที่เป็นโอกาสหรือภาวะคุกคามในการบริหารวิชาการของสถานศึกษา ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการเมืองและกฎหมาย ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม และปัจจัยด้านเทคโนโลยี

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับสถานภาพที่เป็นจริงของท่าน

1. เพศ

- 1) ชาย 2) หญิง

2. อายุ

- 1) ต่ำกว่า 30 ปี
 2) 30-40 ปี
 3) 41-50 ปี
 4) 51-60 ปี

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

- 1) ปริญญาตรี
 2) ปริญญาโท
 3) ปริญญาเอก

4. ตำแหน่ง

- 1) ผู้อำนวยการสถานศึกษา
 2) รองผู้อำนวยการสถานศึกษา
 3) ครูรักษาราชการแทนผู้อำนวยการสถานศึกษา
 4) ครู
 4.1) ครูประถมศึกษา
 4.2) ครูมัธยมศึกษาตอนต้น

5. สังกัดสถานศึกษา

- 1) สพป. เพชรบุรี เขต 1
 2) สพป. เพชรบุรี เขต 2

6. ขนาดสถานศึกษา

- 1) ขนาดเล็ก (ผู้เรียนไม่เกิน 120 คน)
 2) ขนาดกลาง (ผู้เรียน 121-600 คน)

**ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา
ในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนนของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดย

สภาพปัจจุบัน หมายถึง สิ่งที่ท่านได้ปฏิบัติ พบเห็น หรือรู้สึกว่ามี การดำเนินการในปัจจุบันในการบริหารวิชาการโรงเรียนของท่านตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

สภาพที่พึงประสงค์ หมายถึง สิ่งที่ท่านคาดหวังหรือเห็นควรให้มีการปฏิบัติในอนาคตในการบริหารวิชาการโรงเรียนของท่านตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

เกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ	ข้อคำถาม	สภาพปัจจุบัน (มากที่สุด → น้อยที่สุด)					สภาพที่พึงประสงค์ (มากที่สุด → น้อยที่สุด)					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1.	สถานศึกษาของท่านมีการพัฒนาหลักสูตร เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด											
	1.1 ความเป็นผู้นำ	5	4	✓	2	1	✓	4	3	2	1	

การแปลความหมาย

สภาพปัจจุบัน 3 หมายถึง ท่านเห็นว่าสถานศึกษาของท่านมีการพัฒนาหลักสูตร เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านความเป็นผู้นำ ในระดับปานกลาง

สภาพที่พึงประสงค์ 5 หมายถึง ท่านต้องการให้มีการพัฒนาหลักสูตร เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ด้านความเป็นผู้นำ ในระดับมากที่สุด

การพัฒนาหลักสูตร

ข้อ	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน (มากที่สุด → น้อย ที่สุด)					สภาพที่พึงประสงค์ (มากที่สุด → น้อย ที่สุด)					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1.	สถานศึกษาของท่านมีการพัฒนาหลักสูตร เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้าง ขีดความสามารถชุมชนในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด											
	1.1 ความเป็นผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	1.2 วิสัยทัศน์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	1.3 การเป็นผู้ประกอบการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	1.4 การสร้างความรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	1.5 การสร้างทักษะ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	1.6 การระดมทรัพยากร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	1.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่าย ในชุมชน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

2. ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้าง
ขีดความสามารถชุมชน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

การจัดการเรียนการสอน

ข้อ	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน (มากที่สุด → น้อย ที่สุด)					สภาพที่พึงประสงค์ (มากที่สุด → น้อย ที่สุด)				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.	สถานศึกษาของท่านมีการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด										
	3.1 ความเป็นผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3.2 วิสัยทัศน์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3.3 การเป็นผู้ประกอบการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3.4 การสร้างความรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3.5 การสร้างทักษะ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3.6 การระดมทรัพยากร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	3.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่าย ในชุมชน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

4. ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

การวัดและประเมินผล

ข้อ	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน (มากที่สุด → น้อย ที่สุด)					สภาพที่พึงประสงค์ (มากที่สุด → น้อย ที่สุด)					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
5.	สถานศึกษาของท่านมีการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบผลการจัดการเรียนการสอน ว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด											
	5.1 ความเป็นผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	5.2 วิสัยทัศน์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	5.3 การเป็นผู้ประกอบการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	5.4 การสร้างความรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	5.5 การสร้างทักษะ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	5.6 การระดมทรัพยากร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	5.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่าย ในชุมชน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

6. ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ที่ใช้ในการตรวจสอบผลการจัดการเรียนการสอน
เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตอนที่ 3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนนของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของสภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อต่อการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ปัจจัยด้านการเมืองและกฎหมาย

ข้อ	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน (มากที่สุด → น้อยที่สุด)					สภาพที่พึงประสงค์ (มากที่สุด → น้อยที่สุด)					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1.	ท่านคิดว่าปัจจัยด้านการเมืองและกฎหมาย เช่น พระราชบัญญัติการศึกษา นโยบายของรัฐบาล นโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตร เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด											
	1.1 ความเป็นผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	1.2 วิสัยทัศน์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	1.3 การเป็นผู้ประกอบการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	1.4 การสร้างความรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	1.5 การสร้างทักษะ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	1.6 การระดมทรัพยากร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	1.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ข้อ	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน (มากที่สุด → น้อย ที่สุด)					สภาพที่พึงประสงค์ (มากที่สุด → น้อย ที่สุด)								
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
2.	ท่านคิดว่าปัจจัยด้านการเมืองและกฎหมาย เช่น พระราชบัญญัติการศึกษา นโยบายของรัฐ นโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด														
	2.1 ความเป็นผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
	2.2 วิสัยทัศน์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
	2.3 การเป็นผู้ประกอบการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
	2.4 การสร้างความรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
	2.5 การสร้างทักษะ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
	2.6 การระดมทรัพยากร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
	2.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่าย ในชุมชน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
3.	ท่านคิดว่าปัจจัยด้านการเมืองและกฎหมาย เช่น พระราชบัญญัติการศึกษา นโยบายของรัฐ นโยบายของหน่วยงานต้นสังกัด หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เอื้อต่อการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบผลการจัดการเรียนการสอนว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด														
	3.1 ความเป็นผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
	3.2 วิสัยทัศน์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
	3.3 การเป็นผู้ประกอบการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
	3.4 การสร้างความรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
	3.5 การสร้างทักษะ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
	3.6 การระดมทรัพยากร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				
	3.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่าย ในชุมชน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1				

4. ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเมืองและกฎหมาย ที่เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

ข้อ	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน (มากที่สุด → น้อย ที่สุด)					สภาพที่พึงประสงค์ (มากที่สุด → น้อย ที่สุด)					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
5.	ท่านคิดว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจ เช่น อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ งบประมาณ รายได้ของผู้ปกครอง เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตร เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด											
5.1	ความเป็นผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
5.2	วิสัยทัศน์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
5.3	การเป็นผู้ประกอบการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
5.4	การสร้างความรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
5.5	การสร้างทักษะ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
5.6	การระดมทรัพยากร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
5.7	การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่าย ในชุมชน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
6.	ท่านคิดว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจ เช่น อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ งบประมาณ รายได้ของผู้ปกครอง เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด											
6.1	ความเป็นผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
6.2	วิสัยทัศน์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
6.3	การเป็นผู้ประกอบการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
6.4	การสร้างความรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
6.5	การสร้างทักษะ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
6.6	การระดมทรัพยากร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
6.7	การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่าย ในชุมชน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ข้อ	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน (มากที่สุด → น้อย ที่สุด)					สภาพที่พึงประสงค์ (มากที่สุด → น้อย ที่สุด)					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
7.	ท่านคิดว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจ เช่น อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ งบประมาณ รายได้ของผู้ปกครอง เอื้อต่อการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบผลการจัดการเรียนการสอนว่าสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด											
	7.1 ความเป็นผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	7.2 วิสัยทัศน์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	7.3 การเป็นผู้ประกอบการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	7.4 การสร้างความรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	7.5 การสร้างทักษะ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	7.6 การระดมทรัพยากร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	7.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่าย ในชุมชน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

8. ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ที่เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม

ข้อ	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน (มากที่สุด → น้อย ที่สุด)					สภาพที่พึงประสงค์ (มากที่สุด → น้อย ที่สุด)					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
9.	ท่านคิดว่าปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม เช่น ค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรม อาชีพในชุมชน เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตร เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ ชุมชนในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด											
	9.1 ความเป็นผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	9.2 วิสัยทัศน์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	9.3 การเป็นผู้ประกอบการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	9.4 การสร้างความรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	9.5 การสร้างทักษะ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	9.6 การระดมทรัพยากร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	9.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่าย ในชุมชน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
10.	ท่านคิดว่าปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม เช่น ค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรม อาชีพในชุมชน เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ ชุมชนในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด											
	10.1 ความเป็นผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	10.2 วิสัยทัศน์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	10.3 การเป็นผู้ประกอบการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	10.4 การสร้างความรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	10.5 การสร้างทักษะ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	10.6 การระดมทรัพยากร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	10.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่าย ในชุมชน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ข้อ	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน (มากที่สุด → น้อย ที่สุด)					สภาพที่พึงประสงค์ (มากที่สุด → น้อย ที่สุด)					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
11.	ท่านคิดว่าปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม เช่น ค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรม อาชีพในชุมชน เอื้อต่อการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบผลการจัดการเรียนการสอนว่าสามารถพัฒนา ผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด											
	11.1 ความเป็นผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	11.2 วิสัยทัศน์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	11.3 การเป็นผู้ประกอบการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	11.4 การสร้างความรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	11.5 การสร้างทักษะ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	11.6 การระดมทรัพยากร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	11.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่าย ในชุมชน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

12. ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม ที่เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตร
การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้าง
ขีดความสามารถชุมชน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ปัจจัยด้านเทคโนโลยี

ข้อ	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน (มากที่สุด → น้อย ที่สุด)					สภาพที่พึงประสงค์ (มากที่สุด → น้อย ที่สุด)					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
13.	ท่านคิดว่าปัจจัยด้านเทคโนโลยี เช่น ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่มีอยู่เดิม เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตร เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้าง ขีดความสามารถชุมชนในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด											
	13.1 ความเป็นผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	13.2 วิสัยทัศน์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	13.3 การเป็นผู้ประกอบการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	13.4 การสร้างความรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	13.5 การสร้างทักษะ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	13.6 การระดมทรัพยากร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	13.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่าย ในชุมชน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
14.	ท่านคิดว่าปัจจัยด้านเทคโนโลยี เช่น ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่มีอยู่เดิม เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้าง ขีดความสามารถชุมชนในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด											
	14.1 ความเป็นผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	14.2 วิสัยทัศน์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	14.3 การเป็นผู้ประกอบการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	14.4 การสร้างความรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	14.5 การสร้างทักษะ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	14.6 การระดมทรัพยากร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	14.7 การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่าย ในชุมชน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ข้อ	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน (มากที่สุด → น้อย ที่สุด)					สภาพที่พึงประสงค์ (มากที่สุด → น้อย ที่สุด)					
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
15.	ท่านคิดว่าปัจจัยด้านเทคโนโลยี เช่น ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่มีอยู่เดิม เอื้อต่อการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบผลการจัดการเรียนการสอนว่า สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด											
15.1	ความเป็นผู้นำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
15.2	วิสัยทัศน์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
15.3	การเป็นผู้ประกอบการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
15.4	การสร้างความรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
15.5	การสร้างทักษะ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
15.6	การระดมทรัพยากร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
15.7	การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่าย ในชุมชน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

16. ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยด้านเทคโนโลยี ที่เอื้อต่อการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียน การสอน และการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถ ชุมชน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี
ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน หลังการแพร่ระบาดของโรค
ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

คำชี้แจง กรุณากรอกข้อคิดเห็นที่เป็นจริงของท่าน

1. ท่านคิดว่าสถานศึกษาควรมีการพัฒนา**หลักสูตร** หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) อย่างไร ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

.....

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่าสถานศึกษาควรมี**การจัดการเรียนการสอน** หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) อย่างไร ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

.....

.....

.....

.....

3. ท่านคิดว่าสถานศึกษาควรมี**การวัดและประเมินผล** หลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) อย่างไร ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

.....

.....

.....

.....

-- ขอขอบพระคุณที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถาม --
หากมีข้อสงสัย กรุณาติดต่อผู้วิจัยที่หมายเลขโทรศัพท์ 09 0020 9029

**แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้
ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี
ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน**

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

2. แบบประเมินฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ประเมิน

ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์หลัก 7 กลยุทธ์รอง และ 43 วิธีดำเนินการ

3. เกณฑ์การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน มีดังนี้

- 5 หมายถึง (ร่าง) กลยุทธ์ฯ มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับ**มากที่สุด**
- 4 หมายถึง (ร่าง) กลยุทธ์ฯ มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับ**มาก**
- 3 หมายถึง (ร่าง) กลยุทธ์ฯ มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับ**ปานกลาง**
- 2 หมายถึง (ร่าง) กลยุทธ์ฯ มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับ**น้อย**
- 1 หมายถึง (ร่าง) กลยุทธ์ฯ มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับ**น้อยที่สุด**

4. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิในการส่งแบบประเมินกลับทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ manassanan.t99@gmail.com หรือทางแอปพลิเคชัน Line ที่ Line ID: manassanan.t หรือติดต่อผู้วิจัยให้เดินทางไปปรับแบบประเมินคืนด้วยตนเอง ภายในวันที่ 12 สิงหาคม 2565 หากมีข้อสงสัย กรุณาติดต่อที่หมายเลขโทรศัพท์ 09 0020 9029

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นางสาวมนัสนันท์ เทียนชัยทัศนีย์

นิสิตระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

1. **สมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน** หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของผู้เรียนที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ และเจตคติที่จำเป็นต่อการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาชุมชน ประกอบด้วย ความเป็นผู้นำ การมีวิสัยทัศน์ การเป็นผู้ประกอบการ การสร้างความรู้ การสร้างทักษะ การระดมทรัพยากร และการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน

2. **ความเป็นผู้นำ** หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการเชิญชวนให้บุคคลในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมของชุมชนด้วยความเต็มใจ

3. **การมีวิสัยทัศน์** หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการมองภาพอนาคตของชุมชน มีความเข้าใจและสามารถระบุแนวทางในการพัฒนาชุมชนอย่างสร้างสรรค์

4. **การเป็นผู้ประกอบการ** หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการสร้างสินค้าหรือบริการที่มีคุณค่า โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเหมาะสม และยอมรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

5. **การสร้างความรู้** หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง โดยการเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่มีอยู่

6. **การสร้างทักษะ** หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการเสริมสร้างความสามารถของตนเอง และนำมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการได้

7. **การระดมทรัพยากร** หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการแสวงหาทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการนำมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมของชุมชน ให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด

8. **การมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน** หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถในการเข้าร่วมและประสานงานกับบุคคลหรือกลุ่มในชุมชน ในการดำเนินกิจกรรมตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ร่วมกัน

9. **การบริหารวิชาการ** หมายถึง การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

10. **การพัฒนาหลักสูตร** หมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินผลหลักสูตร

11. **การจัดการเรียนการสอน** หมายถึง การจัดทำแผนการสอน การกำหนดเนื้อหาสาระที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และการใช้สื่อและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน

12. **การวัดและประเมินผล** หมายถึง การกำหนดเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

13. **กลยุทธ์การบริหารวิชาการ** หมายถึง แผนการดำเนินงานบริหารวิชาการของสถานศึกษาที่ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

14. **สภาพแวดล้อมภายใน** หมายถึง ปัจจัยภายในที่เป็นจุดแข็ง (S) หรือจุดอ่อน (W) ในการบริหารวิชาการของสถานศึกษา ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

15. **สภาพแวดล้อมภายนอก** หมายถึง ปัจจัยภายนอกที่เป็นโอกาส (O) หรือภาวะคุกคาม (T) ในการบริหารวิชาการของสถานศึกษา ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการเมืองและกฎหมาย ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม และปัจจัยด้านเทคโนโลยี

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ประเมิน

ชื่อ-นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....

ตอนที่ 2 แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และแสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในช่อง “ข้อเสนอแนะ”

ตอนที่ 2.1 แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์หลัก

กลยุทธ์หลัก	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1. ขยับเลื่อนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2. พักใจแผนการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3. พักใจโครงการวัดและประเมินผล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ตอนที่ 2.2 แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์รอง

กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1. ขับเคลื่อนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความรู้ การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน											
1.1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำของผู้เรียนด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย (WO)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1.2 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจ (WT)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2. ปฏิบัติการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน											
2.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน (WO)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2.2 เร่งปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจ (WT)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3. พลังภูมิภาควิตและประเมิผล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน											
3.1 ผลักดันให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน (WO)	5	4	3	2	1						
3.2 สนับสนุนการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการวัดและประเมินผล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน (WO)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3.3 เร่งปรับปรุงภาควิตและประเมิผล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจ (WT)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ตอนที่ 2.3 แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) วัตถุประสงค์ดำเนินการ

กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ	
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
1. ขับเคลื่อนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความรู้ การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน												
1.1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความรู้ของผู้เรียนด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย (WO)												
1.1.1 โรงเรียนแต่งตั้งคณะทำงาน ประกอบด้วย ผู้บริหาร ผู้แทน คณะกรรมการสถานศึกษา ครู และผู้แทนชุมชน เพื่อดำเนินการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความรู้ของผู้เรียน												
1.1.2 คณะทำงานศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ประกอบการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความรู้ของผู้เรียน เช่น นโยบายภาครัฐ หลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรฐานสมรรถนะ บริบทและความต้องการของโรงเรียนและชุมชน เป็นต้น โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล												
1.1.3 คณะทำงานปรับปรุงและกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านความรู้ของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านความรู้ของผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของชุมชน												

กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ	
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
1.2 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือกับความท้าทายทางเศรษฐกิจ (WT)												
1.2.1 คณะทำงานพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาชุดเดียวกับข้อที่ 1.1.1 ทบทวนการจัดสรรงบประมาณที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อกำหนดงบประมาณที่เหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน รวมทั้งระดมทุนจากหน่วยงานภายนอก เช่น หน่วยงานภาคเอกชนที่มีความสามารถในการสนับสนุนงบประมาณให้กับโรงเรียน เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
1.2.2 คณะทำงานศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ประกอบการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน เช่น นโยบายภาครัฐ หลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรฐานสมรรถนะ บริบทและความต้องการของโรงเรียนและชุมชน เป็นต้น โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
1.2.3 คณะทำงานปรับปรุงและกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา	5	4	3	2	1		5	4	3	2	1	

กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ	
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของชุมชน												
1.2.4 คณะทำงานพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน โดยกำหนดเนื้อหาสาระของหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียน ที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้จริงและไม่กระทบกับงบประมาณที่สถานศึกษาได้จัดสรรไว้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
1.2.5 คณะทำงานกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัดตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาที่กำหนดไว้ รวมทั้งกำหนดแนวทางการประเมินหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพของหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		

กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ	
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
หลักสูตรสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง												
2. พลิกโฉมการจัดการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน												
2.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน (WO)												
2.1.1 โรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนมาตรฐานสมรรถนะและผู้เชี่ยวชาญด้านการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน มาเป็นวิทยากร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
2.1.2 ครูจัดทำแผนการสอนและออกแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ (Active learning) ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในชุมชน โดยกำหนดเนื้อหาสาระ กิจกรรม สื่อ และวิธีวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งครูสามารถเลือกใช้แนวทางการจัดการเรียนการสอนมาตรฐานสมรรถนะเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		

กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ	
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
<p>ด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนตามความพร้อมและความถนัดของตน รวมทั้งความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน ประกอบด้วย แนวทางที่ 1 ใช้งานเดิม เสริมสมรรถนะ แนวทางที่ 2 ใช้งานเดิม ต่อเติมสมรรถนะ แนวทางที่ 3 ใช้รูปแบบการเรียนรู้สู่การพัฒนาสมรรถนะ แนวทางที่ 4 ใช้สมรรถนะเป็นฐาน ผสานตัวชี้วัด แนวทางที่ 5 บูรณาการผสานหลายสมรรถนะ และ แนวทางที่ 6 สมรรถนะชีวิตในกิจวัตรประจำวัน</p>												
<p>2.1.3 ครูจัดการเรียนการสอนตามรายวิชาในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ (Active learning) ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในชุมชน โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ทั้งการนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนและการนำผู้เรียนลงชุมชน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง</p>	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
<p>2.1.4 ครูประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนให้เหมาะสมกับรูปแบบกิจกรรมและช่วงวัยของผู้เรียน และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) แก่ผู้เรียนเป็นระยะ เพื่อให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงและพัฒนาสมรรถนะด้านภาคีมีส่วนร่วม</p>	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		

กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2.2.6 โรงเรียนนิเทศ ก้ากับ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการและการระดมทรัพยากรของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3. พลิกโฉมการวัดและประเมินผล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชน การเป็นผู้ประกอบการ และการระดมทรัพยากรของผู้เรียน											
3.1 ผลักดันให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลโดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียน (WO)											
3.1.1 โรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลสมรรถนะมาเป็นวิทยากร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3.1.2 ครูร่วมกันวิเคราะห์ตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อกำหนดเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการมีส่วนร่วมและสร้างเครือข่ายในชุมชนของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) ที่สอดคล้องกับรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน โดยมีหลักฐานการปฏิบัติ (Evidence) ที่ตรวจสอบได้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ	
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
ของผู้เรียนต่อไป												
3.2 สัมมนาการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการวัดและประเมินผล โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน (WO)												
3.2.1 โรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความรู้ให้มีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลสมรรถนะมาเป็นวิทยากร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
3.2.2 ครูร่วมกันวิเคราะห์ตัววัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อกำหนดเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) ที่สอดคล้องกับรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน โดยมีหลักฐานการปฏิบัติ (Evidence) ที่ตรวจสอบได้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
3.2.3 โรงเรียนสนับสนุนเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน เพื่อให้ครูนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบเครื่องมือและวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เช่น จัดทำอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัยรองรับโปรแกรมใหม่ ๆ ที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนได้ตามสภาพจริง จัดทำ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		

กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ	
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
โปรแกรมสำเร็จรูปที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เป็นต้น												
3.2.4 ครูดำเนินการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนระหว่างเรียนและปลายภาคเรียน โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการวัดและประเมินผล รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การสังเกต (Observation) การสัมภาษณ์ (Interview) การใช้แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) การประเมินตนเอง ทัศนคติ (Performance assessment) การประเมินตนเอง (Self-assessment) เป็นต้น และแจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบหลังการประเมิน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
3.2.5 โรงเรียนนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนต่อไป	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		

กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ	
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
3.3 เริ่มปรับปรุงการวัดและประเมินผล โดยมุ่งเน้นการสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนเพื่อรับมือกับภัยทางเศรษฐกิจ (WT)												
3.3.1 โรงเรียนทบทวนการจัดสรรงบประมาณที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนตามสภาพจริง เพื่อกำหนดงบประมาณที่เหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการวัดและประเมินผล รวมทั้งระดมทุนจากหน่วยงานภายนอก เช่น หน่วยงานภาคเอกชนที่มีความสามารถในการสนับสนุนงบประมาณให้กับโรงเรียน เพื่อนำมาใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
3.3.2 โรงเรียนจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลสมรรถนะมาเป็นวิทยากร	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		
3.3.3 ครูร่วมกันวิเคราะห์ตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัดสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษา และแสวงหาแนวทางใหม่เพื่อปรับปรุงเกณฑ์ เครื่องมือ และวิธีการที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic assessment) ที่สอดคล้องกับรูปแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน โดยมีหลักฐานการปฏิบัติ (Evidence)	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1		

กลยุทธ์รอง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
<p>ที่ตรวจสอบได้ ภายใต้งบประมาณที่โรงเรียนกำหนดไว้</p> <p>3.3.4 ครูดำเนินการวัดและประเมินผลสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนและผู้เรียนระหว่างเรียนและปลายภาคเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมิน ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยเน้นการประเมินด้วยวิธีการที่ใช้งบประมาณไม่มากนักไป เช่น การประเมินจากภารกิจสังเกต (Observation) และการสัมภาษณ์ (Interview) ระหว่างเรียน การประเมินภาคปฏิบัติ (Performance assessment) ในขณะเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างสมรรถนะการระดมทรัพยากรระหว่างเรียน การประเมินปลายภาคเรียนโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) เป็นต้น และแจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบหลังการประเมิน</p> <p>3.3.5 โรงเรียนนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนของผู้เรียน และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการระดมทรัพยากรของผู้เรียนต่อไป</p>											
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

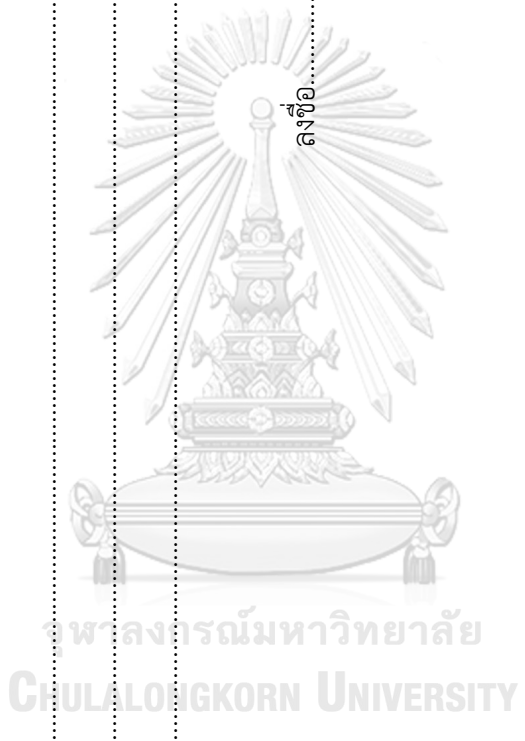
.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

ผู้ทรงคุณวุฒิ

ภาคผนวก ค
หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ โทร. ๘๒๕๖๕ ต่อ ๖๗๓๔

ที่ อว ๖๔.๖(๒๗๙๑.๐๔)/๐๖๙๗

วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์

ด้วย นางสาวนันทน์ เทียนชัยทัศน์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุโลภาส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวงงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ โทร. ๘๒๕๖๕ ต่อ ๖๗๓๔

ที่ อว ๖๔.๖(๒๗๙๑.๐๔)/๐๖๙๖

วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัตติ

ด้วย นางสาวนันทน์ เทียนชัยทัศน์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุโลภาส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวงงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ที่ อว ๖๔.๖/๑๙๐๙

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๒๙ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.รัชณี จันทร์ทับทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวมนัสนันท์ เทียนชัยทัศน์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร ภูโลภาส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัยดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวงงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙ ๐๐๒๐ ๙๐๒๙ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์: manassanan.t99@gmail.com

ที่ อว ๖๔.๖/๑๙๐๘

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๒๙ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.วรวิสูตร ฉิมพาลี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวมนัสนันท์ เทียนชัยทัศน์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร ภูโลภาส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวงงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙ ๐๐๒๐ ๙๐๒๙ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์: manassanan.t99@gmail.com

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กลุ่มภารกิจบริการการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ โทร. ๘๒๕๖๕ ต่อ ๖๗๓๔

ที่ อว ๖๔.๖(๒๗๙๑.๐๔)/๐๖๙๘

วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ

ด้วย นางสาวนันทน์ เทียนชัยทัศน์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุโลภาส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวงงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ โทร. ๘๒๕๖๕ ต่อ ๖๗๓๔

ที่ อว ๖๔.๖(๒๗๙๑.๐๔)/๑๘๕๐

วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินร่างกลยุทธ์ฯ

เรียน ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์

ด้วย นางสาวมนัสนันท์ เทียนชัยทัศน์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุโลภาส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินร่างกลยุทธ์ฯ ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ โทร. ๘๒๕๖๕ ต่อ ๖๗๓๔

ที่ อว ๖๔.๖(๒๗๙๑.๐๔)/๑๘๕๑

วันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินร่างกลยุทธ์ฯ

เรียน อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา ชูประวัตติ

ด้วย นางสาวมนัสนันท์ เทียนชัยทัศน์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุโลภาส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินร่างกลยุทธ์ฯ ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวงงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ที่ อว ๖๔.๖/๔๐๖๖

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๙ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินร่างกลยุทธ์ฯ

เรียน ดร.รัชณี จันทร์ทับทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียน
ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนด้วย นางสาวมนัสนันท์ เทียนชัยทัศน์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์
การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน”
โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุโลภาส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินร่างกลยุทธ์ฯ ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานใน
รายละเอียดต่อไปจึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ
ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙ ๐๐๒๐ ๙๐๒๙ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์: manassanan.t99@gmail.com

ที่ อว ๖๔.๖/๔๐๖๘

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๙ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินร่างกลยุทธ์ฯ

เรียน ดร.วรวิสูตร ฉิมพาลี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียน
ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชนด้วย นางสาวมนัสนันท์ เทียนชัยทัศน์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์
การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน”
โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุโลภาส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินร่างกลยุทธ์ฯ ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานใน
รายละเอียดต่อไปจึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ
ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙ ๐๐๒๐ ๙๐๒๙ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์: manassanan.t99@gmail.com

ที่ อว ๖๔.๖/๔๐๖๗

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๙ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินร่างกลยุทธ์ฯ

เรียน ดร.วิโรจน์ บุญดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียน
ประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน

ด้วย นางสาวมนัสนันท์ เทียนชัยทัศน์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์
การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน”
โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุโลภาส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินร่างกลยุทธ์ฯ ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานใน
รายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ
ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙ ๐๐๒๐ ๙๐๒๙ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์: manassanan.t99@gmail.com

ที่ อว ๖๔.๖/๑๙๑๑

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๒ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวนันทันท์ เทียนชัยทัศน์ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลยุทธ์การบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดเพชรบูรณ์ตามแนวคิดสมรรถนะการเสริมสร้างขีดความสามารถชุมชน” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุโลภาส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กับผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ในระดับประถมศึกษา และครูผู้สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวงงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติกรแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิรัชกิจ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙ ๐๐๒๐ ๙๐๒๙ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์: manassanan.t99@gmail.com

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวมนัสนันท์ เทียนชัยทัศน์
วัน เดือน ปี เกิด	30 กรกฎาคม 2536
สถานที่เกิด	จังหวัดเพชรบุรี
วุฒิการศึกษา	ระดับปริญญาตรี: ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา วิชาเอก ประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับมัธยมศึกษา: โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 18 ถ.โพธิ์การ้อง ต.ท่าราบ อ.เมืองเพชรบุรี จ.เพชรบุรี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY